

SPIRIT OLIMPIC

BULETIN INFORMATIV AL ACADEMIEI OLIMPICE ROMÂNE
ȘI AL COMITETULUI OLIMPIC ȘI SPORTIV ROMÂN

BULETIN INFORMATIV „SPIRIT OLIMPIC“

NR. 52/2019

București

Buletinul Informativ „Spirit Olimpic” este publicația care prezintă activitățile organizate și desfășurate de Comitetul Olimpic și Sportiv Român, prin Academia Olimpică Română, în corelație cu demersurile și prioritățile Mișcării Olimpice, ale Comitetului Internațional Olimpic și ale Academiei Internaționale Olimpice.

Începând cu anul 1994, Academia Olimpică Română a inclus în preocupările sale permanente și editarea acestei publicații de educație și cultură olimpică.

Difuzarea mesajului olimpic – prin tot ceea ce facem, efectiv, sub imboldul său - înseamnă educație prin acțiune.

Dedicați unui asemenea crez, editorii urmăresc implicarea eficientă a generațiilor tinere (și nu numai a lor!) în cadrul demersurilor de conștientizare, de către practicanții și spectatorii manifestărilor sportive, a valorilor moral-pozitive care constituie esența Olimpismului, precum și a implicațiilor grave pe care le generează lipsa de fair-play, comportamentul violent și dopajul în sport.

Colectivul redacțional:

Simona Tabără Amânar – Director A.O.R.

Diana Birtalan – Secretar A.O.R.

Maria Băleanu – Membru Consiliul de Conducere A.O.R.

Condorița Tase – Membru Consiliul de Conducere A.O.R.

Sediul administrativ:

Comitetul Olimpic și Sportiv Român

București, sector 1, cod 011468

B-dul Mărăști nr. 20 A

Tel: 021.312.66.50, Fax: 021.315.04.90

e-mail: noc.romania@cosr.ro

ISSN:1582-1870

*„Campionii nu se nasc în sălile de sport. Campionii sunt făcuți din
ceea ce au mai adânc sădit în ei: o dorință, un vis, o chemare.”*

Muhammad Ali

CUPRINS

MESAJUL PREȘEDINTELUI C.O.S.R.	8
MESAJUL SECRETATULUI GENERAL AL C.O.S.R.	9
ACTIVITATEA FILIALELOR A.O.R. 2019	10
Raportul de activitate al filialelor județene	12
Mesajul Președintelui C.I.O.	22
Luna Olimpică la nivel național	23
Crosul Național „Ziua Olimpică”, Râmnicu Vâlcea	34
„Ziua Olimpică” la Șirnea	38
CONCURSURI TRADIȚIONALE	42
Concursul național de arte plastice „Jocurile Olimpice în imaginația copiilor” ...	44
Concursul național de literatură și jurnalism sportiv „Un Condei numit Fair-Play”	50
Lucrări laureate la faza națională „Un condei numit Fair-Play”	58

ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE SUB EGIDA A.O.R.	110
Ziua Internațională a Sportului pentru Dezvoltare și Pace	112
Conferința națională „De la experiență la cercetare în Olimpism, educație, sport și kineto-terapie”	117
Programul național de educație olimpică prin sport în cadrul voluntariatului olimpic	120
 ACTIVITĂȚI INTERNAȚIONALE	 126
Seminar Internațional pentru Studii Olimpice destinat absolvenților de studii postuniversitare	128
Sesiunea Internațională pentru Directori sau Președinți de Academii Naționale Olimpice	132
Sesiunea Internațională pentru Tineri Participanți	136
Sesiunea Internațională dedicată profesorilor din cadrul facultăților de educație fizică și sport	142
Conferința Anuală a Academiiilor Naționale Olimpice Europene	146
 SPORTUL ROMÂNESC ÎN LUME	 148
Festivalul Olimpic al Tineretului European de la Sarajevo și Sarajevo de Est, Bosnia și Herțegovina, ediția de iarnă	150
Festivalul Olimpic Național pentru Tineret de la Albena	154
Jocurile Europene de la Minsk	158
Festivalul Olimpic al Tineretului European de la Baku, ediția de vară	162
Jocurile Mondiale pe plajă din Doha, Qatar	168
 EDUCAȚIE, CULTURĂ, SPORT	 172
Centrul Olimpic de Testare și Asistență Științifică	174
Competiția Sportivă Școlară „Gimnaziada”	178

Forum „Joacă pentru viață” 184

Noi parteneri în Echipa Olimpică a României (Electrica Furnizare,
Asociația Jidvei) 185

ROMÂNIA OLIMPICĂ 190

Revista „Magazin Olimpic”, prima publicație oficială a C.O.S.R. 192

DISTINCȚII OFERITE DE C.O.S.R. 194

Ivan Patzaichin a primit Colanul de Aur, cea mai înaltă distincție a Olimpismului
Românesc 196

DRAGI MEMBRI AI FAMILIEI OLIMPICE,

Anul 2019, an preolimpic, ne-a adus o mulțime de bucurii pe toate planurile: medalii de la competițiile aflate sub egida celor cinci cercuri olimpice, numeroși participanți la acțiunile organizate de Academia Olimpică Română, un set de activități în plan național și internațional, multe zâmbete și energie pozitivă din partea celor care au avut numai de câștigat ca urmare a experiențelor olimpice trăite în această perioadă.

Am avut deosebita onoare de a celebra, împreună cu Familia Olimpică internațională, 125 de ani de la înființarea Comitetului Internațional Olimpic și de

la revigorarea Jocurilor Olimpice de către Pierre de Coubertin, în cadrul noului sediu C.I.O. de la Lausanne, pe 23 iunie 2019.

Toate acțiunile noastre de a întări și răspândi Spiritul Olimpic, bazat pe pilonii credibilitate, respect, tradiție și excelență, au rezonat cu dorințele partenerilor noștri. Astfel, am reușit să atragem în cursa de promovare și susținere a Echipelor Olimpice, noi parteneri precum Electrica Furnizare S.A. și Asociația Jidvei.

Într-o lume fragilă, cum este cea de astăzi, unde totul se poate schimba într-o secundă, Mișcarea Olimpică se caracterizează printr-o putere și stabilitate fără precedent, fiind susținută de valorile statornice care îi stau la bază. Unitatea este ceea ce se afla în centrul succesului Mișcării Olimpice. Împreună am reușit să ajungem unde suntem acum și tot împreună, rămânând uniți, putem să depășim orice obstacol!

Privim cu încredere și optimism spre un an olimpic în care rezultatele muncii fiecărui membru al TEAM ROMANIA și al echipei noastre să fie recunoscute și aplaudate!

Mihai COVALIU
Președinte

DRAGI PRIETENI AI OLIMPISMULUI,

Ne uităm cu mândrie și mulțumire către anul 2019, an care poate face o predicție bună pentru 2020 atât în plan competițional, cât și în plan educațional. TEAM ROMANIA a obținut rezultate importante la competițiile ce au avut loc în această perioadă – Festivalul Olimpic al Tineretului European – ediția de iarnă, de la Sarajevo & Sarajevo de Est, Jocurile Europene de la Minsk, Festivalul Olimpic al Tineretului European – ediția de vară, de la Baku, Jocurile Mondiale de Plajă de la Doha și Festivalul Olimpic Național pentru Tineret de la Albena.

Pe lângă acestea, activitatea neîncetată a Academiei Olimpice Române s-a manifestat prin organizarea acțiunilor specifice de promovare a Olimpismului pe teritoriul României, printre care enumăr următoarele: concursurile tradiționale de literatură și arte plastice, Crosul Național „Ziua Olimpică” de la Râmnicu Vâlcea, „Ziua Olimpică” la Șirnea, Ziua Internațională a Sportului pentru Dezvoltare și Pace.

Cu ocazia Adunării Generale de anul trecut, am fost onorați să îi acordăm domnului Ivan Patzaichin Colanul de Aur, cea mai înaltă distincție a Olimpismului Românesc, pe care o merită din plin pentru întreaga sa cariera în slujba sportului.

Ne putem mândri, de asemenea, cu lansarea la final de an a primului număr al revistei

„Magazin Olimpic”, aceasta reprezentând prima publicație oficială a Comitetului Olimpic și Sportiv Român.

Felicitări și mulțumiri tuturor pentru eforturile depuse și mult succes în continuare! Ne așteaptă Jocurile Olimpice de Tineret de la Lausanne, urmate apoi de cel mai așteptat eveniment al anului, Jocurile Olimpice de la Tokyo!

George BOROI
Secretar General

ACTIVITATEA FILIALELOR A.O.R. 2019

RAPORTUL DE ACTIVITATE AL FILIALELOR JUDEȚENE

MESAJUL PREȘEDINTELUI C.I.O.

LUNA OLIMPICĂ LA NIVEL NAȚIONAL

CROSUL NAȚIONAL „ZIUA OLIMPICĂ”, RÂMNICU VÂLCEA

„ZIUA OLIMPICĂ” LA ȘIRNEA

RAPORTUL DE ACTIVITATE AL FILIALEOR JUDEȚENE

ALBA

În primul semestru al anului, filiala A.O.R. a susținut la școlile din județ diferite prelegeri cu teme olimpice, astfel: „Sport și educație în Grecia Antică” și „Combaterea violenței în școală prin activități sportive”.

Filiala a fost parteneră și a participat cu lucrări la Conferința Națională organizată de către Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia, având ca temă „Istoria mișcării sportive din România”.

Este în curs de editare nr.20 al revistei „Aspirații”.

La concursul sportiv-cultural-artistic „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III” au participat 35 de elevi.

Au avut loc fazele județene ale celor două concursuri naționale, cel de arte plastice și cel de literatură și jurnalism sportiv.

ARGEȘ

Filiala A.O.R. Argeș a organizat sesiunea științifică studențească denumită „Sănătate prin sport”. Aceasta a avut printre secțiuni și una destinată Olimpismului. La această manifestare științifică au participat 20 de studenți. Toți participanții au primit medalii, diplome de participare și materiale cu însemnele olimpice.

Concursul de cultură olimpică „Spirite olimpice” adresat studenților din anul I și II a avut loc în cadrul taberei de schi.

Acesta s-a desfășurat pe echipe mixte de câte două persoane, 15 echipe din anul I și 15 echipe din anul II. Primele trei echipe au fost premiate cu câte un tricou, o șapcă, un fanion și un breloc. Toți participanții au primit pliante A.O.R.

BIHOR

În vederea promovării Olimpismului și a ridicării gradului de cultură olimpică, s-au organizat în școli activități având ca teme combaterea violenței în sport, prevenire, evaluare și consiliere antidrog și promovarea unui stil de viață sănătos.

BISTRIȚA – NĂSĂUD

Filiala A.O.R. Bistrița Năsăud a organizat în școlile din județ activități de educație și cultură olimpică pe tot parcursul anului.

BOTOȘANI

În primul semestru al anului, „Cupa Unirii” la șah a fost organizată de filiala A.O.R. Botoșani, concurs la care au participat 65 de elevi.

Memorialul „Profesor Boris Minteanschi” a ajuns la cea de-a opta ediție și s-a desfășurat sub egida Cercului Olimpic „Atlas”, în sala de sport a Colegiului „A.T. Laurian” din Botoșani.

„Cupa Mărțișor” la șah din luna martie a avut loc la Palatul Copiilor, la care au participat elevi din tot județul.

Concursul de literatură „Un Condei numit Fair-Play” și cel sportiv-cultural-artistic „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III” au avut loc în prima parte a anului.

Filiala a desfășurat faza județeană a concursului „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III”. Și concursul de literatură, secțiunea poezie, a fost organizat de filiala A.O.R.

Activitatea „Idolul este Nadia Comăneci” a avut loc la Școala Gimnazială nr. 7 din Botoșani.

Sub egida Cercului Olimpic „Atlas” s-a organizat Cupa de fotbal „Lupta între generații” între elevi și profesori, în data de 28 noiembrie. Tot în aceeași zi, Colegiul Național „A.T. Laurian” a împlinit 160 de ani și, cu acest prilej, numărul 160 a fost realizat din elevi ce țineau în mână baloane în culorile tricolorului.

A fost lansat numărul 30-31 al Revistei „Sport Atlas”.

„Memorialiul Revoluției din Decembrie 1989” la șah s-a organizat la Botoșani, la Pensiunea „Bianca”, cu ocazia împlinirii a 30 de ani de la Revoluția din decembrie 1989.

Acțiunea „Mișcare pentru sănătate” a cuprins demonstrații de gimnastică aerobică și ștafete. Câștigătorii au primit materiale cu însemnele olimpice.

BRAȘOV

În primul semestru al anului, mai exact în luna aprilie, a avut loc sesiunea de comunicări științifice organizată de către filială, în cadrul Universității „Transilvania”. Tematica principală a sesiunii a fost legată de Olimpism.

La Clubul Copiilor din Râșnov și Școala Gimnazială nr. 1 „Gheorghe Crăciun” din Zărnești s-au desfășurat activități cu tematică sportivă, artistică și olimpică, astfel: concursul „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III” și cele două concursuri naționale ale A.O.R.

BRĂILA

În prima parte a anului, filiala A.O.R. Brăila a distribuit în județ revista „Sportul brăilean”, ajunsă anul acesta la numărul 10, publicație realizată și finanțată de D.J.S.T. Brăila, sub patronajul A.O.R. filiala Brăila.

Săptămâna Europeană a Sportului „Be Active” a cuprins activități sportive pentru

elevii din ciclul primar, prilej de cunoaștere a valorilor olimpice și a activităților paralimpice.

„Ștafeta viitorilor campioni”, activitate desfășurată în luna noiembrie a constat într-o activitate de selecție și educație sportivă prin atletism.

În luna decembrie s-a desfășurat Cupa „Haka” la rugby tag mixt la gimnaziu și lansarea nr. 11/2019 a revistei „Sportul brăilean”, în cadrul Bibliotecii județene „P.Istrati” din Brăila.

BUCUREȘTI

Simpozionul național „Cultura fizică, domeniu al culturii universale” desfășurat de filială a reprezentat un schimb de experiență util și o abordare modernă a problemelor cu care se confruntă educația fizică și sportul.

Masa rotundă de la Colegiul Național „Gh. Șincai” a pus în discuție rolul activ pe care-l oferă sportul în educarea tinerei generații

în spiritul valorilor umaniste ale Olimpismului: excelență, respect, prietenie, fair-play și onoare.

Filiala a desfășurat etapa municipală a concursului „Cine știe Olimpism, câștigă!”, acesta reprezentând și în acest an un succes pentru toți elevii participanți, care au fost răsplătiți cu premii constând în materiale cu însemnele olimpice.

Workshop-ul din cadrul proiectului „Sport și activitate fizică versus dependența de tehnologie la copii” a tras un semnal de alarmă cu privire la tendința tinerilor de a abuza de mijloacele informatice în detrimentul sportului.

Cele șase sectoare ale Municipiului au desfășurat cele două concursuri naționale, câștigătorii fiind răsplătiți cu materiale cu însemnele olimpice.

BUZĂU

Filiala A.O.R. Buzău a organizat faza județeană a concursului național de arte plastice

„Jocurile Olimpice în imaginația copiilor” și a trimis lucrările câștigătoare la jurizarea națională.

CĂLĂRAȘI

S-au înființat două Cercuri Olimpice în două școli din județ. S-a organizat o masă rotundă cu teme olimpice în cadrul acțiunilor metodice semestriale în zona Oltenița. În cadrul Programului Erasmus, la Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu” din Oltenița a fost realizată o scurtă prezentare despre istoria Jocurilor Olimpice Antice și Moderne. Au fost prezenți 30 de voluntari, profesori, elevi și invitați.

S-au înființat alte Cercuri Olimpice la Școala Gimnazială nr. 1 Căscioarele.

Cupa „Micul Șahist” a ajuns la ediția a XI-a.

CLUJ

Filiala a organizat concursul de literatură și jurnalism sportiv „Un Condei numit Fair-Play”. Conferința științifică „De la experiență la cercetare” a avut loc la Palatul Copiilor din Cluj, ajungând anul acesta la cea de-a treia ediție.

COVASNA

La desfășurarea „Zilelor Sportive” Covasne în Municipiul Sfântu Gheorghe, filiala A.O.R. Covasna a contribuit și ea, alături de Primărie, D.J.S.T., C.S.S. și Asociația „Athlos”.

Acțiunea „Ștafeta Olimpică” a avut loc în luna septembrie, primele trei echipe câștigătoare au fost premiate cu medalii, diplome, tricouri și materiale cu însemnele olimpice.

La Liceul de Arte „Plugor Sandor” din Sfântu Gheorghe s-a desfășurat concursul sportiv-cultural-artistic „Pentatlon Olimpic Școlar

pentru Mileniul III”, la care au participat 24 de elevi.

În Comuna Ozun a avut loc concursul „Zâmbetul Moșului”, iar în Parcul „Elisabeta” din Sfântu Gheorghe copiii și părinții au participat la „Crosul Moșului”.

Filiala a organizat și masa rotundă cu tema „Jocurile Olimpice de vară, Tokyo – 2020”, urmărindu-se descoperirea talentelor, selectarea lor, ajutorul primit din partea profesorilor de specialitate de a ajunge în centrele de pregătire, cât și înregistrarea progresului.

DOLJ

În perioada 11-12 mai, filiala A.O.R. Dolj a desfășurat în Parcul „Nicolae Romanescu” din Craiova, evenimentul „Bucurie în mișcare”, ediția a doua. Pe parcursul celor două zile, peste 5.000 de persoane au avut posibilitatea de a interacționa în cadrul celor șapte zone diferite de activități, de la fotbal, baschet, handbal, volei, tir cu arcu, escaladă, fitness-aerobic, tenis, dans, karate, badminton, la demonstrații de măiestrie și multe alte activități specifice sportului pentru toți.

Lunar s-au desfășurat activități de educație și prevenire a violenței în rândul tinerilor.

Cele două concursuri de arte plastice și de literatură au fost desfășurate la nivelul județului, în fiecare an numărul de participanți fiind tot mai mare, iar calitatea lucrărilor din ce în ce mai bună.

GALAȚI

S-au organizat cursuri de informare olimpică cu studenții incluși în programul „Universitatea vârstei a treia” din cadrul Universității „Dunărea de Jos”. Acesta este un proiect pionier în România, care așează în centrul acțiunilor sale seniorii. Astfel, la această activitate au participat 45 de

cursanți cu vârste cuprinse între 50 și 84 de ani. Olimpismul a fost disciplină în planul de învățământ la acest program pilot. Prin prezentarea proiecțiilor documentare și a materialelor informative s-au conturat idei privind valorile olimpice, lupta împotriva dopajului și a violenței din sport, dar și îndemnuri către o viață sănătoasă prin practicarea efortului fizic.

În cadrul F.E.F.S. Galați au avut loc două cursuri de informare olimpică cu studenții anului I și II, de la specializările educație fizică și sport și kinetoterapie și motricitate specială.

Pe data de 7 iulie s-a realizat un proiect cultural-artistic pe teme olimpice cu elevi de la Palatul Copiilor din oraș, la care au participat copii cu vârste cuprinse între 6-14 ani. La secțiunea creație – lucru manual cu temă olimpică s-au confecționat coroane semnificând ramuri de măsline și s-au prezentat momente din Jocurile Olimpice pe un poster lung de 5 metri.

Filiala a organizat cele două concursuri naționale, atât pe cel de pictură, cât și pe cel de literatură.

GORJ

Faza județeană a concursului de arte plastice a fost organizat de către filiala A.O.R. Gorj. Au participat la concurs 100 de lucrări, câștigătorii primind diplome și materiale cu însemnele olimpice.

HARGHITA

La începutul anului, filiala A.O.R. Harghita a desfășurat Maratonul „Sănătății de iarnă” în parteneriat cu D.J.S.T. Harghita. Evenimentul „Biblioteca vie” presupune „închirierea” de către vizitatori pe o perioadă scurtă de timp, de „Cărți vii”, care sunt de fapt persoane reale, care au avut o viață specială.

Pe data de 5 octombrie a avut loc la Miercurea Ciuc „Conferința de istorie olimpică”. Evenimentul a fost organizat de filiala A.O.R. Harghita, D.J.S.T. și Primărie. Au fost prezenți 45 de participanți din țară și din străinătate.

HUNEDOARA

În perioada 11-15 martie, filiala a organizat faza județeană a concursului de arte plastice „Jocurile Olimpice în imaginația copiilor” la școlile din Municipiul Hunedoara și din împrejurimi. Au fost realizate aproximativ 80 de desene, iar câștigătorii au fost premiați cu diplome, medalii și alte materiale promoționale.

În luna aprilie a avut loc acțiunea „Sport și voie bună”, o drumeție cu opriri pentru jocuri de socializare și bună dispoziție.

Filiala a continuat să sprijine concursul de șah și popice al Asociației Nevăzătorilor din România de la baza sportivă Cinciș, acordând participanților diplome, sepcuțe și medalii care au produs multă bucurie participanților.

IAȘI

În primul semestru al anului, în perioada februarie – mai, filiala a desfășurat acțiunea „Sanofil” împreună cu un grup de voluntari care promovează un stil de viață sănătos, prin activități de loisir: orientare turistică și jogging. Au luat parte 500 de elevi și studenți ai Universității de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” și ai Facultății de Educație Fizică și Sport de la Universitatea „Al.I.Cuza”.

A avut loc și o Campanie de prevenire a tuberculozei „World TB Day” cu activități fizice și sportive asigurate de voluntari ai Cercului Olimpic „Cova & Urzică”, UMF „Grigore T. Popa” Iași și Asociația AsNatura.

Activitatea „Familia sportivă” s-a adresat părinților și copiilor și a avut 160 de persoane participante de la 11 școli din Iași. Toți cei prezenți au primit tricouri cu însemnele olimpice, diplome de participare și medalii.

Altă acțiune organizată de filiala A.O.R. Iași a fost „Și copiii pot fi salvatori!” în cadrul căreia au avut loc activități de prim-ajutor, jocuri, ștafete și prezentarea unor noțiuni teoretice și practice.

Au avut loc campanii de informare în rândul studenților de prevenire a consumului de substanțe interzise, a cancerului la sân, a violenței sub toate formele de manifestare și de promovare a unui stil de viață sănătos.

Alte activități desfășurate de filială au fost: Workshop – uri pentru studenți „Tu cunoști riscurile stresului?” sau „Cariera dublă a sportivilor”, Pentatlonul olimpic antic, care a cuprins activități practice cu studenți de la F.E.F.S., cursuri de educație

pentru sănătate (prim ajutor) organizate de Serviciul Voluntar de Ambulanță Iași.

În cadrul programului „Sanofil” s-au continuat cursurile teoretice de informare olimpică și de sănătate pentru voluntari organizate de către A.O.R. Iași pentru toate categoriile de vârstă.

În a doua parte a anului, s-au organizat o serie de acțiuni, astfel: „Cu caiacul pe Ciric”, „Săptămâna Europeană a Sportului” ediția a IV-a, „Stack – Up Day”, care a cuprins activități fizice sub formă de jocuri și ștafete, cu pahare sportive de diferite dimensiuni pentru doborârea recordului mondial al fluxului de participanți într-o zi, UMFiada 2019 la streetball și la volei. Cursul opțional de educație olimpică – specializare Asistență Medicală Generală din cadrul Facultății de Medicină a fost predat în lunile octombrie, noiembrie și decembrie de către inițiatorul și titularul cursului – secretatul filialei A.O.R. Iași, Gynetta Vanvu.

MARAMUREȘ

La nivelul claselor de liceu, filiala A.O.R. Maramureș a desfășurat Simpozionul cu tema „România la Jocurile Olimpice”.

Au avut loc întâlniri cu sportivi, veterani și persoane cu dizabilități.

Filiala a colaborat cu D.J.S.T. și a promovat sportul de performanță, sportul școlar și sportul pentru toți, organizând acțiuni sportive și promovând valorile olimpice în rândul sportivilor, tinerilor și copiilor.

MEHEDINȚI

Filiala A.O.R.Mehedinți a organizat o serie de simpozioane la nivelul Municipiului Drobeta Turnu Severin pe diferite teme, astfel: „Sport și sănătate”, „Mișcare pentru sănătate” și „Mișcare recreativă”, la care au participat profesori, elevi și sportivi.

MUREȘ

Concursul de cultură olimpică „Cine știe Olimpism, câștigă!” a fost desfășurat de filiala A.O.R. Mureș, atât pentru elevii de gimnaziu, cât și pentru elevii de liceu.

Sesiunea de referate pentru elevii claselor liceale pe tema „Olimpismul modern” a fost organizată la Colegiul Național „Unirea” din Târgu-Mureș. Cu această ocazie a fost prezentat cd-ul cu istoricul filialei A.O.R. Mureș, anul acesta filiala împlinind 25 de ani de activitate educativă, culturală și sportivă neîntreruptă.

În cadrul „Săptămânii Altfel”, filiala a desfășurat concursul „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III”, concurs la care au participat trei școli din Târgu Mureș.

NEAMȚ

La Târgu Neamț s-a desfășurat un simpozionul cu tema „Tokyo 1964 – medalii și glorie”.

În Municipiul Roman s-au organizat competiții poliatletice deschise tuturor categoriilor de vârstă.

Au avut loc discuții cu membrii Cercurilor Olimpice din județ având ca temă valorile olimpice și voluntariatul.

OLT

Filiala A.O.R. Olt a organizat „Cupa A.O.R. Olt” la volei feminin la Scornicești. Toți participanții au primit diplome și medalii.

Concursul „Cine știe Olimpism, câștigă!” a avut loc la L.P.S. Slatina.

La Școala Gimnazială „Ștefan Protopopescu” din Slatina a avut loc „Cupa Rotary” la șah, câștigătorii fiind premiați cu materiale cu însemnele olimpice, medalii și cupe.

În cadrul proiectului educativ „Mănânci bine – te simți bine”, filiala Olt a fost partener alături de C.S.S. și L.P.S. Slatina.

Centrul de Prevenire, Evaluare și Consiliere Antidrog Olt a organizat concursul „Mesajul meu antidrog”, ajuns la cea de-a XVI-a ediție, având ca scop creșterea nivelului de informare, educare și conștientizare a elevilor în ceea ce privește consumul de droguri. Tema concursului a fost „Pot altfel”. Alături de autoritățile locale, filiala A.O.R. s-a numărat printre partenerii care au contribuit la implementarea proiectului.

PRAHOVA

În prima parte a anului, filiala a organizat o dezbatere privind efectele dopajului și lupta împotriva lui în sport.

În cadrul orelor de dirigenție din cadrul mai multor școli au fost organizate cursuri de informare și documentare olimpică.

Filiala a colaborat cu posturi TV locale și au fost realizate câteva emisiuni, temele abordate fiind promovarea Olimpismului în rândul elevilor, lupta împotriva violenței în școli și în bazele sportive de pregătire.

S-au organizat concursuri cu tema „Cine știe Olimpism, câștigă!”.

SATU MARE

Filiala A.O.R. Satu Mare a desfășurat o serie de activități sportive, cum ar fi: „Cupa Someșului – Kaiac Smile 2019” la kaiac (septembrie), „Cupa bobocilor” la fotbal (septembrie), „Crosul moșilor de la câmpie” (octombrie), „Crosul 25 octombrie”, „Cupa Colegiului Național Ioan Slavici” la fotbal (octombrie-noiembrie), activitatea „Educație prin baschet” (noiembrie), „Cupa Prietenele Moșului” la volei feminin (decembrie).

„Cupa Triunghiularul Nordului- veterani” din luna decembrie a avut loc la șah, tenis de masă, volei, fotbal, fotbal-tenis, gimnastică și table.

Acțiunea „Destindere, distracție prin sport” a constat în parcurgerea unor ștafete distractive.

SĂLAJ

În luna octombrie, filiala A.O.R. Sălaj a realizat activități olimpice care au marcat „Ziua Sportului Școlar” și deschiderea festivă a Competițiilor Școlare, la care și-au adus contribuția și Cercurile Olimpice din tot județul.

În cadrul proiectului „Olimpismul – valori, spirit și principii” ajuns la cea de-a III – a ediție s-au desfășurat: masa rotundă cu același titlu, orientare turistică în parc și padure, marș pe bicicletă și participarea la

un Flash-Mob cu realizarea cercurilor olimpice pe un traseu din Zalău, dar și realizarea unor ateliere de creație ale mascotelor școlii.

Festivalul sporturilor de la Șimleul Silvaniei a cuprins concurs de role, manifestări sportive, competiții cu ștafete cu specific olimpic.

La toate Cercurile Olimpice nou înființate de către filiala A.O.R. Sălaj s-au realizat colțuri olimpice cu steaguri și însemnele olimpice și activități tematice. În cadrul acestora s-a organizat concursul „Cine știe Olimpism, câștigă!” și întreceri la diferite ramuri de sport. Au fost publicate materiale cu tematică olimpică în presa locală.

S-au organizat sesiuni de referate cu tematică olimpică.

SUCEAVA

Filiala A.O.R. Suceava a organizat „Cupa Bobocilor USV” la volei, competiție care a reunit la start un număr de opt echipe participante.

„Cupa Moș Crăciun” la tenis cu piciorul, „Cupa USV la volei în apă”, și „Cupa USV la touchball” sunt doar câteva din activitățile desfășurate sub egida filialei.

Filiala împreună cu studenți ai Universității „Ștefan cel Mare” au participat cu două invenții la Târgul Internațional de inventică și educație creativă pentru tineret și au obținut două medalii de argint.

La Conferința științifică studentască internațională de la Bacău din perioada 1-2 noiembrie, filiala a participat cu patru lucrări științifice dintre care, o invenție a unui student a primit cele mai multe aprecieri și distincții.

TIMIȘ

În luna aprilie, filiala A.O.R. Timiș în parteneriat cu L.P.S. „Banatul” Timișoara a desfășurat o activitate de prevenire și combatere a traficului și consumului ilicit de droguri și a infracționalității asociate.

Fazele județene ale celor două concursuri naționale: cel de literatură și jurnalism sportiv și cel de arte plastice au fost desfășurate de filială.

Ca în fiecare an, L.P.S. „Banatul” Timișoara a organizat în cadrul orelor de pregătire teoretică concursul „Cine știe Olimpism, câștigă!”, adresat elevilor de liceu și prezentarea unor proiecte realizate tot de liceeni sub denumirea de „Campionii României”.

În perioada septembrie – decembrie au fost organizate o serie de evenimente în parteneriat cu autoritățile locale din oraș; „Săptămâna Europeană a Mobilității” în Parcul Rozelor, Caravana educației „Născut pentru Sport”, Simpozionul național „Educație prin sport și pentru sport”, Gala „Născut pentru sport”, cât și Crosul „Revoluției” cu ocazia împlinirii a 30 de ani de la revoluția din decembrie 1989.

TULCEA

Fazele județene ale celor două concursuri naționale au fost organizate și de către filiala A.O.R. Tulcea.

Toate activitățile derulate de către filială au avut loc cu sprijinul Inspectoratului Școlar Județean Tulcea.

Cercurile Olimpice din școli au derulat o serie de activități care au avut ca temă principală Olimpismul, spiritul și valorile olimpice, atât în mediul urban, cât și în mediul rural. D.J.S.T. și Primăria au sprijinit derularea acestora.

VÂLCEA

În a doua parte a anului, filiala A.O.R. Vâlcea a înființat numeroase Cercuri Olimpice, care poartă numele unor mari personalități care s-au născut și au trăit în localitățile respective: Cercul Olimpic din cadrul Școlii de Jandarmi „Alexandru Ioan Ghica” din Drăgășani, Cercul Olimpic „Gheorghe Oprițescu” din Băbeni, Cercul Olimpic „Posada 1330” din Comuna Titești, Cercul Olimpic „Prof. Emerit Laurențiu Stilea” din Comuna Folești, Cercul Olimpic „Frații Gheorghe și Ion Dumitrescu” din Comuna Oteșani și Cercul Olimpic „Ion Drăghicescu” din Comuna Măciuca.

Conducerea filialei a participat la diferite manifestări și acțiuni destinate unor mari personalități din lumea sportului vâlcean: Av. Paul Angelescu – 98 de ani, Ec. Eugen Vătășescu – 100 de ani.

MESAJUL PREȘEDINTELUI COMITETULUI INTERNAȚIONAL OLIMPIC

Dragi prieteni,

În fiecare an cu ocazia „Zilei Olimpice”, oameni din toată lumea se întâlnesc pentru a celebra împreună bucuria de a face sport. „Ziua Olimpică” este mereu un moment de sărbătorire a creării Mișcării Olimpice moderne.

Cum anul acesta se marchează cea de-a 125-a aniversare de la înființarea Comitetului Internațional Olimpic de către fondatorul Pierre de Coubertin, ce ocazie mai potrivită decât aceea de a sărbători spiritul olimpic și valorile sportului pe tot globul pământesc. Astăzi, în lumea noastră fragilă, „Ziua Olimpică” continuă să fie un moment important de aducere aminte despre cum sportul poate să ne unească și să facă lumea un loc mai bun.

Din acest motiv, doresc să mulțumesc Comitetelor Naționale Olimpice, care aduc

sportul și valorile lui mai aproape prin multe activități sportive, culturale și educative, activități care sunt organizate pe tot parcursul anului. Vă mulțumesc pentru munca deosebită pe care o depuneți să încurajați pe toată lumea, pretutindeni, să facă mișcare, să învețe, să descopere sportul și, cel mai important, să transmită tuturor inspirația valorilor olimpice.

În acest spirit, vă doresc tuturor o „Zi Olimpică” minunată!

Thomas BACH
Președinte

*Mesaj transmis de C.I.O. pentru a fi citit la toate crosurile marcând „Ziua Olimpică” – 23 iunie, 2019

LUNA OLIMPICĂ LA NIVEL NAȚIONAL

Și în anul 2019, Comitetul Olimpic și Sport Român (C.O.S.R.) prin Academia Olimpică Română (A.O.R.) a susținut toate activitățile sportive, culturale și educative reunite sub titulatura de „Luna Olimpică” din cadrul celor 48 de filiale județene.

Pentru buna lor desfășurare, Comitetul Olimpic și Sportiv Român a pus la dispoziția filialelor județene o serie de materiale cu însemnele olimpice: 18.000 de tricouri „Olympic Day”, 17.000 de medalii „Olympic Day”, 15.000 de diplome „Olympic Day” și 3.000 de diplome C.O.S.R. și A.O.R., 4.000 de șepci, 4.000 de fanioane, 4.000 de insigne, 4.000 de brelocuri, 4.000 de pixuri, 5.000 de pliante, 2.000 de bucăți din Buletinul Informativ „Spirit Olimpic” ajuns la numărul 51 și 4.000 de ochelari olimpici.

În județele din țară, celebrarea „Zilei Olimpice” a fost marcată în diverse forme, dar cele mai îndrăgite și așteptate manifestări din cadrul „Lunii Olimpice” au fost Crosurile „Ziua Olimpică”.

Crosul „Ziua Olimpică” a fost organizat de către filiala **A.O.R. Alba** în localitatea Cricău. Au participat aproximativ 300 de elevi și au fost acordate 48 de premii și două mențiuni speciale.

La buna desfășurare a Crosului „Ziua Europei”, filiala a fost partener alături de Agenția de Dezvoltare Regională - REGIO.

Competiția „Triatlon Olimpic pentru Pitici” a constat într-un concurs adresat copiilor grupei mari de la gradiniță.

La concursul „Jocurile Paralimpice” au participat 22 de elevi la următoarele probe: aruncarea la coș de pe loc, alergare de viteză pe 30 și 50 m, aruncarea mingii de tenis la distanță, concurs: doboară popicele. Toți participanții au primit premii.

La Competiția „Cupa părinților” la fotbal au participat șase echipe. La toate competițiile organizate, filiala a premiat câștigătorii cu medalii, tricouri, diplome de participare și materiale cu însemnele olimpice.

Filiala **A.O.R. Arad** a desfășurat Crosul „Ziua Olimpică” în data de 7 iunie, la Ghioc. Au fost prezenți la start 300 de participanți, câștigătorii primind ca premii materiale cu însemnele olimpice.

Crosul „Ziua Olimpică” a fost organizat de **A.O.R. Argeș** la Pitești, în Parcul Trivale la data de 8 iunie. Au participat 250 de persoane cu vârste cuprinse între 3 și 82 de ani, provenind din Pitești, localitățile învecinate și din Găești – județul Dâmbovița. Au fost premiați câștigătorii clasati pe primele trei locuri la masculin și feminin, precum și cei mai tineri și cei mai vârstnici participanți, câte trei din fiecare categorie.

În data de 8 iunie, Crosul „Ziua Olimpică” s-a desfășurat la Colegiul Național „Dimitrie Cantemir” din Onești, de către filiala **A.O.R. Bacău**, la care au participat peste 200 de elevi de la școlile gimnaziale. Tot pe data de 8 iunie, filiala a organizat la stațiunea balneo-climaterică Slănic Moldova, în parteneriat cu Primăria, Crosul „Ziua Olimpică”, la care au participat peste 200 de tineri.

Pe 13 iunie, în Comuna Glăvănești a avut loc inaugurarea unei săli de fitness pentru tinerii din comună și înființarea unui Cerc Olimpic la Școala Gimnazială din localitatea Frumușelu.

Pe data de 15 iunie, filiala **A.O.R. Bacău** a strâns la startul Crosului „Ziua Olimpică” un număr de 600 de participanți. Acțiunea s-a desfășurat în Parcul Central și a constituit un eveniment important atât pentru

participanți, cât și pentru numeroșii spectatori prezenți la odihnă și tratament.

„Săptămâna Olimpică” la Colegiul „N.V.Karpen” din Bacău a fost marcată prin întreceri sportive la skateboard, fotbal și majorete, dar și prin acțiuni specifice educației olimpice: concursuri de desen, mascote, interpretare muzică, concurs de literatură. Au participat peste 300 de elevi. Acțiunile desfășurate în fiecare zi au fost popularizate prin Radio Adolescența, postul de radio al colegiului. Câștigătorii au fost premiați de filiala A.O.R. Bacău și de conducerea școlii.

Crosul Olimpic de la Buhuși a fost la prima ediție, fiind organizat în parteneriat cu Primăria și Protopopiatul Buhuși. Au participat peste 250 de elevi.

Pe parcursul unei săptămâni, filiala A.O.R. Bacău în parteneriat cu Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău și primăriile

din localitățile Târgu Trotuș, Pârgărești și Slănic Moldova au desfășurat proiectul „Depășește-ți limitele”, având ca scop angrenarea unui număr cât mai mare de elevi din mediul periurban în activități sportive și de educație olimpică. În total au participat 600 de copii, care au primit tricouri și materiale cu însemnele olimpice.

În cadrul filialei **A.O.R. Bihor**, Crosul Olimpic s-a desfășurat în Parcul „I.C.Brătianu” în data de 13 iunie. Ocupanții primelor locuri au fost premiați cu diplome, medalii, cărți și șepcuțe, iar toți participanții au primit diplome, tricouri și medalii.

Filiala **A.O.R. Bistrița-Năsăud** a sărbătorit Crosul „Ziua Olimpică” pe data de 10 iunie împreună cu 350 de elevi de la școlile din oraș și localitățile învecinate. Ocupanții primelor cinci locuri au fost premiați cu diplome, medalii, cărți și șepci, crosul fiind organizat pe patru secțiuni.

În data de 1 iunie, filiala **A.O.R. Botoșani** a sărbătorit Crosul „Ziua Olimpică” în Parcul „Mihai Eminescu” din Botoșani. Cel mai tânăr participant la cros a avut 4 ani, iar cel mai vârstnic a avut peste 60 de ani.

„Ziua Olimpică” a fost marcată și la Școala nr. 7 din Botoșani printr-un concurs denumit „Energie și destindere” la fotbal și tenis la simplu și dublu.

La Colegiul Național „A.T.Laurian” a avut loc o competiție de șah. „Ziua Olimpică” a fost marcată la Liceul Tehnologic „Al. Vlahuță” de la Șendriceni, la Liceul Tehnologic „Doctor Mihai Ciucă” din Săveni, cu întreceri la șah, fotbal și cros.

Elevi de la Liceul Tehnologic „Doctor Mihai Ciucă” din Săveni au participat la întreceri de șah, fotbal și cros în parcul din Grădina Publică a orașului. Câștigătorii au fost premiați cu medalii, tricouri, diplome și articole sportive.

„Ziua Olimpică” a fost marcată și printr-o competiție de badminton la Botoșani, dar și la Liceul Tehnologic Special „Sfântu Ștefan”, tot din Botoșani.

La crosul „Ziua Olimpică” organizat de către **A.O.R. Brașov** în data de 23 iunie la Șirnea, au participat elevi de la 14 unități școlare, în total peste 400 de persoane. Înscrierile s-au făcut pe cinci categorii de vârstă. Startul a fost dat de la Monumentul Eroilor și sosirea a avut loc pe Arena Olimpică pe acordurile Odeii Bucureii „Bucurați-vă, am învins!”. La velomaronul Brașov - Șirnea au participat 49 de cicliști, iar surpriza acestei ediții a reprezentat-o maratonistul George Cojocaru, care a parcurs această distanță în alergare cu o torță în mână, fiind deschizătorul plutonului de cicliști.

Vernisajul expoziției de fotografie olimpică „Colecția Ion Matei” a avut loc în data de 23 iunie în Sala Căminului Cultural de la Șirnea.

Proiecțiile de film din lumea Olimpismului nu au lipsit nici anul acesta, la fel și ceremonialul Olimpic cu aprinderea torței olimpice la Muzeul „Nicolae Fruntesș”.

În cadrul „Lunii Olimpice”, filiala **A.O.R. Brăila** a desfășurat „Cupa Zimbrii”, o competiție de volei feminin care a avut loc la Școala „Alexandru Ioan Cuza”. Aceasta a avut ca scop încurajarea practicării sporturilor olimpice în școli.

Colegiul Național „Gh.M.Murgoci” a fost gazda olimpiadei de argumentare, dezbatere și gândire critică intitulată „Tinerii dezbat”, urmărind promovarea unei gândiri critice și a fair-play-ului.

Competiția de fotbal și tetratlon la nivelul învățământului primar „Mens sana in corpore sano” a avut loc pe data de 4 iunie, la Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” din Brăila.

Crosul „Ziua Olimpică” a fost organizat de filială în data de 8 iunie la Brăila, în Parcul Monument, la care au participat în jur de 300 de persoane și s-au acordat 26 de premii. Aflat la cea de-a X-a ediție, Crosul a fost organizat cu sprijinul autorităților locale. Pe lângă premiile obișnuite pe categorii de vârstă, s-au acordat și două premii speciale: unul pentru cel mai tânăr participant și altul pentru maratonistul român care a alergat pe toate continentele, având la activ cele mai multe competiții de acest gen bifate în cariera sa.

Proiectul „Pitici în țara sportivilor” din data de 11 iunie s-a adresat preșcolarilor și a cuprins activități sportive de masă.

În luna iunie, filiala A.O.R. Brăila a organizat faza județeană a concursului sportiv-cultural-artistic „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III”, la care au participat copii din clasa a V-a.

Filiala **A.O.R. București** a organizat Crosul „Ziua Olimpică” în data de 7 iunie la București. Au participat peste 1.000 de elevi.

Proiectul „Ziua Europeană a Sportului Școlar” s-a bucurat de o numeroasă participare a elevilor, care prin sport au demonstrat că mișcarea fizică produce bucurie și sănătate.

În cadrul „Lunii Olimpice” **A.O.R. Buzău** a desfășurat numeroase competiții sportive, astfel: „Cupa micului baschetbalist olimpic” la Școala „George Emil Palade” din Buzău; „Memorialul Constantin Vlad”; „Sport și Olimpism”; „Totul pentru Olimpism”; „Totul pentru mișcare și Olimpism”; „Cupa olimpică”; „Sport și Olimpism la Ziduri”; „Săptămâna Olimpică la Pătârlagele”, etc.

Pe data de 5 iunie, s-a desfășurat Crosul Olimpic în Parcul Crâng din Buzău. Au fost șapte categorii de vârstă și două starturi.

Mediatizarea crosului s-a realizat prin dispunerea de bannere în principalele parcuri din județ, afișe, pliante și în mass-media locală.

Romanian 2Dance Championship 2019 este un concurs de dans, la care filiala A.O.R. Buzău este partener.

Filiala a desfășurat concursul „Citius-Altius-Fortius” care constă într-un concurs de ștafete (alergare în saci, trasul sforii, întrecere cu spatele) și trasee utilitar aplicative. La această activitate au participat 250 de elevi.

La concursul de baschet interclase au participat toate clasele de gimnaziu. Echipa câștigătoare a fost premiată cu materiale cu însemnele olimpice.

Concursul de biciclete a constat în parcurgerea cu bicicleta a unui traseu de îndemânare și coordonare pe un teren de sport,

fiind o activitate la nivelul școlii, la care au participat 50 de copii.

Activitatea „Exmatriculăm violența – Împreună zidim un viitor mai bun” a avut loc la Cercul Olimpic „Gladiatorii” de la Școala Gimnazială Ziduri. Aceasta a contat într-un work-shop după metoda Design Thinking – metodologia SIAC (simte, imaginează, acționează, comunică), prin care copiii au devenit agenți activi de schimbare prin antreprenoriat social și implicare comunitară.

A fost implementat proiectul educativ „Cercul Olimpic - o punte spre prietenie, toleranță și fair-play”, ediția a VII-a, la nivel regional. În cadrul acestuia s-au derulat activitățile: „Toleranță, prietenie, fair-play”, editarea de materiale informative, acțiuni de monitorizare și evaluare.

La Cercul Olimpic „Laura Badea” de la Școala Gimnazială Cozieni s-a organizat „Cupa 1 iunie și Olimpism”. Au participat copii din cadrul școlii la următoarele discipline sportive: fotbal, tenis de masă, minibaschet, badminton.

Cercul Olimpic „Cornel Penu” de la Grupul Școlar Berca a organizat „Cupa Micul Olimpic” și competiția „Sport și sănătate” la fotbal. „Cupa Văii Buzăului ” a avut loc la handbal și au participat copii de la școlile din Berca, Cislău, Unguriu și Pârscov.

Filiala **A.O.R. Caraș-Severin** a desfășurat la Reșița Crosul Olimpic în data de 31 mai.

Crosul „Ziua Olimpică” organizat de **A.O.R. Călărași** a avut loc la Liceul Tehnologic nr. 1 din Fundulea cu participarea a 250 de copii cu vârste între 5 și 19 ani.

La Gradinița Budești a fost invitată campioana olimpică la scrimă Laura Cârlescu Badea, care le-a vorbit copiilor despre importanța practicării sportului și cum

ajută sportul la o dezvoltare armonioasă a corpului.

Parcul Municipal din **Cluj** a găzduit Crosul Olimpic în data de 6 iunie, pe trei categorii de vârstă.

La baza sportivă „Unirea” au avut loc întreceri sportive între elevi și cu elevi împreună cu părinți intitulate „Noi dacă am ști și voi dacă ați putea”.

Săptămâna Olimpică a fost marcată la nivelul Școlii Gimnaziale Răchițele prin activități sportive la care au participat copii și tineri, care au fost recompensați cu diplome, medalii, șepci și brelocuri.

Elevii Școlii Gimnaziale „Ion Creangă” din Cluj au participat la un concurs de literatură pe teme sportive. Lucrările au fost prezentate în cadrul orei destinate acestei activități. Activitatea desfășurată în cadrul „Săptămânii Olimpice” a constituit un bun prilej pentru conștientizarea importanței sportului în viața copiilor, aceștia să-și găsească idoli printre marii sportivi de la care să împrumute calități precum curajul, tenacitatea, dăruirea și perseverența.

Crosul „Ziua Olimpică” a fost organizată la Constanța de către filiala **A.O.R. Constanța** și D.J.S.T. Au fost prezenți la start 250 de persoane, iar startul a fost dat de către campioana olimpică la gimnastică Daniela Sofronie și de marele atlet constănțean Ilie Floroiu.

Alte activități desfășurate au fost: „Zilele Universității Ovidius”, competiții sportive la baschet, fotbal, handbal, volei și tenis, la care câștigătorii au primit diplome, tricouri, șepci, brelocuri, pliante și buletine informative.

În cadrul proiectului „Matoria Fest” la care au participat cadre didactice și studenți de la F.E.F.S. Constanța, s-au desfășurat activități sportive la care s-au distribuit

pliante cu A.O.R. și simbolurile olimpice și li s-au făcut elevilor scurte prezentări despre Olimpism, idealurile olimpice și fair-play-ul în sport.

Parcul „Nicolae Romanescu” din Craiova, a fost gazda Crosului Olimpic desfășurat de către filiala **A.O.R. Dolj** în data de 9 iunie. Au participat aproximativ 500 de persoane la cinci curse, acestea purtând numele unor sportivi participanți la Jocurile Olimpice.

La Filiași a avut loc alt Cros desfășurat de filială, la Baza sportivă Liceul „Dimitrie Filășanu” cu 200 de participanți. Competiția a fost organizată pe două categorii de vârstă, atât fete cât și băieți.

Crosul Olimpic de la **Galați** s-a desfășurat în data de 15 iunie pe Faleza Inferioară a Dunării, iar primul start a fost pentru persoanele cu dizabilități care activează în cadrul Asociației persoanelor cu handicap. Printre participanții pasionați de mișcare

s-a aflat și medaliatul parolimpic Marian Petria, care s-a calificat pentru Campionatul Mondial din Dubai 2019.

Un start inedit a fost pentru copiii însoțiți de părinții lor, participând practic în familie la cros. Au alergat copii de toate vârstele de mână cu părinții lor, dar și părinți cu bebeluși de numai câteva luni în cărucioare. La acest start s-a prezentat și Cristian Onofrei, cunoscut pentru cursele caritabile, dar și pentru Maratonul Unirii, care a avut loc de la Galați la Alba Iulia din noiembrie până în decembrie 2018.

Crosul a fost promovat pe toate rețelele de socializare, dar și în presa scrisă. A fost prezentă la cros și campioana mondială la atletism Alina Gherasim.

Pe 17 iunie, la L.P.S. din Galați s-a organizat o competiție de atletism, la care au participat copii cu vârste între 14 și 17 ani.

„Cupa Prieteniei” la atletism a avut loc pe 18 iunie la Odaia Manolache, iar pe 19 iunie, la stadion a avut loc „Ziua Olimpică la atletism”.

În data de 19 iunie, filiala a realizat o colaborare cu învățământul preșcolar. Cursurile de pictură și lucru manual la care au participat copiii înscriși la cercul de pictură de la Grădinița cu program prelungit „Elena Doamna”, au scos în evidență tematici referitoare la valorile Olimpismului. S-a urmărit dezvoltarea capacității de comunicare, a limbajului plastic, educarea în spiritul prețuirii minții, trupului și a spiritului.

Pe 20 iunie s-au desfășurat activități dedicate Zilei Olimpice în Comuna Pechea, la Liceul Tehnologic „Costache Conachi”, dar și „Cupa Fair-Play” la atletism pe Stadionul „Dunărea” din Galați.

Promovarea spiritului de fair-play și militarea către un stil de viață sănătos s-au

făcut prin organizarea a nouă competiții sportive la disciplinele: atletism, fotbal, handbal și volei, unde au participat aproximativ 80 de copii cu vârste cuprinse între 5 și 14 ani.

Pe 22 iunie la Clubul de teatru „Perriot” s-au jucat scenete cu momente din luptele de pancrațiu și au avut loc defilări ca în Grecia Antică, participând 15 copii cu vârste între 12 și 17 ani. S-a urmărit promovarea Olimpismului, a spiritului de fair-play prin activitatea artistică.

S-a realizat o colaborare cu Asociația Internațională a Polițiștilor, secția română, Regiunea 4 Galați, urmărindu-se organizarea unor activități sportive de pregătire și concurs la tenis de câmp, dar și abordarea temelor din istoria și practica sportului de performanță, a Olimpismului și a sportului de masă în cadrul unor seminarii și cursuri teoretice. În acest sens s-a urmărit o mai bună integrare socială a polițiștilor,

acumularea de cunoștințe specifice, o imagine mai clară privind orientarea profesională, colaborarea ulterioară cu cadrele didactice din F.E.F.S. pe teme sportive și olimpice. Au participat 36 de polițiști din diferite structuri: frontieră, rutieră, jandarmi și pompieri. Câștigătorii au primit materiale cu însemnele olimpice.

În data de 7 iunie, a avut loc la Târgu Jiu, Crosul Olimpic organizat de către filiala **A.O.R. Gorj**. La cea de-a șasea ediție a crosului, s-au aliniat la start aproape 400 de participanți. Startul a fost dat pe categorii de vârstă. Au fost premiate primele trei locuri la fiecare categorie de vârstă cu materiale cu însemnele olimpice.

Miercurea Ciuc a fost gazda Crosului „Ziua Olimpică” de două ori. La crosurile organizate de către **A.O.R. Harghita** în data de 13 și 16 iunie au participat peste 300 de persoane.

Cea mai importantă acțiune a **filialei A.O.R. Hunedoara** a fost Crosul „Ziua Olimpică” din data de 10 iunie, din localitatea Ila, județul Hunedoara. Au participat elevi din unitățile de învățământ din județ însoțiți de profesorii de educație fizică și sport din Deva, Hunedoara, Brad, Ghelari, Lupeni, Hațeg, Uricani, Ilia, Dobra, Gurasada, Simeria, Romos, Teliuc.

Crosul „Ziua Olimpică” a fost organizat de către **filiala A.O.R. Ialomița** în data de 8 iunie la Urziceni și au participat 270 de persoane. Au luat parte primarul, inspectorul școlar de educației fizică și sport, directorul D.J.S.T., directorul C.S.S. și Chidu Tudorița, fostă atletă.

La începutul lunii iunie s-a desfășurat competiția zonală de șah. Au participat 6 echipe din 6 școli din județ, toți primind echipament sportiv.

Filiala AOR Iași a desfășurat Crosul „Ziua Olimpică” atât la Miroslava în data de 8

iunie, cât și la Liteni pe 21 iunie, adunând la start un număr de 600 de participanți. Toți au primit tricouri, medalii și diplome, iar câștigătorii au fost recompensați cu materiale cu însemnele olimpice, materiale sportive și cupe. La crosul din Comuna Miroslava, pe lângă localnici au participat și alergători din Iași, Botoșani și Republica Moldova.

Ca în fiecare an, filiala **A.O.R. Ilfov** a organizat o serie de activități sportive, educative și culturale, devenite deja tradiționale, astfel: „Caravana Fair-Play”, „Cupa Antidrog” – o competiție de fotbal (masculin și feminin) adresată elevilor de liceu, „Festivalul Olimpic pentru Copii” la rugby mixt, mini-handbal, handbal și fotbal.

Crosul Olimpic s-a desfășurat în data de 7 iunie în Parcul Chitila și a aliniat la start 400 de elevi. Evenimentul a reprezentat un îndemn pentru toți participanții, indiferent de vârstă, sex sau abilități sportive pentru a descoperi semnificația sportului și valorile lui.

Crosul „Ziua Olimpică” desfășurat de **A.O.R. Maramureș** la Șeini din data de 31 mai a debutat cu parada sportivilor, urmată de ceremonialul olimpic, intonarea imnului de star și a imnului olimpic de către fanfară și arborarea drapelului olimpic în centrul orașului. La eveniment au participat peste 1.000 de copii, tineri, adulți, sportivi și viitori campioni. Au fost premiați cei mai buni sportivi ai orașului Șeini. Au luat parte copii și tineri din localitățile învecinate: Cicarlău, Tăuții Magherăuș, Ilba și Baia Mare. A urmat un concurs de majorete cu 200 de participanți. Televiziunea locală a transmis evenimentul.

Crosurile Olimpice de la Cavnic și Bârsana au avut peste 300 de participanți. Organizat într-o zonă istorică a Maramureșului, crosul s-a bucurat de o atenție deosebită dată de autoritățile locale.

Crosul de la Remetea Chioarului a fost un adevărat festival sătesc cu peste 150 de

participanți. Au fost demonstrații sportive la oină, baschet și fotbal.

Copii de la grădinițe au desfășurat un concurs de desene pe asfalt cu tema „Culorile Cercurilor Olimpice”. „Ziua Olimpică” a fost marcată și prin concursuri de atletism și gimnastică ritmică adresate copiilor, la care au participat 250 de elevi.

La „Ora de Olimpism” de la L.P.S. Baia Mare au participat elevi de clasa a II- a. Elevii au vorbit despre Jocurile Olimpice, campioni olimpici și medalii.

Manifestările dedicate „Lunii Olimpice” organizate de filiala **A.O.R. Mehedinți** s-au desfășurat la Drobeta Turnu Severin, Orșova, Strehaia, Căzănești și Corcova, la care au luat parte aproximativ 900 de persoane. Toți cei prezenți au primit diplome, tricouri și medalii.

În perioada 6-10 iunie la Baza Victoria a Inspectoratului Județean al Poliției de

Frontieră s-a desfășurat un turneu de tenis cu colaborarea polițiștilor de frontieră.

La Stadionul Municipal din Drobeta Turnu Severin s-a desfășurat un turneu de fotbal, pe două grupe de vârstă, la fiecare categorie de vârstă fiind înscrise câte opt echipe. La Sala Pilovalentă s-a organizat un turneu de handbal feminin cu opt echipe din Dr.Tr. Severin, Timișoara, Craiova, Caracal și Kladovo - Serbia.

În data de 22 iunie a avut loc la Râciu, Crosul Olimpic din județul **Mureș**. Cicliști și semimaratonisti au parcurs distanța de 25 de km în comuna Râciu și satele învecinate: Nima, Ulieș și Samartin. Presa și televiziunile prezente au înregistrat și mediatizat fiecare moment important al evenimentului. Televiziunea din Mureș a transmis o emisiune de 30 de minute despre Olimpism și activitatea filialei Mureș pe parcursul celor 25 de ani și despre „Ziua Olimpică Râciu 2019”, invitat fiind directorul filialei.

Crosul Olimpic organizat de către filiala **A.O.R. Neamț** a avut loc în contextul amplu al „Noptilor albe ale sportului nemțean”, în data de 30 mai. La cros s-au prezentat peste 200 de iubitori ai alergării de toate vârstele, ce au parcurs un traseu prin principalele puncte ale orașului.

În Municipiul Roman s-au desfășurat competiții poliatletice sub formă de pentatlon, deschise tuturor categoriilor de vârstă.

Filiala **A.O.R. Olt** a organizat Crosul Olimpic la Slatina, pe data de 13 iunie. Au participat 500 de copii și elevi din toate școlile din județ. A fost o manifestare de amploare deschisă tuturor persoanelor interesate de mișcare în aer liber și atașate valorilor olimpice. Premiile oferite câștigătorilor au constat în materiale sportive, ceasuri și premii surpriză oferite de către sponsori.

Crosul „Primăverii” de la Slatina a ajuns la cea de-a doua ediție și s-a bucurat de un real succes și o participare numeroasă. Traseul a fost de 5 km, iar premiarea s-a realizat pe categorii de vârstă.

În data de 6 iunie, filiala **A.O.R. Prahova** o desfășurat Crosul „Ziua Olimpică” în Parcul Olimpia din Pitești. Au luat startul aproximativ 300 de persoane, care au primit tricouri, medalii și diplome de participare.

Filiala **A.O.R. Satu Mare** a organizat în luna mai o serie de activități sportive, astfel: „Cupa Colegiului Național Ioan Slavici” la tenis de masă, badminton și fotbal, la care au participat 100 de elevi; „Cupa Veteranilor” la fotbal, volei, șah și tenis de masă (100 de participanți); „Cupa Fair-Play” la fotbal mixt (40 de elevi) și „Cupa Prieteniei” la badminton mixt (30 elevi). Crosul satelor a avut loc în data de 26 mai, la Jibou, cu o participare de peste 200 de persoane.

Crosul „Ziua Olimpică” s-a desfășurat în data de 13 iunie la Carei, la care s-au aliniat

la start peste 200 de participanți. Alte activități sportive organizate de filială în cadrul „Lunii Olimpice” au fost: „Ziua Olimpică” la lupte (24 iunie) la Ardud; „Cupa Prietenia Nordului” (6 iulie) la atletism, tenis de masă, șah și fotbal și „Cupa Aliza” desfășurată la atletism, lupte, fotbal-tenis și cros la Aliza.

Filiala a desfășurat și concursul sportiv-cultural-artistice „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III” în data de 7 iunie la Satu Mare. Au participat 20 de elevi.

Crosul „Ziua Olimpică” desfășurat de filiala A.O.R. Sălaj a avut loc la Șimleul Silvaniei pe 27 mai. Au participat peste 300 de elevi.

„Ziua Olimpică” s-a desfășurat și la Cercul Olimpic al Liceului Pedagogic din Zalău, cuprinzând întreceri sportive între clase, la ansambluri sportive, piramide, trasul frânghiei, dansuri tematice, întreceri de viteză, jocuri de volei, baschet între elevi și profesori.

Competiția devenită deja tradiție „Cupa Văilor” a ajuns la ediția a cincea și în cadrul ei membrii Cercurilor Olimpice din școli au militat pentru cultivarea spiritului de fair-play în rândul galeriilor.

Reprezentanții Cercurilor Olimpice din Zalău și din județ au participat la activitățile cu tematică olimpică desfășurate cu ocazia „Zilei Olimpice” la Liceul Pedagogic Zalău.

Meciurile demonstrative, ștafetele, concursurile și piramidele au stat la baza desfășurării „Zilei Olimpice” în județul Sălaj.

În data de 1 iunie, la Putna, a avut loc Crosul Olimpic organizat de către **A.O.R. Suceava**. Alte competiții organizate de către filială în cadrul „Lunii Olimpice” au fost: Cupa USV la baschet, la volei și la touchball.

În data de 6 iunie a avut loc competiția de volei în apă la USV, manifestare sportivă care a reunit la start peste 300 de studenți ai Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava, cât și elevi ai școlilor din județ.

Participarea cu două invenții în colaborare cu studenți ai Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava la Târgul Internațional de Inventică și Educație Creativă pentru tineret, în perioada 18-20 iunie și obținerea a două medalii de argint.

În Luna Olimpică, în județul Timiș s-au desfășurat o serie de activități sportive, culturale și educative care au avut ca scop promovarea valorilor și a idelurilor olimpice. La Școala generală nr. 30 din Timișoara s-a desfășurat un campionat baby handbal adresat celor mai mici, mai frumoși și mai inimoși „pitici” de la clasele pregătitoare.

În data de 4 iunie, la L.P.S. „Banatul” s-a desfășurat proiectul „Diferiți Egali și Împreună” la fotbal sub egida „Vreau să câștig, dar dacă nu pot câștiga, vreau să fiu brav în încercarea mea”.

Crosul Olimpic din data de 9 iunie s-a desfășurat pe un traseu de 2,5 km, cu startul din Parcul Copiilor și sosirea în Parcul Rozelor, care a mobilizat peste 350 de participanți din rândul elevilor, adolescenților, tinerilor și vârstnicilor.

Pe data de 8 iunie, filiala A.O.R.Tulcea a sărbătorit „Ziua Olimpică” prin tradiționalul

cros, la care au participat atât iubitori de mișcare din municipiu, cât și din județ și chiar din alte județe. Aproape 400 de elevi, tineri și veterani s-au înscris la cinci curse desfășurate pe categorii de vârstă. Primii șase clasați la fiecare categorie de vârstă au primit fanioane, șepcuțe, broșuri, cupe, diplome, medalii și tricouri.

Filiala A.O.R. Vaslui a organizat patru Crosuri „Ziua Olimpică” în Municipiile Vaslui, Bârlad, Huși și în orașul Negrești. Datorită sprijinului acordat de Primăria și Poliția Locală din Bârlad, dar și a profesorilor de la catedra de atletism a Clubului Sportiv Școlar Bârlad, s-a reușit organizarea unei noi ediții a Crosului în Grădina publică. Acesta a reunit la start peste 150 de elevi de gimnaziu din unitățile școlare ale Municipiului Bârlad și din comunele limitrofe.

Și Municipiul Vaslui a fost gazda aceleiași acțiuni. Data desfășurării a coincis cu „Ziua Copilului”, 1 iunie, prilej cu care, au fost oferite ca premii câștigătorilor atât materiale cu însemnele olimpice primite de la A.O.R., cât și baloane și pungi cu dulciuri primite de la sponsori.

La crosurile „Ziua Olimpică” din Municipiul Huși și orașul Negrești au luat startul peste 250 de elevi din clasele I-XII.

În data de 9 iunie, la Panciu, filiala **A.O.R. Vrancea** a organizat Crosul „Ziua Olimpică” la care au luat parte 400 de participanți.

CROSUL NAȚIONAL „ZIUA OLIMPICĂ”, RÂMNICU VÂLCEA

CINE:

C.O.S.R. prin A.O.R. cu sprijinul A.O.R. filiala Vâlcea, în parteneriat cu Primăria Vâlcea, Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea, Poliția și Jandarmeria Vâlcea.

CE:

Competiție sportivă dedicată tuturor iubitorilor de mișcare.

CÂND:

8 iunie

UNDE:

Râmnicu Vâlcea

REZULTATE:

Peste 3.000 de participanți înscriși la următoarele categorii de vârstă: 6-8 ani, 9-11 ani, 12-14 ani, 15-19 ani și Open + 20 ani, atât la feminin, cât și la masculin.

CROSUL NAȚIONAL „ZIUA OLIMPICĂ” - RÂMNICU VÂLCEA

Iubitorii de mișcare din întreaga țară s-au întrecut la ediția din acest an a Crosului Național „Ziua Olimpică” de la Râmnicu Vâlcea.

În data de 8 iunie, a avut loc competiția tradițională susținută de către Comitetul Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.), prin Academia Olimpică Română (A.O.R.), cu sprijinul Primăriei, Inspectoratului Școlar Județean, Poliției și Jandarmeriei Vâlcea, alături de cel al filialei A.O.R. Vâlcea.

La manifestare au fost prezenți Mihai Covaliu, președintele C.O.S.R., George Boroi, secretarul general al C.O.S.R., Simona Tabără Amânar, director A.O.R., primarul Mircia Guțău, viceprimarul Eusebiu Vețleanu, Andra Bica, inspector general școlar, precum și medaliatele olimpice și mondiale Georgeta Andrunache – canotaj, Doina Melinte – atletism, Ionela

Tîrlea – atletism, Luminița Huțupan Dinu – handbal, alături de alți prieteni ai Mișcării Olimpice din România.

Participanți de toate vârstele s-au înscris la competiție, înregistrându-se un număr record de peste 3.000 de alergători, care au luat startul la Crosul Național de la Râmnicu Vâlcea.

După intonarea imnului României și al celui olimpic în Scuarul Mircea cel Bătrân din centrul orașului Râmnicu Vâlcea, primarul orașului a declarat deschisă competiția, iar președintele C.O.S.R. a dat citire mesajului președintelui C.I.O., Thomas Bach.

Alergătorii înscrși la cros au primit tricouri cu însemnele olimpice și au luat startul la cinci categorii de vârstă: 6-8 ani, 9-11 ani, 12-14 ani, 15-19 ani și Open +20 ani, atât la masculin, cât și la feminin.

Pe lângă tricourile primite la înscriere, toți participanții la cros care au trecut linia de sosire au primit din partea Comitetului Olimpic și Sportiv Român medalii cu însemnele olimpice, diplome de participare și apă plată pentru hidratare, iar ocupanții primelor trei locuri la toate categoriile de vârstă (masculin și feminin), au fost recompensați cu biciclete, trotinete, rachete de tenis și seturi de mingi de tenis, dar și cupe.

Tot în Scuarul Mircea cel Bătrân a avut loc și festivitatea de premiere a câștigătorilor, care a fost precedată de momente artistice oferite de Teatrul Municipal „Ariel” din Râmnicu Vâlcea. Asistența sanitară și serviciile de fotografie profesională au fost asigurate de către C.O.S.R. pe tot parcursul competiției, iar echipajele de jandarmi și Poliția locală au asigurat buna desfășurare a crosului.

De la un an la altul, C.O.S.R. și A.O.R. urmăresc să adune și mai mulți participanți la acțiunile sportive și culturale guvernate de spiritul olimpic, vector cu multiple valențe educative pentru o societate mai bună, mai activă, mai sănătoasă.

Crosul de anul acesta de la Râmnicu Vâlcea a constituit un sentiment de mândrie, prin stabilirea unui record absolut în ceea ce privește numărul de participanți.

Ne bucură fiecare pas înainte, făcut cu eforturi de zi cu zi, iar răsplata noastră o reprezintă numărul din ce în ce mai mare de iubitori, participanți și susținători ai Mișcării Olimpice românești.

„ZIUA OLIMPICĂ” LA ȘIRNEA

CINE:

Organizată de C.O.S.R. prin A.O.R. cu sprijinul A.O.R. filiala Braşov, Direcţia Judeţeană pentru Sport şi Tineret Braşov, Primăria Comunei Fundata, Asociaţia Pro Şirnea şi Şcoala Gimnazială Şirnea.

CE:

O lecţie despre Olimpism prin organizarea unor activităţi sportiv-cultural-artistice: „Ştafeta culorilor olimpice”, crosul „Ziua Olimpică”, „Pentatlon Olimpic Şcolar pentru Mileniul III”, velomaratonul Braşov - Şirnea.

CÂND:

23 iunie

UNDE:

Satul Şirnea, comuna Fundata, judeţul Braşov

REZULTATE:

Peste 450 de copii, tineri şi adulţi din satul Şirnea – comuna Fundata şi din localităţile vecine, precum Moeciu de Jos, Moeciu de Sus, Râşnov, Zărneşti, Săcele, dar şi din oraşele Braşov, Sfântul Gheorghe sau Bucureşti. Au participat la următoarele categorii de vârstă: 7-10 ani, 11-14 ani, 15-18 ani, 19-30 ani şi peste 30 de ani.

„ZIUA OLIMPICĂ” LA ȘIRNEA

„Ziua Olimpică” de la Șirnea, din data de 23 iunie, a ajuns anul acesta la cea de-a XXXVII-a ediție.

Comitetul Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.) prin Academia Olimpică Română (A.O.R.) au susținut filiala A.O.R. Brașov în derularea Crosului „Ziua Olimpică” - ediția 2019, a „Ștafetei Culoarelor Olimpice”, precum și a competiției sportiv-cultural-artistice „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III”. Filiala A.O.R. Brașov a fost sprijinită și de D.J.T.S. Brașov, Primăria Comunei Fundata, Asociația Pro Șirnea – Fii și prietenii Branului și Școala Gimnazială Șirnea.

Acțiunea s-a întins pe două zile: în prima zi a avut loc concursul „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III”, urmat de vizionarea unor filme cu tematică olimpică și comemorarea unor personalități olimpice. A doua zi a început dis-de-dimineață cu velomaratonul Brașov - Șirnea (42 km), ceremonia de aprindere a flăcării olimpice la Muzeul „Nicolae Fruntes”, Crosul „Ziua

Olimpică”, vernisajul expoziției de afiș și fotografie olimpică la Căminul Șirnea, sosirea bicicliștilor pe „Arena Olimpică” și ceremonialul simbolurilor olimpice.

În cadrul concursul „Pentatlon Olimpic Școlar pentru Mileniul III”, probele sportive s-au desfășurat pe „Arena Olimpică”, iar proba teoretică și cea artistică au avut loc la Căminul Cultural.

S-au înscris în competiție elevi de la Liceul „Ion Neculce” din București, Liceul „Andrei Șaguna” din Brașov, Școala Gimnazială „Honterus” din Brașov, Liceul cu Program Sportiv din Brașov, Școala Gimnazială „Măgura” din Brașov, Școala Gimnazială Moeciu de Sus, Școala Gimnazială Moeciu de Jos, Școala Gimnazială „Hălchiu” din Brașov, Clubul Copiilor din Râșnov, Școala Gimnazială „Frații Poppea” din Săcele, Școala Gimnazială nr. 1 din Zărnești, Școala Gimnazială nr. 2 din Zărnești, Școala Gimnazială nr. 11 din Brașov, Clubul Sportiv Școlar „Sfântul Gheorghe”.

La Crosul „Ziua Olimpică”, startul s-a dat la Monumentul Eroilor, iar sosirea alergătorilor a fost la „Arena Olimpică”. Peste 400 de participanți s-au înscris la cinci categorii de vârstă: 7-10 ani, 11-14 ani, 15-18 ani, 19-30 ani și categoria peste 30 de ani. Fiecare alergător a primit la înscriere un tricou cu însemnele olimpice, iar cei care au trecut linia de sosire au primit o medalie și o diplomă de participare.

La acțiune au fost prezenți Simona Tabără Amânar – directorul A.O.R., Arthur Hoffmann – director onorific al A.O.R., Maricica Puică – campioană olimpică la atletism, reprezentanți ai Departamentului de Educație Olimpică, Sport Școlar și Universitar și ai C.O.S.R.

Câștigătorii primelor trei locuri la cele cinci categorii de vârstă (masculin și feminin) au primit premii constând în mingi de baschet, seturi de badminton cu fluturași, adidași și rucsaci.

Festivitatea de premiere a avut loc la Căminul Cultural și a fost realizată de către Arthur Hoffmann – director onorific A.O.R. și Maricica Puică – campioană olimpică la atletism.

Cele 14 școli participante la Crosul „Ziua Olimpică” au primit din partea C.O.S.R. câte o minge de fotbal și una de volei, ca suport didactic pentru desfășurarea orelor de educație fizică și sport.

Toți cei prezenți la manifestarea olimpică au putut participa la o alergare pe distanță

de 30 m pe „Arena Olimpică” la toate categoriile de vârstă.

Tot pe „Arena Olimpică” a avut loc și sosirea celor 49 de cicliști înscriși la velomaratonul de 45 de km în acordurile Odeii Bucuriei „Bucurați-vă, am învins!”, aceștia fiind aplaudați de toți cei prezenți și primind medalii și diplome de participare. Surpriza acestei ediții a reprezentat-o maratonistul George Cojocaru, care a parcurs această distanță în alergare cu o tortă olimpică în mână, fiind deschizătorul de drum al plutonului de cicliști.

Ca în fiecare an, programul artistic a fost asigurat de către Ansamblul „Eftimos” din Brașov, Ansamblul folcloric „Astra Junior” din Săcele, Ansamblul „Amadeus” din Zărnești și Fanfara Kronstadt din Brașov. Prin muzică, dans și costumele prezentate ansamblurile au reușit să aducă în Arena Olimpică atmosfera de la Olympia, locul în care pulsează în spirit, neconținut, inima lui Pierre de Coubertin.

În a doua parte a zilei de 23 iunie a avut loc un vernisaj al expoziției de ie românească la Muzeul „Nicolae Fruntes” din Șirnea, urmat de o șezătoare pe tema „Sânzienele în literatură, tradiții și cercetare științifică” și cules de flori de sânziene în acorduri muzicale.

Manifestarea olimpică de la Șirnea este un îndemn de a privi actul sportiv nu numai prin prisma performanței, ci și prin punerea lui în slujba accederii tinerilor la valorile sportive și olimpice, capabile să contribuie la împlinirea ființei umane.

CONCURSURI TRADIȚIONALE

CONCURSUL NAȚIONAL DE ARTE PLASTICE
„JOCURILE OLIMPICE ÎN IMAGINAȚIA COPIILOR”

CONCURSUL NAȚIONAL DE LITERATURĂ
ȘI JURNALISM SPORTIV „UN CONDEI NUMIT FAIR-PLAY”

LUCRĂRI LAUREATE LA FAZA NAȚIONALĂ
„UN CONDEI NUMIT FAIR-PLAY”

CONCURSUL NAȚIONAL DE ARTE PLASTICE „JOCURILE OLIMPICE ÎN IMAGINAȚIA COPILOR”

CINE:

C.O.S.R. prin A.O.R. în parteneriat cu M.E.C., cu sprijinul Solidarității Olimpice – departament executiv din cadrul Comitetului Internațional Olimpic.

CE:

Concurs național de arte plastice menit să promoveze spiritul și valorile Olimpismului în rândul tinerelor talente. Se acordă 42 de premii la trei categorii de vârstă: 6-10 ani, 11-14 ani și 15-18 ani.

CÂND:

Concurs organizat anual, faza județeană se desfășoară până în luna mai, faza națională în luna noiembrie.

UNDE:

Pe 8 noiembrie, Sala Amfiteatru din sediul Casei Olimpice a găzduit Gala laureaților a celei de-a XXVII-a ediții.

REZULTATE:

Peste 700 de lucrări calificate la faza națională din 136 de unități din învățământul preuniversitar – școli primare și gimnaziale, licee și colegii provenite din Municipiul București și alte 24 de județe.

CONCURSUL NAȚIONAL DE ARTE PLASTICE „JOCURILE OLIMPICE ÎN IMAGINAȚIA COPIILOR”

Cea de-a XXVII-a ediție a tradiționalului concurs de arte plastice „Jocurile Olimpice în imaginația copiilor” – organizat de către Comitetul Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.) prin Academia Olimpică Română (A.O.R.) în parteneriat cu Ministerul Educației și Cercetării (M.E.C.) a reunit la faza națională un număr de peste 700 de lucrări provenite de la 136 unități de învățământ din Municipiul București și alte 24 de județe (Constanța, Galați, Sălaj, Gorj, Bihor, Neamț, Brașov, Brăila, Suceava, Hunedoara, Tulcea, Cluj, Dâmbovița, Mureș, Mehedinți, Botoșani, Covasna, Ilfov, Buzău, Bistrița Năsăud, Prahova, Giurgiu, Timiș, Dolj), înscrise pe trei categorii de vârstă: 6-10 ani, 11-14 ani și 15-18 ani.

Gala laureaților și vernisajul expoziției concursului de pictură, grafică și desen a avut loc la data de 8 noiembrie, în Sala Amfiteatru a Casei Olimpice din București, la care au participat elevii laureați, profesorii în-

drumători, medaliați olimpici și personalități ale vieții sportive și culturale românești.

În acest an, juriul a avut următoarea componență: dl prof. Adrian Brăescu – director la Liceul de arte plastice „Nicolae Tonitza” – președinte; dna prof. Cornelia Gherlan – artist plastic (membru al Uniunii Artiștilor Plastici), profesor de educație plastică la Școala Gimnazială nr. 54 din București; dna Elena Cioclu – profesor de educație plastică la Școala Gimnazială de Artă „Victor Karpis” din Giurgiu; dna Elena Stoica – profesor de educație plastică la Școala Gimnazială „Corbeni”, Argeș; dna Ioana Lavinia Streinu – profesor de educație plastică la Liceul de Arte Plastice „Nicolae Tonitza” și Inspector școlar pentru arte vizuale la Inspectoratul Școlar al Municipiului București; dna Adriana Conț - profesor de educație plastică la Liceul de Arte Plastice „Nicolae Tonitza”.

În urma aprecierilor și a deliberărilor, au rezultat următoarele clasamente:

CATEGORIA 6-10 ANI

- Premiul Special: **TĂNĂSESCU DARIA**, Palatul Copiilor din Tulcea. Profesor îndrumător: MIHAILOV ALINA
- Premiul I: **BUTULESCU MAIA**, Liceul de Arte „Sigismund Toduță”, Deva. Profesor îndrumător: TĂGÂRȚĂ NICU
- Premiul II: **IVAN AIDA ȘTEFANIA**, Palatul Copiilor din Tulcea. Profesor îndrumător: BUFTEI ELIDA VERONICA
- Premiul III: **GHEORGHE OVIDIU**, Palatul Național al Copiilor, București. Profesor îndrumător: COSMA ALINA ROXANA
- Mențiune: **GOȘU MAYA**, Palatul Național al Copiilor, București. Profesor îndrumător: COSMA ALINA ROXANA
- Mențiune: **MĂRIEȘ IULIA**, Palatul Național al Copiilor, București. Profesor îndrumător: COSMA ALINA ROXANA
- Mențiune: **LĂCULICEANU MIHAELA**, Palatul Național al Copiilor, București. Profesor îndrumător: COSMA ALINA ROXANA
- Mențiune: **CEICĂ ADELINA-IOANA**, Palatul Copiilor din Tulcea. Profesor îndrumător: MIHAILOV ALINA
- Mențiune: **BÎRCEAN IRIS**, Liceul de Arte „Sigismund Toduță”, Deva. Profesor îndrumător: TĂGÂRȚĂ NICU
- Mențiune: **LĂCULICEANU GABRIELA**, Palatul Național al Copiilor, București. Profesor îndrumător: COSMA ALINA ROXANA

• Mențiune: **AZIS RAMIN**, Palatul Copiilor din Tulcea. Profesor îndrumător: MIHAILOV ALINA

• Mențiune: **ZGÂRȚĂ EDWARD MA-TEI**, Palatul Național al Copiilor, București. Profesor îndrumător: COSMA ALINA ROXANA

• Mențiune: **VASILIEV ANDREI**, Palatul Copiilor din Tulcea. Profesor îndrumător: MIHAILOV ALINA

• Mențiune: **PINTILIE ALEXANDRA**, Palatul Copiilor din Tulcea. Profesor îndrumător: MIHAILOV ALINA

CATEGORIA 11-14 ANI

• Premiul Special: **MARIAN ANTONIA**, Școala Gimnazială Nr. 190. Profesor îndrumător: TĂNASE FLORICA

• Premiul I: **FLUERAȘU SOFIA**, Palatul Copiilor din Craiova. Profesor îndrumător: BOBOC VALENTIN

• Premiul II: **BULETE SABINA**, Palatul Copiilor din Tulcea. Profesor îndrumător: MIHAILOV ALINA

• Premiul III: **SCURTU DANA**, Liceul Teoretic „Ioan Petruș”, Otopeni. Profesor îndrumător: POPESCU ROXANA MARCELA

• Mențiune: **BREZEANU DAIANA-MARIA**, Școala Gimnazială de Arte „Iosif Sava”, București. Profesor îndrumător: DĂSCĂLESCU ELENA

• Mențiune: **GEORGESCU IULIAN ADRIAN**, Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu”, Suceava. Profesor îndrumător: GROSARI ADRIAN

• Mențiune: **DIACONU ANCA**, Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova. Profesori

îndrumători: **CLEOANTĂ ALEXANDRA** și **GRIGORESCU IONEL**

- Mențiune: **IONESCU ANDREEA GEORGIANA**, Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova. Profesor îndrumător: **DRĂNICEANU CRISTINA**
- Mențiune: **HARALAȘCA ADRIAN**, Liceul de Arte „George Georgescu”, Tulcea. Profesor îndrumător: **PAHOM GRIGORE CLAUDIA**
- Mențiune: **PAVEL MARIA**, Școala Gimnazială de Arte „Iosif Sava”, București. Profesor îndrumător: **DĂSCĂLESCU ELENA**
- Mențiune: **CÎRLIGEANU EMA**, Școala Gimnazială de Arte „Iosif Sava”, București. Profesor îndrumător: **DĂSCĂLESCU ELENA**
- Mențiune: **STROE MARIA**, Școala Gimnazială Nr. 30, Brașov. Profesor îndrumător: **IVAN ALINA ȘTEFANIA**
- Mențiune: **IONICĂ ANA**, Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova. Profesor îndrumător: **DINCĂ MONICA**
- Mențiune: **CĂTRUNĂ IOANA**, Școala Gimnazială de Arte „Iosif Sava”, București. Profesor îndrumător: **DĂSCĂLESCU ELENA**

CATEGORIA 15-18 ANI

- Premiul II: **LUNGU-AILENEI ANDREI**, Liceul de Arte „Victor Brauner”, Piatra Neamț. Profesor îndrumător: **POTOP ȘTEFAN**
- Premiul III: **BURCĂ DELIA ELENA**, Liceul de Artă „Ștefan Luchian”, Botoșani. Profesor îndrumător: **DOLHESCU GENOVEVA**
- Mențiune: **SANDU SIGRID MARIA**, Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova. Profesori îndrumători: **IRIMESCU LUCIAN** și **GRIGORESCU IONEL**
- Mențiune: **RUDEI ALIN**, Liceul de Artă „Ștefan Luchian”, Botoșani. Profesor îndrumător: **DOLHESCU GENOVEVA**
- Mențiune: **TRIFAN PETRICĂ**, Liceul de Arte „Victor Brauner”, Piatra Neamț. Profesor îndrumător: **POTOP ȘTEFAN**
- Mențiune: **HAIMAN TEODORA**, Palatul Copiilor din Tulcea. Profesor îndrumător: **MIHAILOV ALINA**
- Mențiune: **BURAGA LOREDANA-COSMINA**, Liceul de Artă „Ștefan Luchian”, Botoșani. Profesor îndrumător: **DOLHESCU GENOVEVA**
- Mențiune: **LAZARENCO ELENA**, Liceul de Artă „Ștefan Luchian”, Botoșani. Profesor îndrumător: **DOLHESCU GENOVEVA**
- Mențiune: **DAN ARIANA**, Liceul Tehnologic „Petru Maior”, Reghin. Profesor îndrumător: **CSUPAN EDUARD**
- Mențiune: **DINCĂ DARIA**, Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova. Profesor îndrumător: **BURLAN EMILIA**
- Premiul I: **GAVRIL MIHAELA-MĂDĂLINA**, Liceul de Artă „Ștefan Luchian”, Botoșani. Profesor îndrumător: **DOLHESCU GENOVEVA**
- Mențiune: **HRITCU ANDREEA-CRISTINA**, Liceul de Artă „Ștefan Luchian”, Botoșani. Profesor îndrumător: **DOLHESCU GENOVEVA**

- Mențione: **LUNGU ANDRA IZABELA**, Colegiul Național de Arte „Regina Maria”, Constanța. Profesor îndrumător: **BĂLUȚĂ LORETTA**

Toți laureații au primit diplome și premii constând în materiale specifice artelor plastice, respectiv albume de artă și seturi de pictură. Profesorii îndrumători au fost și ei recompensați cu diplome și materiale inscripționate cu însemnele olimpice.

Premiile au fost oferite de către Mihai Covaliu (președinte C.O.S.R.), Simona Tabără Amănar (director A.O.R.), Georgeta Andrunache și Viorica Susanu (multiplu laureate olimpice la canotaj), Violeta Beclea Szekely și Ionela Tîrlea (vicecampioane olimpice la atletism), Ana Maria Șintie și Anita Sterea (membre în Consiliul de conducere A.O.R.), Adrian Brăescu – președinte al juriului și director al Liceului de Arte Plastice „Nicolae Tonitza” din București.

Ca premieră pentru anul 2019, pe lângă cele 42 de premii tradiționale ale concursului

de arte plastice, „Magazinul Artiștilor”, din București, prin reprezentatul său, dl George Rizea a oferit trei premii surpriză următorilor elevi:

- **CHEREGI MIHAI**, Clubul Copiilor Sector 3, București
- **VIȘAN DAVID MIHAIL**, Școala Gimnazială Nr. 112, București
- **PERIDE ANDRADA**, Colegiul Național „Gheorghe Lazăr”, București

Atmosfera festivă a fost desăvârșită, grație momentului artistic susținut cu pricepere și talent de către elevii de la Școala Gimnazială de Arte „Iosif Sava” din București: Aida Popa, Maria Timingeriu, Julia Coteanu, Matei Zîmbreșteanu și Ștefan Iordachi pregătiți sub îndrumarea domnilor profesori Ani Marie Paladi, Tiberiu Chirănuș, Olivia Sidoreac, Raluca Iordachi și Cristian Dobre.

CONCURSUL NAȚIONAL DE LITERATURĂ ȘI JURNALISM SPORTIV „UN CONDEI NUMIT FAIR-PLAY”

CINE:

C.O.S.R. prin A.O.R. în parteneriat cu M.E.C., cu sprijinul Solidarității Olimpice – departament din cadrul Comitetului Internațional Olimpic.

CE:

Concurs național de literatură și jurnalism sportiv dedicat elevilor din școli și licee, din unitățile de învățământ artistic și sportiv. Se acordă 73 de premii la trei categorii de vârstă (7-10 ani, 11-14 ani și 15-18 ani) la secțiunile: poezie, proză și cronică-reportaj sportiv, plus un premiu special acordat unui sportiv legitimat la un club sportiv.

CÂND:

Concurs organizat anual, faza județeană se desfășoară până în luna mai, faza națională în luna noiembrie.

UNDE:

Pe 22 noiembrie, Sala Amfiteatru din sediul Casei Olimpice a găzduit Gala laureaților a celei de-a XIX-a ediții.

REZULTATE:

392 de lucrări calificate la faza națională din 111 unități din învățământul preuniversitar – școli primare și gimnaziale, licee și colegii provenite din Municipiul București și 23 de județe.

CONCURSUL NAȚIONAL DE LITERATURĂ ȘI JURNALISM SPORTIV „UN CONDEI NUMIT FAIR-PLAY”

Laureații celei de-a XIX-a ediții a Concursului național de literatură și jurnalism sportiv „Un Condei numit Fair-Play” au fost premiați în cadrul unei gale care a avut loc la Casa Olimpică din București, sediul Comitetului Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.), eveniment susținut, ca în fiecare an, de Comitetul Olimpic și Sportiv Român, prin Academia Olimpică Română (A.O.R.), în parteneriat cu Ministerul Educației și Cercetării (M.E.C.) prin intermediul Inspectoratelor Școlare Județene.

Concursul s-a desfășurat pe trei categorii de vârstă (7-10 ani, 11-14 ani și 15-18 ani), la următoarele secțiuni: Poezie, Proză și Cronică-Reportaj, pentru fiecare din acestea fiind acordate: un premiu I, un premiu II, un premiu III și câte cinci mențiuni. Premiul Special se acordă unui sportiv legitimat la un Club Sportiv, indiferent de secțiunea și categoria de vârstă la care participă.

De la fazele județene au fost promovate pentru faza națională 392 de lucrări provenite de la 111 unități de învățământ din 23 de județe (Arad, Argeș, Bacău, Bihor, Botoșani, Călărași, Cluj, Constanța, Covasna, Dolj, Galați, Hunedoara, Ilfov, Mehedinți, Mureș, Neamț, Prahova, Sălaj, Teleorman, Timiș, Tulcea, Vâlcea, Vaslui) și Municipiul București.

Juriul, prezidat de către prof. dr. Mina-Maria Rusu, inspector general de limba și literatură română în cadrul Ministerului Educației și Cercetării, i-a avut în componență pe Alexandra Mocanu (inspector de specialitate la Inspectoratul Școlar Județean Teleorman și profesor de limba și literatură română la Colegiul Național „Alexandru Ioan Cuza” din Alexandria), Rori Maria Gheorghiușor (profesor la Școala Gimnazială „Prof. Ion Vișoiu” din Chitila), Ștefania Va-

silica Duminică (profesor la Școala Gimnazială „Prof. Ion Vișoiu” din Chitila), Sergiu Gârleșteanu (profesor de educație fizică și sport la Școala Gimnazială nr. 197 din București) și Sorin Marian Rusu (jurnalist sportiv la TV Digi Sport).

La secțiunea Proză, câștigătorii de la categoria de vârstă 7-10 ani au fost premiați de Alina Dumitru, membru în Comitetul Executiv al C.O.S.R. și campioană olimpică la judo, la J.O. Beijing 2008, la 11-14 ani premiile au fost oferite de Ionela Tîrlea, expert marketing în cadrul C.O.S.R. și vicecampioană olimpică la 400 m garduri, la J.O. Atena 2004, iar la 15-18 ani festivitatea de premiere a fost oficiată de Violeta Beclea Szekely, director de marketing în cadrul C.O.S.R. și vicecampioană olimpică la 1500 m, la J.O. Sydney 2000.

La secțiunea Poezie, la categoria de vârstă 7-10 ani, laureații au primit premiile de la Alina Moanță, decanul Universității Naționale de Educație Fizică și Sport din București și membru în Consiliul de Conducere al AOR, premianții categoriei 11-14 ani au fost recompensați de Răzvan Călugăreanu, inspector de educație fizică și sport în cadrul I.S.M.B. și secretarul filialei A.O.R. București, sector 2, iar la 15-18 ani, premiile au fost realizate de Alexandra Mocanu, inspector de specialitate la Inspectoratul Școlar Județean Teleorman și profesor la Colegiul Național „Al. Ioan Cuza” din Alexandria.

La secțiunea Cronică-Reportaj, Anita Stelea, membru în Consiliul de Conducere al A.O.R., a premiat câștigătorii de la categoria 7-10 ani, Laurențiu Bocioacă, directorul filialei A.O.R. București a înmănat diplomele și premiile la 11-14 ani, iar Simona Tabără Amănar – directorul A.O.R. și

multiplă campioană olimpică, mondială și europeană la gimnastică, a oferit premiile câștigătorilor de la categoria 15-18 ani, dar și Premiul Special.

Premianții Concursului național de literatură și jurnalism sportiv „Un Condei numit Fair-Play” – editia a XIX-a:

SECȚIUNEA POEZIE, CATEGORIA 7-10 ANI

- **Premiul I: DÎRPEȘ MARIA** – Școala Gimnazială nr. 14, Drobeta Turnu Severin; profesor îndrumător: SIMA CAMELIA
- **Premiul II: ROȘCA DENISA** – Școala Profesională Corlățel, județul Mehedinți; profesor îndrumător: GANȚOLEA NARCISA MIRABELA
- **Premiul III: MAGDA ANYA MARIA** – Școala Gimnazială „Ioan Opriș”, Turda, județul Cluj; profesor îndrumător: DUCA ELENA MONICA
- **Mențiune I: CHICA IULIA ANASTASIA** – Școala Gimnazială nr. 197, București; profesor îndrumător: COJOCIA ELENA
- **Mențiune II: NECULA ȘTEFANIA** – Liceul „Vasile Conta”, Târgu Neamț; profesor îndrumător: PUȘCASU ELENA
- **Mențiune III: CIOBANU CRISTINA** – Școala Gimnazială „Stroe S. Belloescu”, Bârlad; profesor îndrumător: PORUMB MARIA
- **Mențiune IV: LĂCĂTUȘU DIANA** – Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova; profesori îndrumători: CATRINA ANA și TRUȘCĂ CLAUDIA
- **Mențiune V: POPICA PETRU** – Școala Gimnazială „Nicolae Russu”, Sita

Buzăului, județul Covasna; profesor îndrumător: BULARCA-MARIȘ PETRUȚA

SECȚIUNEA POEZIE, CATEGORIA 11-14 ANI

- **Premiul I: BARBU DARIA MARIA** – Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova; profesori îndrumători : CISMARU CRINA MARIA și VASILE DANIEL
- **Premiul II: CISMARU THEODOR-ALEXE** – Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova; profesori îndrumători: CISMARU CRINA MARIA și MIRICĂ IONUȚ DANIEL
- **Premiul III: MOLDOVAN ALEXANDRA-ANA** – Școala Gimnazială nr. 1, Bistrița; profesor îndrumător: BURJE CARMEN DIANA
- **Mențiune I: IORDACHE IUSTIN** – Școala Gimnazială nr. 197, București; profesor îndrumător: IORDACHE ELISABETA
- **Mențiune II: MITRAȘCĂ MAIA ANASTASIA** – Școala Gimnazială „Oltea Doamna”, Oradea; profesor îndrumător: CODOREAN GABRIELA
- **Mențiune III: PRETORIAN LUCĂ-ȘTEFAN** – Colegiul Național „Carol I”, Craiova; profesor îndrumător: PRICINĂ ANCA
- **Mențiune IV: BALEA MARISA-TAMARA** – Școala Gimnazială „Andrei Mureșanu”, Cehu Silvaniei, județul Sălaj; profesor îndrumător: MUREȘAN LUMINIȚA
- **Mențiune V: ȚALEA ANA-MIRUNA** – Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova; profesori îndrumători: ȚALEA JULIETA-MIHAELA și MARINA ELENA

SECȚIUNEA POEZIE, CATEGORIA 15-18 ANI

- **Premiul I: GREFU FRANCESCA** – Colegiul Național „A.T. Laurian”, Botoșani; profesori îndrumători: ALECSA ELENA și COCA DORICA
- **Premiul II: VLAD ANDRADA FLORINA** – Liceul cu Program Sportiv „Cetate”, Deva; profesor îndrumător: VLAD ADRIANA
- **Premiul III: TURCIN DARIA** – Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova; profesor îndrumător: MÎȚĂ DELIA
- **Mențiune I: URZICEANU ANDREEA AMALIA** – Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova; profesor îndrumător: ANDRIESCU DANIELA-CORINA
- **Mențiune II: GOLFIȚĂ PETRIȘOR-ANDREI** – Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova; profesori îndrumători: DRĂGHICI CLAUDIA și LUPU-BANGĂ JENI
- **Mențiune III: ION ANDRA MARIA** – Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova; profesor îndrumător: DALEA IONICA
- **Mențiune IV: DĂNILĂ ILONA** – Colegiul Național „A.T. Laurian”, Botoșani; profesori îndrumători: ALECSA ELENA și COCA DORICA
- **Mențiune V: DINCĂ DARIA CRISTIANA** – Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova; profesor îndrumător: POPESCU MARILENA

SECȚIUNEA PROZĂ, CATEGORIA 7-10 ANI

- **Premiul I: CHIOREAN AIDA GIORGIANA** – Liceul Tehnologic Energetic

„Dragomir Hurmuzescu”, Deva; profesor îndrumător: BORZEI MARIANA-RODICA

- **Premiul II: DICU ALECSANDRU** – Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova; profesori îndrumători: BOIANGIU-DIACONU VIORICA și TRUȘCĂ CLAUDIA
- **Premiul III: PETRESCU ERIKA-NICOLA** – Școala Gimnazială nr. 14, Drobeta Turnu Severin; profesor îndrumător: CORNEA MARIANA
- **Mențiune I: CODREA DAVID-IONUȚ** – Școala Gimnazială nr. 14, Drobeta Turnu Severin; profesor îndrumător: CORNEA MARIANA
- **Mențiune II: ȘANDRU MARIA** – Palatul Copiilor Pitești; profesor îndrumător: MARINEAȚĂ SIMONA
- **Mențiune III: PAVĂL ALEXANDRA-ELENA** – Liceul „Vasile Conta”, Târgu Neamț; profesor îndrumător: POPA CONSTANȚA
- **Mențiune IV: GHEORGHE CRISTIAN-ANDREI** – Școala Gimnazială „Horia”, comuna Horia, județul Tulcea; profesor îndrumător: TRANULEA VASILE
- **Mențiune V: MIHUȚA MARIA** – Școala Gimnazială nr. 14, Drobeta Turnu Severin; profesor îndrumător: CORNEA MARIANA

SECȚIUNEA PROZĂ, CATEGORIA 11-14 ANI

- **Premiul I: SCORNEA MARIUS** – Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu”, Deva; profesor îndrumător: TRIPA FELICIA
- **Premiul II: BUNĂIAȘU RAISA ELENA** – Școala Gimnazială „Traian”,

Craiova; profesor îndrumător: ȘUTELCĂ NADIA

Constanța; profesor îndrumător: NĂSTASIE ADRIANA

- **Premiul III: NICOLAE DIANA MARIA** – Școala Gimnazială nr. 1, Costești, județul Argeș; profesor îndrumător: GRECU ELENA-ALINA
- **Mențiune I: NICA ANA-MARIA** – Școala Gimnazială „Prof. Ion Vișoiu”, Chitila; profesor îndrumător: GHEORGHIȘOR IOAN
- **Mențiune II: MERCIONIU GEORGIANA** – Școala Gimnazială nr. 6, Drobeta Turnu Severin; profesor îndrumător: ILIESCU SORINELA
- **Mențiune III: TERZEA SABINA ELENA** – Colegiul Național „Zinca Golelescu”, Pitești; profesor îndrumător: RIZOIU LAVINIA
- **Mențiune IV: STANCIU IOANA-CORINA** – Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu”, Deva; profesor îndrumător: STANCIU MELANIA
- **Mențiune V: VÂJEILĂ MARIA MAGDALENA** – Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir Hurmuzescu”, Deva; profesor îndrumător: TRIPA FELICIA
- **Mențiune I: IVAN ALBERT ARMANDO** – Colegiul Național „Emil Racoviță”, București; profesor îndrumător: BĂRBUȚ RAMONA BRÎNDUȘA
- **Mențiune II: LUȘCA BENIAMIN** – Liceul „Ioan Buteanu”, Gurahonț, județul Arad; profesor îndrumător: ȘANDRU CATI
- **Mențiune III: SMĂRÂNDESCU IOANA** – Palatul Copiilor Pitești; profesor îndrumător: MARINEAȚĂ SIMONA
- **Mențiune IV: TIȚOIU IOANA DARIA** – Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova; profesor îndrumător: ANDRIESCU DANIELA-CORINA
- **Mențiune V: VÎRCAN RALUCA** – Liceul Teoretic „Constantin Brâncoveanu”, Dăbuleni, județul Dolj; profesor îndrumător: ZARIA ALINA-MARIANA

CRONICĂ-REPORTAJ, CATEGORIA 7-10 ANI

- **Premiul I: PĂVĂLEANU IOANA MARIA** – Liceul Tehnic Energetic „Dragomir Hurmuzescu”, Deva; profesor îndrumător: BORZEI MARIANA-RODICA

SECȚIUNEA PROZĂ, CATEGORIA 15-18 ANI

- **Premiul I: CRISTESCU ANDREI-DANIEL** – Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova; profesori îndrumători: SIMON AURORA și MARINA ELENA
- **Premiul II: POPA MIRUNA-LUCREȚIA** – Colegiul Național de Informatică „Carmen Sylva”, Petroșani; profesor îndrumător: LAZĂR ILEANA
- **Premiul III: STROE CAMELIA DANIELA** – Liceul Teoretic „Traian”,
- **Premiul II: GHEORGHIU NICHOLAS** – Școala Gimnazială „Stroe S. Belloescu”, Bârlad; profesor îndrumător: PORUMB MARIA
- **Premiul III: BOLDIȘOR CRISTIAN** – Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova; profesori îndrumători: BOIANGIU-DIAONU VIORICA și TRUȘCĂ CLAUDIA

- **Mențiune I: ONOFREI GABRIELA** – Școala Gimnazială „Stroe S. Belloescu”, Bârlad; profesor îndrumător: PORUMB MARIA
- **Mențiune II: PENA RAREȘ-BOGDAN** – Școala Gimnazială nr. 14, Drobeta Turnu Severin; profesor îndrumător: CORNEA MARIANA
- **Mențiune III: BADEA ANISIA** – Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova; profesori îndrumători: POPA ALUNIȚA și TRUȘCĂ CLAUDIA
- **Mențiune IV: ONOFREI MARIA** – Liceul „Vasile Conta”, Târgu Neamț; profesor îndrumător: PUȘCAȘU ELENA
- **Mențiune V: ORBU-DUMITRESCU MIHAI** – Școala Gimnazială nr. 14, Drobeta Turnu Severin; profesor îndrumător: CORNEA MARIANA

CRONICĂ-REPORTAJ, CATEGORIA 11-14 ANI

- **Premiul I: JUGUREANU IOANA IRIS** – Colegiul Național „Emil Racoviță”, București; profesor îndrumător: BÂRBUT RAMONA BRÎNDUȘA
- **Premiul II: STĂNOI CARLA ELENA** – Școala Gimnazială „Mircea Eliade”, Craiova; profesor îndrumător: GHIȚĂ OTILIA
- **Premiul III: GHEORGHE-MITREA PETRU** – Școala Gimnazială nr. 7, Alexandria; profesor îndrumător: GHEORGHE-MITREA LIGIA
- **Mențiune I: CHIRCU BEATRICE** – Școala Gimnazială nr. 7, Alexandria; profesor îndrumător: GHEORGHE-MITREA LIGIA

- **Mențiune II: MANTA IULIA-MARIA** – Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova; profesori îndrumători: TURCIN EMILIA și MARINA ELENA
- **Mențiune III: DRAGOMIR RICHARD-DANIEL** – Școala Gimnazială „Tudor Vladimirescu”, Călărași; profesor îndrumător: MARCU NELA
- **Mențiune IV: PANĂ ANCA-MIRUNA** – Școala Gimnazială „Sfânta Vineri”, Ploiești; profesor îndrumător: APETREI ANA-MARIA
- **Mențiune V: BUMBEA RADU** – Școala Gimnazială „Decebal”, Craiova; profesor îndrumător: NUȚĂ ANGELICA

CRONICĂ-REPORTAJ, CATEGORIA 15-18 ANI

- **Premiul I: OLTEANU MARIA-VALENTINA** – Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova; profesori îndrumători: SIMON AURORA și MARINA ELENA
- **Premiul II: STOICA ANA MARIA** – Liceul cu Program Sportiv „Cetate”, Deva; profesor îndrumător: VLAD ADRIANA
- **Premiul III: STANCIU DIANA-MARIA** – Colegiul Național Pedagogic „Regina Maria”, Deva; profesor îndrumător: NOAGHI PETRIȚA
- **Mențiune I: ION SEBASTIAN** – Colegiul Național Pedagogic „Ștefan Velovan”, Craiova; profesori îndrumători: PÎRVU SIMONA-ELENA și COCOCEANU DRAGOȘ
- **Mențiune II: MITUICĂ EMANUEL** – Colegiul Economic „Emanuil Gojdu”,

Hunedoara; profesor îndrumător: STOICA MARIANA

- **Mențiune III: IOANI GABRIELA-ELENA** – Colegiul Național „Carol I”, Craiova; profesor îndrumător: GUREANU PETRUȚA
- **Mențiune IV: VACARCIUC MIHAIL** – Colegiul Tehnic de Comunicații „Nicolae Vasilescu Karpen”, Bacău; profesor îndrumător: CIORCILĂ CAMELIA
- **Mențiune V: PETRIȘOR CRISTIAN-COSMIN** – Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova; profesor îndrumător: ANDRIESCU DANIELA-CORINA
- Premiul Special al juriului, conferit unui participant la concurs care este și legitimat la un club sportiv a revenit elevei **JUGUREANU IOANA IRIS**, de la Colegiul Național „Emil Racoviță”, București; profesor îndrumător: BĂRBUT RAMONA BRÎNDUȘA.

Toți laureații au primit diplome și seturi de cărți, selectate atent din noutățile ofertei editoriale. De asemenea, profesorii îndrumători au fost distinși cu diplome și materiale promoționale. Momentele oficiale de înmânare a premiilor au fost completate de evoluțiile muzicale ale micilor interpreți de la Școala Gimnazială de Artă „Iosif Sava” din București: corul de copii „Greierașul”, Mădălina Mîra, Cătălina Mihalache și cvartetul compus din Alexandra Arsene, Mihai Mănescu, Alexandru Pricop și Nectaria Alexa, sub îndrumarea profesorilor Daniela Tudorancescu, Elena Milea, Cristian Dobre (directorul școlii) și Răzvan Apetrei. Copiii au prezentat un program muzical deosebit, care a completat în mod fericit atmosfera.

LUCRĂRI LAUREATE LA FAZA NAȚIONALĂ „UN CONDEI NUMIT FAIR-PLAY”

POEZIE

Categoria 7-10 ani – PREMIUL I

Elevă: **Dîrpeș Maria**

Școala Gimnazială nr. 14,

Drobeta Turnu Severin

Profesor îndrumător: Sima Camelia

ANTRENORUL MEU

(domnului Nelu Popa, antrenorul meu de karate)

Un zâmbet cald i se strecoară
Pe chipu-i blând și luminos,
Cu dragoste el ne-nconjoară
La pieptul său vânjos.
E un exemplu pentru mine,
În viața de sportiv,
Corectitudinea îi stă bine
Fiind bun, modest și creativ.
Ne-a pus și nouă o făclie
În suflet, să ardă neîncetat
Fair-Play-ul-i stâlp de temelie
În luptă de-ai intrat.
De pierzi o luptă, nu abandona,
Stai drept, vezi ce-ai greșit
Perseverează-n munca ta,
Luptătorule! Ai reușit!

POEZIE

Categoria 7-10 ani – PREMIUL II

Elevă: **Roșca Denisa**

Școala Profesională Corlățel,

jud. Mehedinți

Profesor îndrumător:

Ganțolea Narcisa Mirabela

PUTEREA UNUI CAMPION

Învață să lupți cu-ndârjire copile,
Învață să fii cel mai bun,
O lume întreagă să privească la tine
Cum mândru pe podium te pun.
Muncește, muncește și visul mereu,
În gându-ți să prindă noi aripi,

Fii demn, fii fair-play,

Nu este greu ...

Iar lupta să-ți fie curaj

Și crez și putere și spor.

Tu prieten să ai drag copile,

Să fii mereu muncitor.

Pe podium să urci cât mai sus,

Așa vei fi campion,

În inima ta mai presus,

Fair-play-ul să fie dicton.

POEZIE

Categoria 7-10 ani – PREMIUL III

Elevă: **Magda Anya Maria**

Școala Gimnazială „Ioan Opriș”, Turda

Profesor îndrumător: Duca Elena Monica

LUPTĂ!

De iubești sportul, luptă!
Te luptă să câștigi iubire
Și prieteni buni pe lângă tine,
Te luptă s-ai succes mereu,
Să respecti reguli chiar de-i greu!
Te luptă pentru premii, cupe,
Dar luptă, mai ales, pentru virtute!
Te luptă să ai inima curată
În corp sportiv și sănătos, deodată!
Te luptă și când simți că pierzi,
O șansă de mai ai să n-o ratezi!
Te luptă! Premiul tău cel mare
E că iubești sportul cu a ta suflare ...

POEZIE

Categoria 11-14 ani – PREMIUL I

Elevă: **Barbu Daria-Maria**

Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova

Profesori îndrumători:

Cismaru Crina Maria și Vasile Daniel

... NOI

...Noi

ca un zeu cuminte-n golful luminii,
rouă și iarbă-n atingere,

corpurile Noastre sfoase-ngânând
melancolia veacurilor.
...Noi
mai neobosiți ca ochii cerului,
alergând către zeii timpului Olimpic,
de dincolo de eternitate.
Pentru Noi
drumuri se întorc din drum
ca să găsească un trofeu din urmă dăinuind
ca un cocor fără glas,
pierdut în interiorul a cinci cercuri,
tot căutând ecourile nemuririi.
Ce fluier de-nceput de joc cunoaște
păcatul de a purta o rană
și câte gânduri nerostite
s-au pierdut ori s-au uitat
și câte suflate,
agățându-se de aceleași cercuri,
caută să se întoarcă
la începuturi.
De parcă trupurile Noastre
ar putea prevesti veșnicia,
ținem tainic în mâinile de lut
focuri neomenești,
păstrăm în ochi eterna mărturie
a unui campion în lupta cu destinul.

POEZIE

Categorია 11-14 ani – PREMIUL II

Elev: **Cismaru Theodor-Alexe**Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova
Profesor îndrumător: Cismaru Crina Maria

CAMPION

Demult, a răsunat în Mine un cântec.

Nu l-am recunoscut ...

și n-am deschis fereastra larg.

Mi-am zis:

„De ce vibrezi, în zgura unei zile, dorința
unui tricolor?”

Deodată,

cinci cercuri se dădeau de-a dura

Străbuni cu fețe largi de luptători

strângeau din pumni, pe brânci suiau

și, mai încolo un pic,

o patină săruta urma unui fluture de nea,

iar o minge subțirea

iute mai căta albastrul infinit.
Trag aer, în piept de kata, gândul unui dor
și simt temerar suflul unui puc deloc
amăgitor.Recunosc: m-am amețit ușor,
daram recunoscut pe loc glasul unui Do major,
pe podium, ca un tenor,vocile din mine – tărie și onor,
un cântec ce nu-i al meu curge prin vene

aurul străbunilor

și am deschis fereastra larg,

fereastra mea

de CAMPION.

POEZIE

Categorია 11-14 ani – PREMIUL III

Elevă: **Moldovan Alexandra-Ana**

Școala Gimnazială nr. 1, Bistrița

Profesor îndrumător: Burje Carmen Diana

LA CAPĂTUL CERULUI

La capătul cerului,
e-o rază – e spiritul olimpic.
Mă agăț de ea și valsez
printre norii pufoși, de vată albă,
ce reflectă scântei.

Al meu partener e încrederea.

Mă-ndeamnă să avânt ștafeta.

Ne suim grabnic într-o canoe

și plutim spre galaxie.

La capătul galaxiei,

e-o altă planetă.

Mă cațăr pe ea

și lovesc o minge,

cu puterea minții.

Pleoapele mele, peste care

Moș Ene presară spirit olimpic,

cad într-un somn

adânc, visând ...

Cândva, demult pe o altă planetă

patina grațioasă o cometă.

Tăia gheața pe un asfalt

de aisberguri străpuns.

Sunetul ritmic al muzicii

mă trezește,

iar visul meu se arcuiește,

ca un curcubeu.

Curcubeul victoriei,
se înalță pe drumul violaceu,
urzind mărețul trofeu.
E-o veșnică chemare,
o mare de speranță,
Suprema cutezanță.
Pământul e o sferă,
pe care jonglez cu pași suavi
și plini de spirit olimpic.
Și uite-așa pământul,
scrie deznodământul.
La capătul cerului
cândva, demult pe o altă planetă,
dansam eu cu o cometă.
Costume de perle
cusute cu ambiție purtam.
Fanfara stelară ne acompania,
spulberând particule de lumină.
Speranța ne luminează drumul
presărând spirit olimpic!

POEZIE

Categorie 15-18 ani – PREMIUL I

Elevă: **Grefu Francesca**

Colegiul Național „A.T. Laurian”, Botoșani

Profesori îndrumători: Alecsa Elena
și Coca Dorica

PAȘII SPRE VICTORIE

În lumina orbitoare și în gălăgia mută
Pășești încet, agale, neîncrezător spre
luptă,
Nu mai simți nimic în jur, nici durere, nici
fior,
Doar spaima ce te-apasă ca un gol
neîncrezător.
Te uiți iar la antrenor, simți o vestă
împinsă-n tine,
Casca strâmt îți este pusă, sângele
îngheață-n vine,
Suprafața este rece, iar picioarele amorțesc,
Dar acestea acum îți zboară, de pământ
se dezlipesc.
Stai tăcut, aștepți, ataci, te rotești, dar ce
se-ntâmplă?
Ești lovit necontenit, în picior și-n mână
stângă ...
Nu mai poți nimic să miști, amorțești

precum o floare
Ruptă-n două, îndurerată, ori de vânt, ori
de ninsoare.
Simți durerea și în spate, respirația-i
greoaie,
Lacrimi reci se scurg ușor, mâna nu se
mai îndoaie,
Dar o forță ușor apare, o lumină tulburată
De durerea și dorința, victoriei de altă dată.
Și cu toată forța ta, te ridici, vrei să câștigi,
Durerea înlemnește, din rărunchi ai vrea
să strigi,
Forța-ți crește și ambiția, ce odată părea
moartă,
Îți croiești victoria și un punct schimbă
o soartă.
Pe podium pășești ușor, mândru de a ta
glorie
Aurul medaliei și propria-ți victorie,
Pansamente pentru răni, ce acum s-au
vindecat,
Acesta-i sportul, ce viața ți-a luminat.

POEZIE

Categorie 15-18 ani – PREMIUL II

Elevă: **Vlad Andrada Florina**Liceul cu Program Sportiv „Cetate”, Deva
Profesor îndrumător: Vlad Adriana

COLȚI DE ARGINT ...

Mă plimb ...
prin visul de copil
ce caută să-nțeleagă
că somnul mamei este viu
și-n părul ei zăpadă.
Și mă tot frâng
cu pași semeți
să tot culeg din umbră
râvnind la podium
prea măreț ...
când dorul mamei
stă la pândă.
Mă plimb ...
prin doruri – grele
ce-mi leagă pașii
ca un chin
la sol și paralele.
Și-n cercul meu

sortit demult
 clepsidra-i generoasă
 iar timpul greu
 rămâne mut ...
 când trupul meu
 ... evolază ...
 Mă plimb ...
 pe bârnă ca în transă
 în drumul meu sortit
 când Poarta Devei
 ... îngenunchează ...
 în semn c-a mai primit
 înc-un copil
 ce tot visează
 la țara lui
 cu doruri de-mplinit
 ... pe Podium ...
 să rămân-o viață
 în țara cu ...
 ... colți de argint ...

POEZIE

Categorica 15-18 ani – PREMIUL III

Elevă: **Turcin Daria**

Colegiul Național „Elena Cuza”, Craiova

Profesor îndrumător: Miță Delia

ACORDURI DE LIRĂ

Tărâmul POEZIEI, al inimii regat
 Vrea astăzi să proclame SPORTUL
 ÎMPĂRAT,
 Curaj, îndemânare, voință și fair-play
 Metafore și rime adună câte vrei.
 Să cânt ca menestrelia din vremi demult
 apuse
 O Muză mâna-i dalbă pe fruntea mea o
 puse
 Și-a harului scânteie o așternu încet
 Ca Pindar din vechime am devenit ...
 POET.
 Atletilor, voi, păsări ce-n zborul făr' de
 aripi
 Vă-ntreceți pe arene cu vântul cel
 zburdalnic
 Și voi crimeori cu nobilă ținută,
 Țintind cu vârful spadei a viselor redută,
 Alături de gimnaștii cu trupuri de feline,
 Care transformă banalul mers doar în

plutire
 Sau cei ce pe terenul de fotbal, baschet,
 volei,
 Cu spirit de echipă și jertfă-aduc corolei
 De armonie a vieții curat și bun prinos,
 Zdrobind tot egoismul: trist Colos din
 Rhodos,
 Cu fruntea-încununată de-azur și foi de
 laur
 Aur purtând pe piepturi și-n suflele tot aur.
 Priviți cu îndrăzneală izbânda viitoare,
 Dar nu striviți prea dulcea prieteniei floare,
 Predând lumii bolnave de egoism și ură
 Cum lupta și iubirea pot ființa-mpreună,
 Cum fructu-nțelepciunii pe-al inimii ram
 sună,
 Cum stropul de sudoare e-un diamant
 ce-adună
 Ambiția, puterea și visul peste care
 Nici când întunecata noapte-a minciunii să
 coboare.
 Căci voi sunteți lumină, o flacără ce arde
 Călăuzind prin bezne noi generații oarbe,
 Rătăcitoare minți prin hăuri ... digitale.
 Reamintiți cu-al vostru măreț model al
 vieții
 Petala unui gând, cules de la-înțelepții
 antichității,
 Să picure ritmat, alegro sau piano:
 „MENS SANA IN CORPORE SANO”.

PROZĂ

Categorica 7-10 ani – PREMIUL I

Elevă: **Chiorean Aida Giorgia**

Liceul Tehnologic Energetic „Dragomir

Hurmuzescu”, Deva

Profesor îndrumător:

Borzei Mariana-Rodica

NOSTALGIE PRINTRE STELE

E primăvară. Mă întâlnesc cu cea mai bună
 prietenă a mea, Andreea. Ea a adus mingea
 de volei așa că ne-am oprit lângă parc să ne
 jucăm. Este sportul nostru preferat și de fi-
 ecare dată când prindem ocazia luăm min-
 gea cu noi și jucăm noi două sau cu prietenii
 noștri de la bloc.

— Andreea, aruncă mai încet! Spun eu necăjită că mereu trebuie să alerg pe teren după minge.

— Bine, scuze! Sunt plină de energie și vreau să îmi iau revanșa față de data trecută când m-ai bătut ...

Nu după mult timp, Andreea aruncă atât de tare mingea încât a ajuns în pădurea de lângă terenul de sport.

— Vai de mine! Ai aruncat mingea în pădure! Acum trebuie s-o caut! Spun eu cu năduf.

Am intrat în pădurea deasă de lângă parcul de joacă și am început să caut mingea. „Nu poate fi așa departe!” îmi spuneam eu cu o ușoară îngrijorare deoarece pădurea părea că se închide în jurul meu, copacii parcă deveneau din ce în ce mai înalți, iar foșnetul picioarelor mele printre ierburi părea un dangăt de clopote. M-am uitat în jurul meu și nu am mai văzut decât copaci, copaci uriași, ierburi înalte, iar umbrele nopții parcă mă înghițeau. „Nu este încă noapte, nu îmi este frică, voi ieși de aici cu minge sau fără minge” spuneau gândurile mele

care se roteau în mintea mea ca o tornadă de nisip.

Dintr-o dată în fața mea apare o lumină puternică. Lumina aceasta are chip de femeie și trup de zână.

— Fetițo, ce cauți de una singură prin pădure?

Când am auzit lumina vorbind am rămas înlemnită. Gura parcă mi se încheștase de frică.

— Nu te teme! Nu-ți fac rău! Sunt o zână bună.

— Tu ... chiar ești o zână? Spusei eu cu îngrijorare în glas.

— Da, sunt o zână și te-am văzut pe tine și pe prietena ta aruncând o minge de la una la alta. Părea interesant! Aș vrea și eu să învăț să joc jocul acesta!

— Îmi pare rău! Nu te pot ajuta! Se face târziu iar eu trebuie să merg acasă cu Andreea.

— De ce te temi de mine?

— Cum să nu mă tem? Tu ești o zână. Zânele sunt doar în povești. Nu am mai auzit ca o zână să își dorească să joace volei! Îmi pare rău, nu te pot ajuta!

— Se pare că nu merge așa. Din păcate, chiar trebuie să învăț acest joc.

Imediat după aceea, scoase bagheta magică, o învârtă de trei ori deasupra capului meu și spunea o vrajă.

În clipa următoare, mă trezesc pe un nor.

— Ce-ai făcut? Unde suntem?

— Suntem pe Tărâmul Zânelor.

— Tărâmul Zânelor?

— Da. Aici locuiesc eu și surorile mele.

Am privit mai cu atenție și am văzut mai multe fete frumoase, care probabil erau zâne și ele. Eram tare uimită. Norii albi ca de zahăr ne înconjurau, stelele erau mai mari și mai luminoase. Cum putea oare să existe așa ceva?

Zâna s-a apropiat de mine și mi-a spus zâmbind:

— Nu te teme, draga mea! Vreau doar să mă înveți acel joc.

— Dar dacă te învăț îmi promiți că mă duci înapoi, în lumea mea, la părinții mei.

— Desigur! Ai cuvântul meu!

M-am apropiat de ea și i-am explicat regulile de joc. Ea mi-a dat mingea după care eu intrasem în pădure și am învățat-o pe zâna cea bună cum să joace acest joc. Mi-a spus că ea va juca împreună cu surorile ei acest joc folosind o minge dintr-o bucată de nor.

La început am jucat noi două, apoi s-au alăturat jocului de volei și alte zâne. Am învățat să jucăm cu mingea de nor.

Am prins mai mult curaj și am întrebat-o:

— De ce m-ai răpit și ai vrut neapărat să joci acest joc?

— Vezi tu ... și zânele au nevoie de sport. Am învățat și tenis, handbal și gimnastică. Și noi trebuie să facem mișcare, să fim în formă. Dacă nu facem asta, vraja unui magician se va abate peste noi și nu vom mai fi la fel de tinere și frumoase, vom îmbătrâni imediat și vom dispărea.

— Atunci mă bucur că v-am fost de folos!

— Îți mulțumim și noi și îți dăruim mingea pierdută. E timpul să mergi acasă.

O lumină puternică m-a făcut să închid ochii. Mama intrase la mine în cameră, speriată că a auzit șoaapte și a aprins becul.

Visasem. I-am explicat mamei că tocmai m-am trezit dintr-un vis și să nu se îngrijoreze: probabil vorbisem în somn. Ea mi-a stins becul. Pe noptieră era așezată mingea mea preferată de volei. Îmi îndrept privirea spre geam și privesc cu nostalgie printre stele: „Și dacă e adevărat și am învățat pe cineva să joace volei?”

PROZĂ

Categoria 7-10 ani – PREMIUL II

Elev: **Dicu Alecsandru**

Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova

Profesori îndrumători:

Boiangiu-Diaconu Viorica

și Trușcă Claudia

CINE SUNT EU?

Aplauze!!! Tribunele freamătă îndelung ...

Urale zgomotoase ne îndeamnă să găsim resurse pentru a lupta mai departe pentru

a ne îndeplini visul: campioni naționali la fotbal!

Ca o străfulgerare, văd cupa în mâinile mele, mă văd cum o ridic deasupra capului, iar tribunele aplaudă. Cu coada ochiului arunc o privire rapidă spre masa unde se află trofeul. Este acolo! Mă așteaptă ... visul unui copil pasionat de fotbal!

Mingea se rostogolește vioi spre ultimele clipe din meci, sărind zglobiu prin mulțimea de picioare. Toată echipa crede în victorie și pentru asta luptăm împreună până la epuizare. Meciul este strâns, egalitatea scorului născând o presiune motivatoare, susținută intens de freamătul cadent al tribunelor.

Un moment de neatenție, sau poate unul de revelație pentru echipa adversă, și mingea pleacă hotărâtă spre poarta noastră. Cu disperare încerc să o opresc cu privirea ațintită spre linia porții!

Imaginea momentului când balonul a ridicat praful alb de cretă depășind linia porții parcă m-a sufocat! O mână salvatoare a înțors din drumul său mingea buclucașă ridicând, din nou, același nor de praf înecăcios. Era prea târziu!

Disperarea și deznădejdea s-au adâncit, aproape instantaneu, în bucla zgomotoasă a tribunelor. Toți jucătorii își strigau dreptatea. Părerile erau împărțite în funcție de echipa în care te aflai. Oare depășise mingea linia porții?! Arbitrul, aflat într-o poziție deloc inspirată, nu surprinsese momentul în care mingea se hotărâse să-mi curme visul. Sau poate, nu?!

Fiind cel mai aproape de ceea ce în fotbal se numește „fază”, toată echipa mă chema să confirm arbitrului faptul că mingea nu a depășit linia porții.

Am aruncat încă o privire spre masa unde se afla trofeul ... Trebuia să fie al meu!

Sunt în dilemă! Încerc să mă duc spre arbitru, dar nu pot să mă mișc, ceva mă reține. Într-o clipă ce a părut o veșnicie, parcă amorțit de atâta tristețe, cu lacrimi în ochi, am încuviințat cele deja bănuite de arbitru, adică exact ceea ce văzusem.

S-a terminat!

Lacrimile și deznădejdea mă paralizaseră. Încerc cu greutate să mă deplasez și să evit privirile acuzatoare ale coechipierilor. Simțeam că dezamăgisem întreaga echipă. Visul trofeului dispăruse într-un nor de cretă ...

În tribună, printre o mulțime de emoții, i-am zărit pe părinții mei. Zâmbeau blând. În acel moment terifiant am văzut mândria din ochii acestora și am realizat că gestul meu reprezenta un act de curaj și onestitate, ceea ce mă reprezintă și definește ca personalitate și om.

Am ridicat capul mândru, mi-am șters lacrimile care îmi brăzdaseră obraji și am plecat spre vestiare. La mijlocul drumului m-am oprit nedumerit ... întreg stadionul ovaționa, aplauda frenetic și-mi scanda numele!

A fost un moment glorios și plin de lacrimi ... de data aceasta, de bucurie!

PROZĂ

Categoria 7-10 ani – PREMIUL III

Elevă: **Petrescu Erika-Nicola**

Școala Gimnazială nr. 14,

Drobeta Turnu Severin

Profesor îndrumător: Cornea Mariana

ALINA, FETIȚA CARE VOIA SĂ CÂȘTIGE MEREU

Este o dimineață caldă de mai. Razele soarelui mângâie vesel chipurile gingașe ale copiilor, pe terenul sportiv, zâmbindu-le cu prietenie. Rătăcită, o rază de soare se strecoară printre fete, caldă și aurie. Ajunse la Mara unde dădu de un păr lung și mătăsos,

pe care îl făcu să strălucească, apoi alunecă de pe frunte, direct pe nas.

— Haaap-ciu! ... se trezi Mara strănutând ... Ai trișat, din nou, Alina!

— Ba nu. Tu vrei mereu să mă faci să mă simt prost, doar pentru că sunt mai bună decât tine. Faci atâta caz din asta!

— Nu respecti regulile. Pasează mingea și celorlalte fete din echipă. Și noi vrem să jucăm.

— Dar v-am pasat-o deja de foarte multe ori și nu ați finalizat niciun gol.

— Nu vrem să mai fii în echipa noastră! Nu te gândești decât la tine!

— Și nu țipa la mine, Mara. Dacă nu îți convine ...

— Știu, știu, pot să plec. Dar dacă plecăm cu toate, cine o să mai facă parte din echipa ta?

O oră obișnuită de educație fizică în care este mare agitație. Doamna profesoară de educație fizică le ia deoparte pe cele două fete.

— Liniște! Ce este cu atâta gălăgie? Vorbiți pe rând și spuneți-mi ce s-a întâmplat. Încerc să vă ajut.

— Păi, a murmurat Mara descumpănită, să știți că Alina nu joacă cinstit. Nu ne respectă și nu împarte cu noi responsabilitatea jocului.

— Îmi doresc să câștig! Ele nu înțeleg acest lucru. De ce sunt de vină că vreau să fiu campioană?

... Soarele zglobiu împânzea deja cu multe raze pomii înfloriți din jurul terenului sportiv.

— Dragile mele, le spuse doamna profesoară, ați vrea să ascultați o poveste?

— Vrem și noi să ascultăm, se auziră vocile băieților din depărate.

— Atunci ascultați și luați aminte! Le-a spus doamna profesoară zâmbindu-le:

A fost odată o fetiță, Victoria, căreia nu-i plăcea nimic mai mult pe lume, decât să câștige. Îi plăcea să câștige oriunde: la școală, la înot, la jocul de cărți, la jocurile video, la judo ... peste tot. Și, pentru că nu putea să piardă, devenise expertă în tot felul de trucuri și înșelăciuni. Ar fi putut folosi trucuri în aproape orice situație, fără să fie observată; chiar și la jocurile video sau în jocul de una singură. Ar fi putut câștiga fără să fie prinsă vreodată. Câștigase de atâtea ori că toată lumea o vedea ca pe o campioană. Asta însemna că aproape nimeni nu voia să se joace cu ea, era cu mult prea departe de toți ceilalți copii de vârsta ei. Totuși, cineva a acceptat să se joace cu ea. Era o fetiță săracă și puțin mai mică de vârstă decât ea. Campioana s-a bucurat foarte mult de străduința biete fete, făcând-o întotdeauna pe aceasta să pară ridicolă. Dar Victoria ajunsese să se plictisească de toate astea. Avea nevoie de ceva mai mult, așa că a decis să se înscrie la campionatul național de judo, unde se gândea că ar fi putut găsi unii concurenți demni de valoarea ei. La campionat, dorea foarte tare să-și arate abilitățile dar, când a încercat să folosească toate trucurile și șiretlicurile pe care le cunoștea de la sutele de jocuri diferite pe care le jucase, nici unul dintre ele nu a funcționat. Juriul competiției s-a asigurat ca nici un truc sau șiretlic să nu poată fi folosit. S-a simțit extrem de jenată: era o jucătoare bună dar, fără vicleșugurile ei, nu putea să bată nici măcar un singur competitor. În curând a fost eliminată și determinată să stea pe bancă, tristă și gânditoare. În final, s-a anunțat numele câștigătoarei turneului. Era fata cea săracă de acasă. Cea pe care a bătut-o de atâtea ori! Fetița noastră a realizat că biata fată fusese mult mai deșteaptă decât ea însăși. Nu a avut importanță pentru biata fată dacă a pierdut și a luat „bătaie acasă”, pentru că ceea ce făcuse cu

adevărat a fost să învețe din fiecare înfrângere. Și din toată această bogată învățătură, ea s-a transformat într-o adevărată maestră. De atunci, Victoria a renunțat la dorința de a câștiga tot timpul. Era chiar foarte bucuroasă să mai piardă uneori, pentru că atunci avea ocazia să învețe cum să câștige în ocaziile cu adevărat importante.

A învățat să fie o bună sportivă, să se bucure în timpul jocului, să le încurajeze pe coechipierele sale, să fie respectuoasă cu ceilalți, să urmeze regulile jucând cinstit, să nu abandoneze jocul, să încerce să dea tot ce poate mai bun în joc, să-și controleze emoțiile, să rămână pozitivă, să fie bună atunci când pierde, să nu se certe și să piardă sau să câștige în mod respectuos și corect.

— Nu uitați să vă gândiți la ceea ce ați învățat din această poveste! Când trebuie să colaborați unii cu alții, totul poate să înceapă cu o ceartă. Încercați să depășiți momentul prin găsirea unor reguli care să diminueze conflictele. Regulile pe care le stabiliți să fie acceptate de toată lumea. În echipă vă simțiți mai bine, vă implicați mai mult în activitate și apar mai multe idei bune decât dacă sunteți singuri. Ascultați-vă cu atenție și respectați-vă reciproc.

Mara și Alina au stat puțin pe gânduri. Apoi i-au răspuns doamnei profesoare pe un ton blând și prietenos:

— E important să fii corect și să respecti regulile jocului, chiar dacă uneori este greu, a zis Alina. Numai așa câștigi respectul celor din jur.

— E important să acționezi cu răbdare și calm, fără să intri în panică, a zis Mara.

— E important să te bucuri de joc și de compania colegilor! Au strigat băieții în cor.

— Când greșiți, nu trebuie să vă descurajați, așa învățați mai bine data viitoare, le-a mai spus doamna profesoară. Să credeți în voi,

nu în ... noroc, sau în trucuri și vicleșuguri. În voi stă puterea să faceți totul. Aveți destule calități: sunteți isteți, harnici, creativi, prietenoși și antrenați. Trebuie doar să găsiți cheia problemei.

Ora de educație fizică din acea zi a rămas vie în amintirea celor două fete, Mara și Alina și astăzi ele sunt două prietene de nedespărțit la antrenamentele de volei.

PROZĂ

Categoria 11-14 ani – PREMIUL I

Elev: **Scornea Marius**

Liceul Tehnologic Energetic

„Dragomir Hurmuzescu”, Deva

Profesor îndrumător: Tripa Felicia

COȘUL DE AUR

Încep o poveste despre o ființă dragă sufletului meu. Astăzi îi sunt alături cu gândul, cu pumnii strânși, cu mâinile în aer, cu genunchii care ating pardoseala. Are emoții de campionat european. Beatrice e point guardul echipei noastre.

O știu de la grădiniță, tovarășă de aventură. Într-un teanc de poze, o regăsesc cu ușurință, ochi mari, calzi, expresivi, un chip de porțelan. Născutul mic, în vânt, o făcea răzgâiată, dar buzele despicate a râs îi înseminau fața, acoperită de un păr negru, buclat. Într-o poză din grupa mare, capetele noastre colorate ieșeau în evidență prin lipsa incisivilor. Acești dințișori de lapte i-am vândut pentru câțiva bănuți Zănei Măseluțe. Bun târg am mai făcut!

Cu istețimea ascuțită, devenise campioană la Moară, iar puzzle-urilor le venea repede de hac. O alegeau căpitan în orice joc de echipă, căci spiritul de lider era evident. O invidiam, dar sub cârma ei echipa noastră ieșea învingătoare.

Prietenoașă și pusă pe fapte nobile, o impresiona pe doamna educatoare. Pisicilor abandonate le găsea sălașul în clasă, iar noi

le iubeam într-un fel copilăresc până bieteale animale miorlăiau de disperare. Cu greu se lăsa convinsă că gestul ei salvator era mai degrabă o tortură decât protecție.

Școala primară ne-a despărțit. S-a apropiat de bunici, întrucât ai ei au plecat la muncă în străinătate. Ne-am reîntâlnit adolescente, eu înaltă și slăbuță, în ciuda obrajilor și formelor durdulii din grădiniță, iar ea, la fel de frumoasă și firavă.

O zi călduță de primăvară, cu flori ce înmiresmează parcul mă poartă pe alei, în compania lui Max, ce-și liniștește firea rebelă alergând. Nădăjduiesc că va uita papucii mei, jucării gustoase când e ținut în casă.

Parcul canin este la marginea orașului, un spațiu mare, adaptat pentru fiarele dornice de joacă. Din loc în loc, câte-un corcoduș înflorit parfumează aerul. Mă așez pe o băncuță, supraveghindu-l pe patruped.

Îl văd topăind alături de un labrador îngrijit. Noblețea animalului mă fascinează. Vioi și jucăuș nu scapă din ochi o tânără

ținută într-un scaun. Din când în când, o adulmecă, apoi o zbughește la joacă.

Un cap negru, buclat mă reîntoarce în timp. O privire aspră și superioară mă cercetează în detaliu. Simt o emoție inexplicabilă. Îmi transpiră mâinile, iar gura îmi e uscată. O salut în speranța că nu mă recunoaște. Îmi răspunde familiar:

— Mă eviți? Nu aștept consolări! Nu te speria! Ce metiș sociabil!

Mă simt rușinată și neajutorată în același timp. Această întâlnire mă doare. Refuz imaginea și o înlocuiesc cu cea a copilului minune din grădiniță. Sufletește mă simt zdrobită. O tinerețe subjugată într-un scaun blestemat.

Labradorul îi linge mâinile și se gudură de jur împrejur. „E stăpâna mea, faceți cunoștință! Bunicul ne aduce în parc și fiecare își găsește ceva de lucru. Nu v-am prea văzut pe aici! Max e un partener de joacă pe cinste! Miroase și ar trebui spălat mai des. De mine toți au grijă. Buclata mea, mă ține

pe picioare și mă piaptăną. Îmi dă drumul într-o cadă cu apă caldută și mă freacă pe spate apăsător, iar eu mor de plăcere. Mă scoate într-o pătură groasă, apoi mă usuc la gura șemineului. Rădem des, dar avem și momente de tristețe când trag de ea să ieșim afară. Acum e încurcată de parcă a văzut o fantomă”.

Ridic capul, dar mă adun cu greu și începem o discuție despre câini. Surprinsă, redescopăr fata jovială de la grădiniță. Are ce să iubească labradorul!

Un lătrat puternic mă face să întorc capul. Bucurie și siguranță pe fețele amândurora. Se apropie protector un domn, care salută suspicios. Labradorul dă din coadă și îl asigură că suntem oameni buni. Ochii lui mari și suferinzi ne-au descusut într-o clipită. Fata îl ia de mână blând, iar încordarea bătrânului slăbește.

În parcul canin, ne revedem des. Labradorul îmi pune etichete pe piept. „Îmi pare bine că ne reîntâlnim. În prezența voastră, și ea e alta! Câinele tău știe toate ascunzișurile! Îndrăzneț și curajos, mă provoacă de fiecare dată! Fug fără grijă pentru că te știu cu ea. Nu m-am prea aventurat până acum, o am în grijă și o urmează fidel! Are nevoie de ajutorul meu”.

Nu am întrebat-o niciodată de unde i se trage durerea, dar a răbufnit vulcanic. Labradorul nu s-a mișcat de lângă noi, uneori scheuna și se lăsa pe etichete din față cu capul plecat. Max îi stătea în spate și îl acompania în suferință.

Pe obrajii de porțelan, au tășnit câteva lacrimi. Acum cinci ani s-a întâmplat, o izbucnire și mașina părinților veniți de curând s-a rostogolit pe câmp. A supraviețuit doar ea și un șofer neatent, care a schilodit o viață și a prăpădit alte suflete. Se zbate și el pe undeva frământat de vină și rușine.

O recuperare anevoioasă i-a mutilat buniicii și i-a asprit privirea. Îi simte obosiți, dar împăcați cu un destin deja scris.

Încerc să-mi închipui suferința ei, dar ajung doar până într-un punct și recunosc că numai gândul că pot pierde pe cineva drag îmi provoacă o spaimă cumplită, că mă trezesc rostind bolborosit mulțumiri și dovezi de recunoștință veșnică.

S-a adâncit în suferință, dar nimeni nu merită pedepse eterne, așa că, ambițioasă, s-a reinventat. Labradorul a fost prima schimbare. „Sunt cu ea de câțiva ani și nu mă plictisesc. O însoțesc și nu obosesc. Ieșim în parc, fugim la antrenamente, iar seara ne întindem împăcați fiecare pe o sofa”.

Joacă într-un club de baschet pentru persoanele cu handicap. Ajunge la antrenamente însoțită de labrador și câțiva voluntari. Se autodepășește, făcându-i pe cei din jur mândri de ea. Are toate atuurile unui adolescent normal. Aș putea spune că la anumite capitole excelează. Dârzenia cu care își înfruntă destinul merită apreciată.

Cu câțiva prieteni inimoși o însoțim în toate competițiile sale sportive. Când pleacă departe, îi trimitem încurajări. Acasă suntem o galerie de temut. Labradorul e peste tot. Cred că ne însuflețim reciproc, căci aceste provocări sunt experiențe de viață.

Astăzi am emoții, cariera ei de sportivă se desăvârșește. Se străduiește să dăruiască din talentul său și altora.

Meciul a început, iar gașca noastră îl urmărește cu sufletul la gură, țintind televizorul uriaș dintr-un loc preferat. Labradorul e pe stadion.

Despre baschet, am aflat de la ea că este cel mai frumos joc de echipă. Se caracterizează prin precizie, finețe și tactica aruncărilor. Inteligența și rezistența nervoasă sunt punctele forte ale unui baschetbalist adevă-

rat. Mă uimește, întrucât privește baschetul cu o seriozitate ce tindea spre superlativ.

Spiritul de echipă și sacrificiul pentru coechipieri erau observate în fiecare mișcare a jucătorilor. Beatrice este responsabilă pentru echilibrul defensiv al echipei. Meciul este greu, deoarece jucătorii sunt imobilizați în scaune. Mici ciocniri involuntare încing spiritele partidei. Shooting guardul echipei, Victoria, are două responsabilități, de a dribla și de a recupera ofensiv mingea. Trebuie să aibă abilitatea unor aruncări deschise și să țină piept adversarilor din apărare, să îi fie simțul bine dezvoltat în a ghici mișcările adversarilor.

Small forwardul este persoana rea a echipei, trebuie să fie agilă și vicleană pentru a dribla și a arunca la coșul adversarului. Acest rol îi revine Ellei, care face față bărbătește. Alice este cea mai tehnică jucătoare de pe panou. Sub ea căruciorul parcă prinde aripi, căci marchează coș după coș. Îndemânarea ei este greu de egalat. Totuși, în sprijinul echipei, cea mai puternică jucătoare este Bianca, centerul echipei. E înaltă și bine făcută și își apără cu succes propriul coș.

Pe teren, mingea prinde viață, căci este pasată, lovită, aruncată, rostogolită, driblată în orice direcție. Cele zece suflete din teren par a fi niște marionete în mâinile unui păpușar. O pasă și încă o pasă, apoi o fentă și primul coș al fetelor mele face ca tabela de marcaj să se modifice în favoarea noastră.

Meciul este greu. Adversarele se ridică la nivelul așteptărilor. Tensiunea momentului face ca uneori fetele să-și piardă cumpătul. Pe buzele lor, se mai citește câte-un cuvânt greu spus în vânt.

Cele patru reprize trec ca prin minune. Fetele fac față cu succes presiunii ce le apasă pe trup.

Joacă pe un teren restrâns și sunt în număr mic pentru a evita ciocnirile. Se deplasează

bine și rapiditatea paselor este una foarte mare. Dau dovadă de dinamism în desfășurarea fazelor de joc.

Echipele folosesc scaune cu roțile speciale, deoarece sunt esențiale în practicarea acestui sport și trebuie prevăzute cu o serie de dotări. Au trei sau patru roți mici, iar cele două din spate sunt mari. Anvelopele acestora au un diametru cam de 66 centimetri și sunt prevăzute cu un suport pentru mâini. Înălțimea maximă a accentului e de circa 53 centimetri de la podea, iar suportul pentru picioare are 11 inch. Jucătoarele se slujesc de perne în accent până la cinci centimetri sau până la maximum zece centimetri. Nu au voie cu pneuri negre, dispozitive de direcție și frâne. Nimeni nu trișează, iar scaunele rulează ca pe o masă de biliard. Își așteaptă rândul, dar se confruntă cu izbiri răutăcioase.

În două minute de pauză, Beatrice gândește o tactică agresivă a jocului. Adversarele conduc la un punct, căci joacă dur, iar întreruperile sunt destul de dese. Timpul nu se scurge în avantajul țării noastre, iar frustrarea se citește pe chipul obosit al jucătoarelor. Competiția pare să fie pe sfârșite. Jucătoarele noastre se retrag sub propriul coș încercând cu disperare să-l apere. Mingea ajunge în posesia lui Beatrice. Cronometrul mai arată doar câteva secunde.

Prevăd sceptică finalul partidei, o înfrângere la un punct. N-ar fi o mare dezamăgire. Sportivele noastre au dat tot ce au mai bun. O cameră stă pironită pe fata buclată. Îi surprinde privirea de vultur ațintită spre coșul advers.

Rostim încurajări la adresa ei. Sala e în picioare. Cu o forță, nebanuită, Beatrice aruncă mingea în coșul advers. În jurul ei, se aud țipete, iar cronometrul se oprește. Final de joc. În dreptul tablei, scorul se schimbă în favoarea României. Am câștigat! Coșul pe care Beatrice l-a dat valorează trei puncte.

Antrenorul echipei noastre de baschet în scaun rulant își pune capul în palme și e mândru. A găsit o metodă inedită de a relaționa cu fetele, s-a pus în scaun cu roțile și, la antrenamente, joacă alături de ele. Acest om simplu s-a dedicat cauzei lor. La început i-a fost greu, dar a făcut-o ca să înțeleagă dificultățile cu care se confruntă. Pentru privitori, lucrurile par simple, dar e dificil și el a înțeles. Din cauza problemelor locomotorii, echilibrul are foarte mult de suferit. Echipa îl ascultă cu sfințenie și încredere. Acum se îmbrățișează.

Cameramanul nu o scapă din priviri, iar ea bate din palme. Labradorul sare peste scaune și se avântă înspre teren cu etichete înaintea. Îi mulțumește, bătându-l pe spate. „Am învins teama de întuneric prin ascunzișurile parcului. Max, aventurosul, m-a provocat! Prietenii buni nu te lasă să te plafonezi. Ai nevoie de încurajări, fetițo! Haide să te pup!” Și o linge încurajator pe toată fața cum numai el știe. O matahală de câine peste o mână de învingătoare. În urma lui, o armată de bodyguardzi se avântă să-l oprească.

Un rânjel al victoriei îi lasă în urmă. Fata dă aprobator din mâini. E în siguranță.

Trăiesc o împlinire. Curajul și spiritul ei de învingătoare, îmi țiuie în urechi. E un model pentru noi toți, dar și pentru alți copii cu care viața nu a fost în adevăr prea dreaptă.

PROZĂ

Categoria 11-14 ani – PREMIUL II

Elevă: **Bunăiașu Raisa Elena**

Scoala Gimnazială „Traian”, Craiova

Profesor îndrumător: Șutelcă Nadia

FILE DE JURNAL

10 septembrie 2018

Eu și Grațiela

Dragă jurnalule, azi o să ți-o prezint pe Grațiela. Ea va fi de acum prietena mea și a ta. Vom trăi cele mai frumoase aventuri împreună! Sunt atât de emoționată, fericită și recunoscătoare pentru tot ce mi s-a întâm-

plat! Azi a fost cea mai frumoasă zi din viața mea!

Tu știi că dintotdeauna m-au fascinat caii. Le admir grația, măreția și puterea. Sunt animale care impun respect, de o inteligență aparte și foarte devotați atunci când reușesc să lege o relație de prietenie.

Când am urcat prima dată pe un cal eram foarte mică. Părinții mei întrebaseră dacă vreau să văd cai de la hipodrom și am răspuns „Da!” fără ezitare. Îngrijitorii au fost amabili și, după ce am văzut toți căluții din grajd, au înșeuat unul și m-au ajutat să-l încalec. Mi-am strecurat degetele în coama lui și m-am aplecat să îi îmbrățișez grumazul. Picioarele nu-mi atingeau scărițele, așa că am înaintat numai câțiva pași, supravegheată îndeaproape. Inima îmi bătea cu putere, dar nu pentru că îmi era teamă, ci pentru că nu voiam să îmi supăr cu ceva noul prieten. M-am despărțit cu greu de el, după ce l-am hrănit cu mere și morcovi, în semn de recunoștință.

De atunci, vizitele mele la hipodromul din parc au devenit din ce în ce mai dese. Eram prea mică pentru a lua lecții de echitație, dar, de câte ori aveam ocazia, hrăneam căluții sau urcam în șa măcar pentru o tură la pas.

Deși trecerea timpului mă sperie puțin deoarece mi-aș dori să rămân pentru totdeauna copil, în toți acești ani care au trecut de la prima mea apropiere de un cal mi-am dorit să cresc repede pentru a fi destul de puternică să călăresc cu adevărat. Iar în această toamnă, marea mea dorință s-a împlinit. După câteva săptămâni în care mi-au fost testate abilitățile și forța fizică, antrenorii i-au îndrumat pe părinții mei să mă înscrie în Clubul Sportiv Municipal Craiova și am dat startul lecțiilor de echitație.

Călăream pe un cal alb, blând și ascultător, capabil să îndeplinească sarcini chiar și sub îndrumarea stângace a copiilor începători.

Nu foarte puternic, nici prea agil din cauza anilor mulți pe care îi purta. Maraton m-a ajutat să învăț lucruri noi. M-a învățat chiar și cum să îi fiu prietenă, căci, atunci când primești iubire necondiționată, ceva în interiorul tău spune că trebuie să oferi mai mult. Așa că făceam tot posibilul să ajung în fiecare zi la Maraton, chiar dacă în zilele ploioase și friguroase nu puteam călări.

În primele mele lecții am făcut numai trap cu schimbări de mână, volte și semivolte. Mă străduiam să îmi iasă toate bine pentru a putea trece la următorul nivel. De fapt, îmi doream să fiu cât mai repede la fel de bună ca și cei trei copii mai mari, campioni cu experiență, care ne ofereau spectacole de parcursură și sărituri în fiecare week-end.

Încercam să absorb orice informație și voiam să fac cât mai multe și cât mai repede, însă, de fiecare dată când dădeam semne de nerăbdare, antrenorii mei mă linișteau: „Toate la timpul lor, Raiss, toate la timpul lor!...” Și răbdarea mi-a fost răsplătită. Într-o zi, mi s-a spus să trec din trap peste o cavaletă, adică o bară pusă pe sol, peste care calul nu trebuie neapărat să facă o săritură. Era important însă ca eu să îl îndrum să știe ce are de făcut. Am repetat de câteva ori, apoi antrenorul mi-a spus să mă aplec în față când calul urma să pășească peste bară. M-am entuziasmat, deoarece așa văzusem că făceau și copiii cei mari când săreau peste obstacole. Am repetat și acest exercițiu, apoi mi-a spus să fac un cerc mare și să trec, din trap, peste o bară suspendată la aproape o jumătate de metru. Mi s-a tăiat respirația și mi-am simțit inima bătând la fel de tare ca prima dată când am urcat pe cal. „Eu?” Să sar peste acel obstacol?” îmi era frică deoarece știam că primele sărituri ale celorlalți copii fuseseră nereușite. Mi-am adunat însă tot curajul pentru că numai așa puteam să le arăt tuturor că eram pregătită să trec la un nivel mai ridicat. L-am condus pe Maraton la mijlocul obstacolului și ... am sărit. M-am simțit minunat, am simțit că zburam. L-am oprit imediat după ce

a pășit pe sol, deoarece îmi scăpase scărița din picior și nu doream să fac vreo mișcare greșită în fața celor care mă urmăreau. Dar, fusese bine! Nu căzusem! Eram foarte mândră de mine și, imediat cum mi-am venit în fire, voiam să țip de bucurie, să o strig pe mami, să alerg. Dar m-am abținut și am așteptat cuminte în șa cuvintele antrenorului. „Bravo, Raiss! Bravo, copilul meu! Mângâie calul!” Am respirat ușurată și am pornit la pas privind înainte. Știam că de acum nu vor mai exista „obstacole” pentru mine și căluțul meu, ci doar provocări în care să ne avântăm împreună. Am așteptat o clipă de neatenție a antrenorului și m-am aplecat să îi șoptesc lui Maraton la ureche: „Mulțumesc, prietene! Mulțumesc!!!”

Au urmat antrenamente în care am sărit obstacole mai mari și am învățat să pornesc la galop. Am avut parte și de căzături, dar am învățat să mă ridic și să nu mă dau bătută. Și am înțeles în curând că nu acestea erau adevăratele secrete și cele mai grele necunoscute. În cadrul unui concurs, juriul nu notează doar o săritură, ci un întreg parcurs în care cal și călăreț trebuie să arate că sunt o echipă. O echipă în care fiecare cunoaște nevoile celuilalt și acționează pentru un scop comun. Călărețul trebuie să controleze calul, dar pentru asta trebuie să știe foarte bine ce are de făcut. Fiecare amănunt contează și fiecare mișcare aparent ușoară trebuie executată cu blândețe și fermitate. Pentru fiecare există o tehnică aparte și nimic nu poate fi iertat dacă nu este făcut regulamentar. Iar cel care te pedepsește mai întâi este calul, deoarece el este cel mai cinstit partener. Te ajută și îți arată greșelile. Ca să nu le mai faci.

Dar azi, dragă jurnalule, mă simt un călăreț adevărat. De acum, am o parteneră de concurs. De acum, eu sunt perechea celei mai iubite iepe din grajd, cea care i-a însoțit pe toți campionii clubului în drumul lor spre succes. De azi, dragă jurnalule, partenera mea este Grațiela. Energică, iute și înțeleaptă, ea mă va învăța atât de multe!

Este frumoasă! Este perfectă! Cu coama ei neagră, ușor ciufulită, cu picioare subțiri și șolduri frumos curbate, cu spate puternic și blană catifelată, de culoarea frunzelor ruginii, strălucitoare în lumina soarelui, Grațiela își merită pe deplin numele. Age-ră, rapidă și jucăușă, încăpățânată și chiar țăfnoasă uneori, Super - Grați este răsfățata grajdului.

Îmi pare rău să mă despart de Maraton, dar așteptam cu nerăbdare să încalec, în sfârșit, bijuteria hipodromului. Destul de bătrână, este încă dornică să își arate puterile și talentul.

Azi, Grați a înțeles că eu sunt noua ei parteneră și a stat răbdătoare să o încalec. În teren însă, sângele ei fierbinte de anglo-arab a început să-i clocotească în vene și cu greu am ținut-o să nu galopeze nebunește, după cum și-ar fi dorit. După un timp, Grați a înțeles că trebuie să fie cuminte și că eu mai am până să fiu un călăreț experimentat cu care să alerge în voie. Suntem împreună numai de o zi și simt că deja între noi este o punte care ne unește prin mângâieri, vorbe dulci și încredere.

Voi avea încredere în calul meu și voi veghea asupra lui. Și, dragă jurnalule, voi ține minte mereu această zi – ziua în care am devenit *eu și Grațiela*.

14 octombrie 2018

Cizmele magice

De când am început să călăresc, am visat să am niște cizme de echitație autentice, înalte, îngălbenite de trecerea timpului, cu șireturi lungi și înnegrite. De fapt, dragă jurnalule, aș dori să am un întreg echipament vechi, care să fi aparținut cândva unui mare călăreț. Aș vrea ca cizmele sau toca să-mi poarte noroc la competițiile la care particip și iată că într-o zi visul meu s-a împlinit.

Eram la primul meu concurs de echitație. Urma să intru în probă și îmi repetam parcursul când, dintr-odată, cineva mi-a întrerupt gândurile:

— Bună, drăguță! Dacă repeți cu ochii închiși, o să-ți fie mai ușor în teren!

Un bătrân apăruse ca de nicăieri lângă mine și îmi cerceta cu privirea carnetelul pe care schișasem, stângaci, traseul.

Avea barbă sură și încâlcită care-i ajungea aproape de genunchi și ochii mici, de un albastru tulbure, blânzi și jucăuși. Ridurile ce-i brăzdau fața erau adânci și întortocheate. Cu toate liniile crește sculptate de ani, fruntea îi era senină, iar pomeții îmbujorați ca două mere coapte. Era îmbrăcat într-un pulover gri cu roșu, cu modele de Crăciun, niște pantaloni bufanți de un maro închis, iar în picioare purta niște bocanci mari, cu multe șireturi, plini de bălegar, ceea ce nu era surprinzător pentru locul în care ne aflam. Avea un aer liniștit și misterios. M-a făcut să mă gândesc la bătrânul Moș Crăciun.

— Bună ziua! Voi încerca, am răspuns neîncrezătoare.

— Participi la proba de debutanți?

Vocea lui era groasă, dar blândă.

— Da, am spus eu hotărâtă.

— Hmmm! Ce cizme frumoase ai!

M-am uitat în direcția picioarelor mele și am văzut că eram încălțată într-o pereche superbă de cizme maronii. Erau exact ca cele pe care le visam.

— Mm ... m... mulțumesc! Am zis eu șocată. Dar ...

Bătrânelul m-a întrerupt și a spus:

— Baftă! Și ... Grăbește-te! Proba ta începe în cinci minute!

Fără să mai apuc să răspund, bătrânul s-a întors și a plecat.

M-am uitat năucă la cizmele ce-mi apăruseră în picioare. Antrenorul m-a strigat și am constatat că era timpul să intru cu Grațiela în terenul de încălzire. Nu mai aveam timp de pierdut, așa că m-am hotărât să iau ca atare cele întâmpalte.

Gongul a bătut, iar eu m-am prezentat în terenul de concurs. În fața mea se înainta, imens și gol, precum arena Colosseum-ului roman. Grațiela fremăta, abia am reușit să o țin câteva clipe în fața juriului, pentru salutul regulamentar. Am pornit la trap, apoi la galop. Totul în jurul meu dispăruse. Ști-am foarte bine unde se afla primul obstacol și am condus-o pe Grați într-acolo. Nu am uitat nimic, am folosit tot ce învățasem și am executat parcursul întocmai, fără să ratez niciun obstacol. Douăzeci de secunde. Grațiela nu greșise nimic. Juriul a anunțat: „Bunăiașu Raisa – ADMISĂ! Poate intra în proba următoare. De acum, este sportiva Federației Ecvestre Române. Felicitări!

Inima îmi bubuia, eram la fel de înflăcărată ca și căluțul meu, eram fericite! Mami, tati, antrenorii, colegii și prietenii care m-au însoțit la acest prim concurs ne așteptau entuziasmați, emoționați, bucuroși pentru reușita noastră. Eu am primit apă, iar Grați morcovi. Nu am avut timp să descălec, aproape nici să mă odihnesc. Imediat am fost strigată pentru a doua probă. Obstacolele fuseseră ridicate, același traseu de urmat. Și mai hotărâtă, ne-am avântat, cu și mai mult curaj. Din nou nu vedeam și nu auzeam. Îmi trasam drumul după indicațiile antrenorului din timpul recunoașterii parcursului și-mi concentram toată atenția pe mișcările Grației. Am terminat și mai repede. Tâmpile îmi explodau, sudoarea îmi curgea șiroaie, Grațiela era înspumată. Nu doborâsem nicio bară și, în plus, avuse-

serăm cel mai bun timp! Dintre toate cuplurile, eu și Grațiela ieșiserăm pe Locul I! Numi venea să cred! Abia așteptam premiarea!

La grajduri, după ce mi-am spălat iapa, l-am văzut din nou pe bătrân. Venea spre mine.

— Am auzit că ai câștigat proba! Bravo! Norocul începătorului ...

Zâmbetul care i-a luminat fața a făcut ca ridurile să i se încrețească și mai mult. Și cu aceste ultime cuvinte, a plecat fredonând un cântec vesel.

18 decembrie 2018

Prima ninsoare

Ador iarna care vine la pachet cu spiritul de sărbători, cadouri, voie bună și, nu în ultimul rând, ZĂPADĂ! Ador ziua aceea, unică în an, când mă trezesc, privesc pe fereastră și văd fulgi dolofani cernându-se din cer pentru prima oară în acea iarnă. Apoi, fug în sufragerie și mă uit la grădina din fața casei. Iarăși sunt uimită de covorul gros și pufos de nea care mă îndeamnă să ies din casă și să construiesc oameni de zăpadă pe care să îi provoc în dueluri cu turturi și, partea mea preferată, să sap tuneluri și să fac igluuri în care să mă pot strecura.

Anul acesta, dragă jurnalule, prima ninsoare m-a găsit la Brașov. În week-end am participat la al cincilea concurs de echitație, iar gerul și ninsoarea nu erau în planurile și așteptările noastre. Astfel, a fost singurul an de până acum în care nu m-am bucurat prea mult de zăpadă, căci Grațiela dormea într-un grajd încălzit doar de respirația celorlalți cai, iar afară, omătul i se strângea în copite, făcând-o să alunece și să meargă cu mare greutate. Am fost foarte îngrijorată pentru ea și pentru toți ceilalți cai, așa că i-am îmbrăcat în păături groase, să nu răcească.

Sper însă, dragă jurnalule, ca în acest an să ningă cât mai mult pentru a mă putea bucura de zăpadă și de toate avantajele ei! Chiar și Grațieli îi plac băile în stratul moale de nea, când știe că are boxa ei calduroasă aproape. Așa că te rog, Doamne, să cerni nori mari și deși cât mai curând! Vacanța e pe drum.

3 martie 2019

Primăvara

Dragă jurnalule, iarna a trecut aproape pe nesimțite. Pentru prima dată, mă bucur că zilele geroase, zăpada și ghețușul au plecat. Cu fiecare zi sunt mai aproape de vacanța de vară și de tabăra de echitație mult visată.

Ieri m-am trezit în aerul proaspăt, înviorător, al primăverii, printre clopoței fragezi și iarbă crudă, plină de rouă. O răsuflare caldă îmi răsflora șuvițele aurii ce-mi gâdilau fața. Am mijit ochii, dar nu i-am putut deschide din cauza luminii orbitoare.

Era prima zi cu adevărat caldă, o zi în care soarele s-a hotărât să ne învăluie cu ploaia lui de aur. Simțeam schimbarea în natură și în mine. După un antrenament lung și greu, tot ce mi-am dorit a fost să mă întind pe covorul moale, de smarald, ce se așternuse dincolo de gardul ce împrejmuiește terenul de încălzire. Întregul câmp era presărat cu maci, clopoței și păpădii, printre care zburau harnice albine. Am lăsat-o pe Grați să pască în voie, iar eu, pesemne, am adormit cu soarele mângâindu-mi chipul.

Amețită de parfumul florilor sălbatice, m-am ridicat și am privit în jurul meu. Grațiela și-a ridicat și ea capul, privindu-mă blând. Cu un sforăit ușor mi-a urât „Bine te-ai trezit!”, apoi a început să mă împingă ușor cu botul ei moale și cald, îndemnându-mă să pornim din nou la drum. M-am urcat încrezătoare pe spatele-i robust și am început să pășim agale prin alaiul de clopoței. La început, cerul era limpede ca

lacrima, dar foarte repede bolta purpurie a început să se scalde în aurul de seară, apoi să se pregătească de frumusețea nopții.

Am admirat cum, în fundul negurilor de sus, se aprindeau scânteii de argint care tresăreau dintr-odată, născute din taina adâncurilor.

Singurul cântec care îmi gâdila urechile era cântecul delicat al greierilor, iar singurele lumini ce îmi arătau calea erau luna, stelele și licuricii.

Mă simțeam cu adevărat fericită. Eu, cu calul meu și primăvara aducătoare de viață, primăvara aducătoare de fericire, primăvara cea caldă și bândă.

15 aprilie 2019

Un vis devenit realitate

Dragă jurnalule, nu o să-ți vină să crezi ce mi s-a întâmplat! Știi că cea mai arzătoare dorință a mea este să am propriul meu cal. Un cal blând, dar puternic, cu care să-mi petrec vacanțele, hoinărind în voie, fără reguli și constrângeri. Sper ca într-o bună zi această dorință să mi se îndeplinească, chiar dacă nu va fi tocmai calul din visurile mele! Mă imaginez uneori călărind un frumos, impunător unicorn, de un alb orbitor, cu copite rezistente, poleite cu aur, cu o coamă stufoasă și moale care să sclipească în bătaia soarelui la fiecare pas și din care, mai jos de urechi, să se ivească un corn de argint, ușor spiralat. Da, este un personaj de poveste, o plăsmuire nemiaîntâlnită, izvorâtă dintr-un basm de copii, dar el sălășluiește pe meleagurile noastre, în munții cei falnici peste care sunt așternute păduri necălcate de picior omenesc. Eu l-am întâlnit, dragă jurnalule și, chiar dacă numai pentru câteva clipe, a fost destul încât să mă fascineze și să îmi aducă o deplină fericire.

Săptămâna trecută, am plecat spre ultimul meu concurs de echitație, împreună cu în-

treaga echipă. Draga mea Grațielă fremăta de nerăbdare, așa cum face de fiecare dată când simte că se apropie o competiție. Pe drum, ne-am oprit la o bază de agrement, lăsând caii să se odihnească în boxe în timp ce noi am mers să servim masa la un restaurant din apropiere.

Era o zonă muntoasă, cu păduri întinse ce acopereau aproape în întregime culmile ce ne înconjurau din toate zărilor. Mă uitam la ele pe fereastra din restaurant, întrebându-mă ce se putea ascunde acolo.

— Mami, pot să merg să explorez puțin împrejurimile?

— Da, dar să nu te îndepărtezi prea mult și să te pot vedea pe fereastră!

Am ieșit entuziasmată și am alergat spre un deal înalt, presărat cu flori albastre, de pe care speram să pot vedea mai departe.

Am ajuns în vârful colinei cu respirația întretăiată și am privit triumfătoare pădurile îndepărtate. Mi-a atras atenția un luminis traversat de un pârâiaș involburat și grăbit în drumul lui pe care și-l croia cu repezi-ciune printre pâlcurile de copaci. Parcă de nicăieri s-a ivit un animal cu o siluetă zveltă și impunătoare care, afișând o ținută demnă, s-a aplecat și a băut cu sete din apa limpede. M-am întrebat dacă nu cumva era o căprioară, dar nu puteam distinge foarte bine de la acea distanță, așa că, uitând de sfaturile mamei, am coborât dealul și m-am apropiat cu prudență de frumoasa creatură din fața mea. M-am oprit când am putut avea o perspectivă bună, asigurându-mă că eram bine camuflată. Priveliștea ce mi s-a deslușit ochilor m-a uimit peste măsură. Aș fi stat la infinit încremenită, doar admirând în tăcere.

La prima vedere, părea că un cal de toată frumusețea păștea iarba verde și crudă de pe marginea drumului, dar cornul ce-i sclipea fermecător între urechile ascuțite și mereu

ciulite, îl făcea să fie cu adevărat magic. Era unicornul din visurile mele, dăinuind în tihnă pe acele meleaguri feerice. Un mic țipăt de bucurie mi-a scăpat, iar minunata făptură și-a ridicat capul și m-a privit, ținându-mă în loc. Ochii lui blânzi, de un verde intens, mă fixau curioși. S-a apropiat de mine, iar eu mi-am amintit că într-un buzunar aveam câteva cubulețe de zahăr. I le-am întins temătoare, iar el s-a apropiat și mai mult. Mi-a atins palma cu botul lui moale și catifelat, luând cubulețele oferite. Dintr-odată, s-a auzit un strigăt îndepărtat:

— Raisa!!!

Unicornul a tresărit atunci și a fugit, nu înainte de a-mi mai arunca o privire pătrunzătoare. L-am privit tristă cum galopa, pierzându-se printre copacii stufoși. Am oftat și m-am întors la restaurant.

După ce am îmbarcat caii și am pornit din nou la drum, am privit pe geam și am întrezărit o umbră argintie galopând prin pădurea care ne însoțea pe marginea șoselei. A nechezat puternic, ridicându-se în

două picioare. Se bucura de libertate. Apoi, a dispărut din nou printre copaci.

PROZĂ

Categoria 11-14 ani – PREMIUL III

Elevă: **Nicolae Diana Maria**

Școala Gimnazială nr. 1 Costești,
județul Argeș

Profesor îndrumător: Grecu Elena-Alina

MICUȚA GIMNASTĂ

Odată, într-un sătuc din România, era o fetiță numită Anastasia. Această fetiță era diferită, prietenele ei sperau să devină actrițe, cântărețe sau chiar dansatoare, visul ei era să devină gimnastă, dar toată lumea o lua în batjocură când auzea de această dorință care, credeau oamenii, nu are să se îndeplinească. Anastasia era o fetiță înaltă, slăbuță, avea ochii mai albaștri decât cerul și părul de culoarea fulgerului și lung până la brâu, era iute, agilă și ce-i drept cam neîndemnică.

Într-o zi, mama ei a hotărât să nu o mai lase să-și irosească talentul, așa că a dus-o la cea mai apropiată sală de gimnastică.

Anii au trecut, a venit ziua în care Anastasia a împlinit 12 ani, însă pentru ea a fost o zi nespus de grea. În acea zi a învățat ce înseamnă echilibrul dintre corp și minte.

— Ești cu mintea în altă parte, Stasia! Concentrează-te!

Aceste sfaturi i-au fost date în timpul antrenamentului, de către domnișoara Ana. În acel moment, fetița noastră încerca să facă un salt cu șurub pe spate. Corpul ei se opune acestor mișcări, dar ea nici măcar nu observa, din cauza petrecerii ce avea să înceapă peste câteva ore.

Neatenția costă! Și a testat acest lucru pe pielea ei. În timpul saltului, în loc să facă șurubul pe spate, a încercat să execute cu totul alt pas și în acel moment s-a prăbușit pe salteaua moale. După cum părea, nu pățise decât o luxație la nivelul gleznei stângi, dar atunci a realizat că trebuie să aibă un echilibru stabil între minte și corpul ei.

După două luni totul a luat o altă întorsătură, sala unde ea se antrena a ars din temelii, iar Stasia era distrusă. Trebuia să facă o alegere, ce avea să-i schimbe viața pentru totdeauna, putea părăsi satul în care ea trăia și să plece la 300 de kilometri distanță la o sală de gimnastică renumită din Deva, unde primise o bursă, sau să rămână la micuța școală din sat, cu familia și prietenii ei.

— Ar trebui să accepți, i-a spus mama cu o voce încurajatoare, dar din care se putea citi tristețea.

Anastasierii îi dăduseră lacrimile, avea în mână scrisoarea ce avea puterea să schimbe totul. Înăuntrul ei se purta un război, o parte din ea voia să accepte acea ofertă generoasă, dar totuși i se sfâșia inima când se gândea că are să lase totul în urmă.

— Mami, pe tine nu te întristează gândul că voi pleca? Spuse fetița printre lacrimi.

— Cum să nu, dar în locul tău aș accepta, ținând cont că o astfel de ofertă nu primești zilnic, eu te sfătuiesc să accepți, dar până la urmă, cine sunt eu să-ți spun ce să faci?

— Ești mama mea, spune-mi tu ... în acea clipă mama îi făcu semn să se oprească.

— E viitorul tău, tu alegi cum ți-l construiești. Ia-ți puțin timp, toată familia s-a adunat ca să audă decizia pe care ai luat-o.

Toleranța, altă valoare a spiritului olimpic. Trebuia să tolereze dezavantajele plecării, dar să privească cu fericire ceea ce va urma.

Când coborî din camera de la mansardă, Anastasia îi privi pe toți din acea încăpere cu părere de rău, dar își luă inima în dinți și zise:

— Decizia mea este ... și mormăi ceva, ca pentru sine ... decizia mea este ...

— Nu ne mai fierbe atâta și spune-ne mai repede!

— Am hotărât să accept bursa aceea.

Camera izbucni de veselie, toți sărbătoreau, mai puțin bunica ei.

— Eu tot nu cred că e pregătită să-și poarte de grijă, zise bunica ei.

Toți își întoarseră capul spre ea și o priviră cu o ușoară perplexitate.

— Toți știm că nu e îndemânatică ...

— Buni', eu oricum mă duc, deja am trimis răspunsul, deci ori mă susții în această aventură, ori poți rămâne supărată, în timp ce eu sunt acolo și îmi continui viața.

— Dar buni' vrea tot ce e mai bun pentru tine, Cîreșica ...

— Dacă asta dorești, vei veni cu mine în dimineața următoare spre campus.

— În niciun caz! Și părăsi îmbufnată camera.

Această valoare a spiritului olimpic începea să o ajute în mutarea sa la Deva.

Ziua următoare micuța noastră gimnastă se afla în fața intrării în campus, cu bagajele în brațe. Cu pași mărunți a intrat în noua sa cameră ce avea să-i fie casă în următorii ani. Aici, Anastasia a întâlnit-o pe Lucy și tot aici a mai descoperit o altă valoare a spiritului olimpic, prietenia.

Din clipa în care s-au văzut au înțeles că vor fi cele mai bune prietene, se ajutau una pe alta și la temele pentru acasă date la noua școală, și la interminabilele antrenamente.

Peste doi ani de la venirea Anastasiei se apropia primul concurs la care avea să par-

ticipa. Se antrena zi și noapte, noapte și zi. Dar după un lung așa-zis concurs, la terminarea unei secțiuni pentru calificarea la olimpiadă, antrenorul ei a oprit-o ca să-i dezvăluie ceva.

— Vezi ce fac Alice și Lucy? Anastasia privi într-acolo și le văzu pe cele două colege ce executau corect niște salturi. Acum uită-te în capătul celălalt al sălii, vezi cum trișează acel băiat?

— Da.

— Ceea ce fac cele două colege ale tale ... chiar dacă nu le ies în întregime mișcărilor, nu-ncearcă să-și cumpere notele de la jucători... ei, Anastasia, asta se cheamă fair-play.

Anastasia părăsi sala îngândurată. „Cum poate cineva să facă așa ceva?!” își zise ca pentru sine. De un lucru era sigură, înțelesese ce e fair-play-ul și era sigură că nu va trișa. Valorile spiritului olimpic îi plăceau din ce în ce mai mult.

Zilele treceau, iar Anastasia se antrena din greu, căci se apropia olimpiada. În fiecare zi încerca să-și depășească limitele, și asta făcea. Începea să se priceapă cel mai bine la salturile de la paralele.

Olimpiada a venit, iar Anastasia și prietenele ei erau din ce în ce mai agitate. În acea zi trimiseră scrisori către casă, în care se aflau invitații pentru olimpiada ce va avea loc peste două zile.

Ziua olimpiadei a venit și era din ce în ce mai clar că toată lumea fremăta de emoții. Familia Anastasiei sosise cu două ore înainte de începere. Clipa cea mare sosise, iar toate familiile își încurajau concurenții. Anastasia trebuia să se despartă de familie și să trăiască cea mai intensă clipă din viața ei. Rândul Anastasiei urma, dar ea parcă nu se afla acolo, nu-i venea a crede că va urma să execute saltul ce poartă numele marii gimnaste, Nadia Comăneci.

Se duse direct spre paralele inegale, urcă pe cea mai înaltă, iar în capul ei se derula

filmul pe care l-a văzut și revăzut, cum crea toarea saltului își executa mișcarea.

Și își ia elan, se desprinde de sol și începe manevra urmată de un salt depărtat înainte, reapucă bara cu o urmă de încredere. Dar ceva ciudat se întâmplă înainte de a face aterizarea, cineva, undeva în mintea ei, îi spunea că nu va reuși, că o să cadă, dar o altă voce, mult mai puternică, mai încrezătoare, o contrazicea; deschise ochii, o văzu pe bunica ei în public, asta era tot ce avea nevoie și nici într-o secundă ateriză, în picioare, cu grație. Nerăbdătoare, aștepta notele...

— Iar Anastasia a executat un spectaculos Salt Comăneci și nota finală este 9,98!

Sala izbucni în aplauze, toți o felicitau pe mica noastră gimnastă ce se îndrepta spre locul ei, lângă familie și antrenoare.

— A fost un salt impecabil, felicitări! Și îi făcu loc să treacă să ajungă la familia ei.

Toți o luară în brațe, în afară de o persoană mărunțică, cu părul argintiu, ce o urmărea cu privirea, cu ochii plini de lacrimi.

— Îmi pare rău că nu am avut încredere în tine, Cireșica. Îmi pare rău că n-am crezut în tine, încă din ziua în care ai plecat, dar acum sunt aici, iar acest lucru mi-a deschis ochii și m-a făcut să văd ce comoară aveam în mâini fără să-mi dau seama, iar eu te forțam să rămâi acasă. Acest lucru a fost nedrept din partea mea, dar mă bucur că tu ai cunoscut și ultimele două valori ale spiritului olimpic, bucuria aflată în efort și, mai presus de toate, excelența! Și mă gândesc ce gimnastă strălucită ar fi pierdut țara noastră doar din cauza unei bunici egoiste.

— Buni' ... nu te mai simți vinovată și alătură-te nouă!

— Toate gimnastele să se apropie pentru anunțarea premiilor!

Anastasia porni lângă celelalte concurente...

— Locul III, îl ocupă Sophia Maxim!

Iar locul al treilea devenise ocupat de o fetiță scundă, brunetă, cu ochi verzi.

— Locul II, spuse o altă voce, este ocupat de către Anca Gheorghe!

— Și, nu în ultimul rând, gimnasta cu cel mai strălucit exercițiu ...

O fată ușor îngâmfată se apropie din ce în ce mai mult de podium, dar numele spus de prezentator era altul, adică ...

— Anastasia Matei!

Timpul trecuse, iar Anastasia a ajuns una dintre cele mai mari gimnaste ale țării noastre. Și, mai presus de atât, a reușit să cunoască și să iubească mai bine decât oricine valorile spiritului olimpic.

PROZĂ

Categoria 15-18 ani – PREMIUL I

Elev: **Cristescu Andrei-Daniel**

Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova

Profesori îndrumători: Simon Aurora

și Marina Elena

VISUL ZBORULUI PE ROȚI

Oțelul aripilor memoriei sufocate de colbul anilor se înalță lent, dezvăluind treptat imaginea unei lumi a cărei suflări păruse a fi istovit cu mult timp în urmă – din vasul de topaz al tăriei se revarsă raze de lumină orbitoare, ricoșând brutal pe asfaltul ce se zbuciumă zadarnic în strânsoarea dogorii neiertătoare a lunii lui Cuptor. Vacarmul își înalță sfidător crestele peste ploaia de văpaie a discului incandescent, îmbibând întregul văzduh în șuierături, strigăte și aplauze frenetice.

Lustrul metalic al capotelor înveșmântate în culori stridente despică fragila linie a orizontului cu viteze sonice, etalându-și decorurile intimidante în fața adversarilor. Alurile sportive, impozante ale bolizilor își iau grațios locul la linia de start. Încleștând mâinile pe volan, pot simți adrenalina scurgându-se prin vene în timp ce aștept ca steagul cadrilat să anunțe, mut, începutul celei mai importante curse a întregii cariere.

Vibrația puternică a motorului îmi împăienjenește gândirea precum o transă imposibil de evadat, evanescența fracțiunilor de secundă scurse în clepsidra tainică dinlăuntru-mi disimulează colapsul spontan al rațiunii, instinctul guvernând acum asupra mea. Fără măcar să pot realiza ce tocmai mi s-a întâmplat, apăs pedala cu toată forța, iar mașina pare să se desprindă de sol pentru un moment, demarând fără a ține cont de legile gravitației.

Trepidațiile vehiculului, deși absorbite de suspensii, par să mi se refracte prin întrea-ga ființă, privirea însă, îmi este pironită în direcția liniei de sosire, depunând, totuși, în

van eforturi de a tamiza, de a trunchia împrejurimile. Percepția din ce în ce mai fadă a timpului îmi conferă impresia că, încastat în atemporalitate, observ lumi întregi ce se succed în lateral, negăsind răgazul de a pătrunde, fie și pentru o clipă, în vreuna dintre ele. Dar gândurile își retrasează ruțele inițiale fără ezitare, creionând în tușe subtile, dar distinse, obiectivul final – ce persistă în minte la fel de ardent ca în întâiele momente. Clasamentul este irelevant, căci piloții sunt captivi într-un dans încordat, o alternanță de mișcări fulgerătoare, dar fluide, totodată. De sub roțile ce glisează pe pista netedă, se nasc nori de praf ce tună, parcă, acaparând zgomotele mulțimii de pe margini.

Concentrarea îmi este, brusc, tulburată, de o voce gravă din cască. După câteva secunde, găsesc și frâna de a cărei existență aproape uitasem, subjugat fiind, aproape, de mania vitezei, iluzie utopică, dar hazardată, a descătușării de limitele umane. În timpul reviziei, sunt informat că, aflat în fruntea ierarhiei, la un mic avantaj față de poziția secundă, mai am de efectuat doar două ture pentru a completa cursa. Adunându-mi toate forțele rămase, apăs din nou accelerația. Traseul deja familiar încearcă să îmi joace feste ca urmare a căldurii covârșitoare, dar reușesc să rămân focusat.

Intrat în ultima curbă, cu mai puțin de două sute de metri rămași până la linia de finiș, manevrez atent volanul și sunt pe cale să accelerez pentru ultima oară, când, din unghiul extern al câmpului vizual, întrezăresc una dintre celelalte mașini îndreptându-se amenințător în direcția mea. O secundă de slăbiciune mă determină să întorc cu un gest necontrolat de volan, dar virajul este prea brusc și înainte să pot realiza ce urmează să se petreacă.

Pot simți unda de șoc cum traversează fiecare particulă a ființei mele, fiecare mușchi zbătându-se în convulsii, fiecare picătură de sânge înghețat în vene, pentru ca mai apoi

acestea să pulseze recrudesc. Momentul impactului voalează luciditatea, care, scindată abrupt de materie, se agită să nu se mistuie în neant, iar întregul trup iveryge în tenebrele neputinței, paralizând orice instinct de răzvrătire în fața alunecării în abis. Simțurile defazate zgrăvesc o ultimă frescă a lumii dinafară, în umbre tremurânde și nuanțe confuze – în oglinda retrovizoare, reușesc să disting imaginea fumului gros, ale cărui spirale plumburii se urcă molcom în eter.

Din imensitatea placidă a mării de uitare din care privesc, așezat pe fund, letargic la soarele rece de opal de deasupra-mi, se ridică talazuri firave, gânduri ce se strivesc în mii de cioburi la ciocnirea de stâncile aspre ale unei temeri tainice pe care o simt precum un foc lăuntric nimicitor – teama că un accident precum acesta va tăia necruțător tot firul sublimei povești pe care am scris-o ca pilot de curse, cu cerneală sângerie, cu lacrimi nenumărate vărsate în fața eșecurilor, care au hrănit constant ambiția care m-a adus acum aici, în fața acestei mărețe confruntări, punct pivotant al destinului muncii mele de-o viață.

Lumea în care sunt cantonat acum, acest obscur de necuprins în care am naufragiat, lasă, ocazional, să se întrevadă lumea mea, cea neatinsă de sărutul otrăvitor al încremării: aud voci nedeslușite în juru-mi, zgomote indescifrabile din care încerc în van să reconstruiesc amintirea a ceea ce am avut cândva... Dar când? Ar fi putut trece ore, zile, luni, fără ca eu să îmi fi putut da vreedată seama... Ușile limbului în care stau încătușat poartă, în exterior, o inscripție pe care nu am avut răgazul să o citesc, intrând atât de brusc și de brutal: Lasciate ogni speranza, voi ch'itate... Aceste gânduri și multe altele troienesc drumurile îngustate din tabloul orașului-fantomă al minții mele, până la care suflul fierbinte al lui iulie nu a putut pătrunde.

Singura punte pe care o mai am cu exteriorul, care destramă cortina de ceață a revelației este auzul ... Iar pe acea punte, pășește acum o melodie a cărei mângâiere îmi lipsește atât, atât de mult ... dar nu apuc să ascult nici măcar primul vers, căci o voce gravă răsună limpede. „... pilotul a fost transportat de urgență la spital după ce manevrele de resuscitare ale paramedecilor nu au dat rezultate. Momentan, acesta se află în comă, iar starea sa ...” Apoi, sunetul dispare și contactul cu lumea de afară se sfârșește. Încerc să țip, să mușc, să dau un semn de orice fel, dar nici măcar ecoul nu răspunde gesturilor mele disperate... Cu un suspin adânc, mă las pradă dezolării, îngropând adânc cea din urmă scânteie de speranță.

Printre genele zăbrele, se strecoară cu dificultate o rază, dezarticulând treptat filmul ce se derulează ostentativ pe retină – toate starturile și finisurile, curbele și depășirile, sacrificiile și recompensele ... Toate se dizolvă în lumina ce naște culorile de care mi-a fost atât de dor. Încetul cu încetul, deschid pleoapele pentru a mă regăsi într-o cameră de spital, cu infirmiera lângă mine. Întorc cu greu capul și, înainte ca vreun sunet să apuce să iasă dintre buzele întredeschise, aceasta se uită atent la mine pentru câteva clipe, se ridică și părăsește încăperea. Nici două secunde mai târziu, doctorul, împreună cu instructorul meu, intră gâfâind, nu reușesc să îi întâmpin cu mai mult de un zâmbet plăpând.

După o examinare în detaliu, doctorul mi se adresează reticent.

— Semnele vitale sunt bune. Cât de curând, vei putea fi externat. Diagnosticul pe care ți l-am pus este ...

Oftez adânc, dar fără a fi tulburat – am anticipat că așa ceva s-ar fi putut întâmpla, încă de când m-am apucat de acest sport.

— Voi mai putea merge vreodată?, întreb, parcă, retoric.

Doctorul tace, întorcându-se ușor către instructor, care îmi răspunde apăsător:

— Nu. Dar cine are nevoie de mers când poate zbura?...

PROZĂ

Categoria 15-18 ani – PREMIUL II

Elevă: **Popa Miruna-Lucreția**

Colegiul Național de Informatică

„Carmen Sylva”, Petroșani

Profesor îndrumător: Lazăr Ileana

SĂGEȚI APOLINICE

Pășesc fără teamă prin tunel, cu mâinile strânse ghem ca într-o rugăciune și capul în jos, smerit și pregătit să accepte greutatea câștigului, a binecuvântării cerului ce se va coborî pe umerii mei și mă va ridica în înalt, în excelență, în ideal.

Singura apărare pe care o simt e împletitura părului ce se izbește moale de mijlocul spatelui meu ce-mi amintește de propriul ritm al respirației, moale și caldă, prelungă și calmă. Soarele dulce de seară mă învăluie la ieșirea din tunel și timp de o clipă simt cum toată puterea sa se abate asupra mea, razele îmi mișună pe piele și-mi intră în corp, curgându-mi prin vene foc pur și întrecându-mi în carne energie și viață. Colțurile gurii mi se ridică involuntar și zâmbesc în timp ce merg către locul meu. Timpanele mi se umplu de zgomotul aspru al mulțimii, iar ochii nu fac față masei mișcătoare de oameni, fiecare privind altceva, fiecare gândind altceva, fiecare simțind altceva față de ce văd și gândesc și simt eu, acum, cu picioarele reci și fără vlagă înfipte în gazonul crud.

Aud curgând literele numelui meu, vocale rostite dulce și rotund, consoane arcuite și dure, iar mulțimea izbucnește într-o frenezie de sunete grele, opace, stridente, ce mă trezesc din visare și aprind în mine o dorin-

ță covârșitoare de atingere, de carbon rece, de lemn dur, de polietilenă fină. Vântul bate ușor, jucându-se cu cele câteva fire de păr rebele din fruntea mea și mutându-le, gâdilându-mi nasul. Rămân liniștită în pofida a tot ce aud și văd, mă concentrez pe ce simt: materialul alunecos și moale al pantalonilor, tricoul subțire și aspru, încălțăminte fixă, pielea dură, flexibilă din protecțiile de pe piept și braț, ochelari ușori pe vârful nasului și cureaua strânsă pe șolduri, cu tolba din pânză groasă.

Ating prima dată doar cu degetele crosa arcului. Îl prind în mâna stângă, potrivindu-l în palmă așa cum știu, strângând, mulându-mi mușchii tari din podul palmei pe carbonul rece din crosă și lăsându-mi degetele libere, abia atingând instrumentul. Inspir puternic și simt un val de răceală cuprinzându-mi mâna, apoi brațul, continuând să-mi înghețe corpul și mintea, să mă unească, să mă contopească trupește și sufletește cu arcul meu.

Mă poziționez la linia de tras, cu interiorul piciorului drept, încordat și sigur, paralel cu ținta și aștept sunetul de început. Cordovanul moale și fin și aluminiul greu și pur îmi strâng degetele și le cuprind într-o strângsoare sigură și caldă, a protecției. Curelușele protecției pentru antebraț îmi înfășoară aspru carnea și simt sângele fierbinte ce aleargă frenetic prin tot trupul. Nylonul ușor, fin și tare îmi încinge pieptul și-mi lipește inima de plămân, plămânul de coaste, coastele de mușchi, iar fiecare pulsație a inimii, fiecare bătaie vibrează în mine ca o coardă și mă cutremur din cap până-n picioare la fiecare zvâcnire fulgerătoare și internă a ei.

Ridic arcul, iar mâna stângă îmi e fermă și încordată. Instrumentul e paralel cu corpul meu și imediat ce îi ating coarda, nu mai simt arcul ca pe ceva exterior mie, ci ca pe o extensie a brațului meu, a corpului meu, ca pe o parte din mine pierdută și regăsită, întregindu-mi trupul, mintea și sufletul. Carbonul dur și aluminiul greu al crossei îmi

prelungesc oasele fine ale degetelor, lemnul ușor de bambus al lamelor îmi continuă articulațiile moi, iar coarda de dacron întinsă îmi reprezintă mușchii încordați și tensionați.

Cu mâna dreaptă iau una dintre cele trei săgeți din tolba; miezul tare, învelișul aspru, vârful ascuțit, penele subțiri. Îmi înfășor degetele în jurul săgeții, o cântăresc, o analizez, o simt. Ating noch-ul de plastic cu degetul mare în timp ce ridic săgeata la nivelul arcului. O poziționez pe coardă și îmi țin degetele fixe pe ele. Trag de coardă cu cotul, cu umărul, cu tot trunchiul, iar încheietura mâinii drepte îmi susține bărbia ascuțită. Fața îmi e inexpressivă cât timp coarda se lipește de buze și obraz, calde și moi.

Inspir puternic și cu nesaț aerul umed de seară, cu brațele încordate, cu degetele fixe, cu arcul viu și febril în mâinile mele. Ținta e departe de mine, prea departe să o pot atinge cu orice altceva în afară de privire. Ochiul meu vede limpede culorile puternice, iar galbenul din centru mă orbește și mă face să vreau să-l privesc din nou, mă hipnotizează și îmi induce o stare de anticipare și extaz. Ținta devine mai mare, cercurile concentrice mă ameteșc și mă trezesc la realitate, le simt atât de aproape de mine, încât pot să le ating.

Expir prelung, iar săgeata pleacă dintre degetele mele cu viteză. Îmi relaxez mușchii brațelor, îmi detensionează trunchiul, iar mâna dreaptă se duce în spate, arcul își folosește greutatea pentru a-mi obliga încheietura mâinii stângi să se îndoie, iar stabilizatorul central se lipește de abdomenul meu.

— Zece!

Zâmbesc grav și privesc săgeata înfipă în cercul galben, așteptându-mi rândul din nou. Nu-mi văd adversara, doar săgeata ei cu o traiectorie extraordinară. Nu-mi pot reține un surâs slab atunci când reușește

un zece perfect și mă privește în ochi. O față rotundă, cu buze pline și un nas cârn, ochi migdalați negri și sprâncene subțiri și fine. Îmi zâmbește la rândul ei, cu dinții albi, clipind din genele dese.

Iau o altă săgeată din tolbă între degetele osoase și rutina e aceeași: inspirație – mușchi încordați, cot, umăr, trunchi, bărbie; expirație – mușchi relaxați, mână, încheietură, abdomen. Clipesc, respir profund și zâmbesc.

— Nouă!

Țintesc și nimeresc din nou și din nou cercul galben, iar odată cu încheierea tuturor seturilor, îmi aud numele scandat de mulțime, în diferite limbi, cu diferite accente și simt cum inima îmi stă să pocnească. Pieptul îmi e greu, picioarele sunt reci, iar arcul devine brusc, din nou, un instrument. Îl las jos și mi fac mâinile ghem, oprindu-le astfel din tremurat.

Zâmbesc cu gura până la urechi și mă îndrept către creatura minionă din dreapta mea; o îmbrățișez mai puternic decât aș crede că pot, de parcă să o țin nu ar fi de ajuns, trebuie să simt fiecare fibră a ei presată de fiecare mușchi al meu. În acest moment, cu trupul ei atât de aproape de al meu, mă simt trează, mai în viață ca niciodată. Același talent, aceeași pasiune, aceeași determinare ne leagă una de cealaltă și simt căldură, bucurie, înțelegere, afecțiune și sfială. Îmi ridic brațele și le fac cu mâna spectatorilor, râzând timidă la sutele de fețe roșii și vesele care mă privesc din tribune și mă admiră.

Numele meu și al țării răsună din difuzoare, iar eu urc pe podium odată cu anunțarea locului I. Medalia atârână greu la gâtul meu, o ating și o simt gravă, fluidă și rece, dulce ca sângele din corpul meu ce acceptă greutatea câștigului, a tăriei aurului ce coboară pe umerii mei și mă ridică în înalt, în excelență, în ideal. Capul îmi e îndreptat către cerul albastru a cărui aleasă mă simt, iar mâinile îmi sunt făcute ghem, ca într-o rugăciune.

PROZĂ
 Categorie 15-18 ani – PREMIUL III
 Elevă: **Stroe Camelia Daniela**
 Liceul Teoretic „Traian”, Constanța
 Profesor îndrumător: Năstasie Adriana

LOVITURA CÂȘTIGĂTOARE

Înainte de meci

Privirea îmi era ațintită către terenul de tenis, care reprezenta atât un paradis al plăcerilor, cât și locul torturilor la care eram supus zilnic de antrenorul meu. În zece zile va avea loc primul meci după retragerea de aproape șase luni, inițiată din cauza accidentului în care am fost implicat acum aproape un an. Zgura arămie mă îndemna să îmi continui drumul ales, pecetluit cu migală, însă nesiguranța puse stăpânire pe simțurile mele, forțându-mă să rămân înțepenit pe banca de antrenament. Simțeam un fior rece pe șira spinării, iar o picătură de sudoare îmi aluneca de pe ceafă. Încercam să mă concentrez asupra șireturilor fosforescente, oprind goana nestăvilită a gândurilor negative. Vocea antrenorului m-a trezit din reverie:

— Munteanu, pe teren!

Strângând din pumni, m-am ridicat de pe locul inconfortabil, îndreptându-mă către geanta roșie, ce îmi servea pe post de adăpost al rachetei mele. Am deschis fermoarul metalic cu o grijă exagerată, fiind deopotrivă încântat și speriat: după aproape două sute de zile urma să revin pe teren. Am stat în repaus total timp de trei luni, pentru a ne asigura că sunt bine, ca apoi să reîncep recăpătarea condiției fizice. Aproape două luni am alergat încontinuu kilometri întregi, pentru a-mi câștiga rezistența în joc, însă astăzi se întâmplă cu adevărat: voi pași pe teren. Cu dibăcie, am scos paleta din husa protectoare, suflând o pală de aer cald peste aceasta. Particule de praf împânzeau spațiul din jurul meu, fapt ce-mi dovedea absența îndelungată. Degetele îmi alunecau pe lem-

nul proaspăt lăcuit al instrumentului ce-mi servea pe post de „ajutor” în meciuri. Imaginile mi se derulau cu rapiditate în minte, amețindu-mă complet: mingea ce zbura cu o viteză uluitoare spre adversar, privirea lui plină de teamă și resemnare, încheietura mea care a cedat presiunii uluitoare, apoi strigătul ce anunța durerea astronomică. Sunetul rachetei scăpate pe asfalt le-a atras atenția celor din jur. Am rămas înmărmurit la auzul pașilor ce se îndreptau către mine. Mâna grea, bătătorită, care îmi strângea ușor umărul m-a adus înapoi în prezent, departe de cel mai traumatizant moment din ultimii ani.

— Băiete, e timpul să depășești accidentul, răsună vocea răgușită a antrenorului.

— Probabil, mormăi ușor iritat. Nu cred că pot participa la meciul ăsta, anunț cu un glas din care reiese faptul că decizia îmi este definitivă.

— Dacă nu-ți pasă de cariera ta, gândește-te la Gabriela, adaugă mentorul meu. A muncit din greu pentru meciul ăsta. Nu o deza-măgi!

Încleștându-mi maxilarul, contraatac cu un argument valid, împărțășit pe un ton de gheață:

— Poate să joace cu cel care m-a înlocuit în perioada de „vacanță” pe care am câștigat-o anul trecut.

— Jucați în aceeași echipă de când vă știți, continuă bătrânul ignorând sugestia mea. E doar un joc amical. În plus, echipele mixte de tenis se destramă din cauza lipsei de comunicare, iar tu nu mai comunică cu nimeni. Adversarii voștri, David și Olivia nu au aceeași problemă, din câte am auzit. Nu am renunțat la speranța că totul va reveni la normal, Alexandru.

— Atunci, poate e timpul să renunțați.

Aruncându-mi geanta de antrenament pe un umăr, i-am întors spatele bărbatului care mă privește cu dezamăgire, părăsind terenul. Încercam să evadez cât mai repede din spațiul încărcat de tensiune, însă ceva îmi atrase atenția, mai bine zis, cineva. Un corp firav, acoperit de o fustiță roz, care se asorta cu părul adolescentei, stând în mijlocul terenului. Observasem lacrimile fierbinți ce-i pătează obrajii rumeni, fapt ce m-a convins să mă abat de la drumul inițial. Nu mă zărise din primele minute, dar odată cu ridicarea capului din pământ, privirile ni s-au intersectat. Mă pierdeam în cele două oceane infinite, fiind surprins de frumusețea naturală a fetei. Cu vocea încărcată de emoție, întrebă suav:

— Ne cunoaștem?

Pentru un moment, am vrut să-mi dezvălui adevărata identitate, însă aveam să mă lovesc de aceeași reacție: privirea plină de milă care îmi confirma că nu va mai exista normalitatea la care sper. Întinzând mâna către ea, rostisem plin de încredere:

— Spune-mi Blue! Așa îmi zic prietenii.

Minciuna îmi scăpă printre buze fără a depune vreun efort, iar vinovăția mă cuprinsese în doar câteva momente. Eram pregătit să îi recunosc cine sunt cu adevărat, asumându-mi viitoarele consecințe ale greșelii mele. Înainte de a apuca să mărturisesc, râsul cristalin al necunoscutului mă întrerupse. Priveam fermecat chipul pistriuat, care era completat de gropița ce îi apărea în obraji atunci când zâmbea. După câteva momente, se calmase spunându-mi pe un ton jucăuș:

— Ești un mincinos teribil, Blue, dar accept ideea de a păstra secrete identitățile noastre. Poți să-mi spui Pink. Ce-i drept, așa-mi zic prietenii, mă imita aceasta chicotind.

Am început să ne plimbăm înconjurul zonei amenajate pentru antrenamentele de tenis, povestind despre diverse subiecte, care

m-au ajutat să o descopăr treptat pe străină. Observ că am ajuns de unde am plecat, oprindu-mă înainte de a păși pe zgură.

— Joci? întrebă, ochii sclipindu-i, plini de curiozitate.

Ezitănd, am răspuns ușor emoționat:

— Obişnuiam să joc. Acum nu mai am treabă cu sportul ăsta.

— Ce dezamăgire! Exclamă supărată. Eram nerăbdătoare să te înving, adaugă cu un zâmbet viclean.

— Îmi pare rău, dar eu aş fi fost câştigătorul.

— Din păcate, nu vom afla niciodată, conchide resemnată.

Acela a fost momentul în care mi-am revenit în mod miraculos, simțind nevoia de a înscrie cât mai multe puncte. Îmi doream cu ardoare să pășesc pe praful roșiatic, să-mi privesc adversara și să-i demonstrez ce pot cu adevărat. Să le demonstrez tuturor că un accident nu definește ceea ce sunt. Să mă conving pe mine însumi că sunt îndeajuns de bun și că trebuie să particip alături de partenera mea la meci. Știam ce aveam de făcut. Într-un moment încărcat de adrenalină și impulsivitate, apucasem racheta, ce părea că mă așteaptă de-o viață, făcându-i semn noii mele prietene către fileu. Ajunși acolo, am aruncat moneda, care decise să deschid meciul cu primul serviciu. Ne-am luat pozițiile în tăcere, pregătindu-ne pentru ceea ce va urma. Vântul serii mă înfioară, iar gânduri pozitive îmi luminau viziunea legată de sportul pe care îl practicam de când eram în scutece. Am bătut mingea de trei ori, reobișnuindu-mă cu greutatea ei, apoi am aruncat-o spre cer, urmând o lovitură executată la perfecție, care-mi aduse primul punct al meciului.

— Nu-i corect! Se revolta fata la sfârșitul partidei, ce-mi oferise o victorie savuroasă.

Nu m-ai anunțat că ești zeul tenisului. Constat rezultatul jocului! Încheie izbucnind în râs.

Am respirat profund în nenumărate rânduri, apoi i-am dezvăluit ceea ce s-a întâmplat:

— Eram în finala turneului de juniori de la Cluj. Concuram împotriva unei echipe din Franța, care luptase din greu ca să ajungă aici. Gabriela, coechipiera mea, servea pentru câștigarea setului decisiv. Eram amândoi epuizați, dorindu-ne să încheiem meciul. Avusesem o revenire spectaculoasă de la 4-0. Lovitura a fost excelentă, dar returul ne-a luat pe amândoi prin surprindere. Am încercat să salvez punctul, fără a-mi coordona bine mișcările. Mi-am rupt încheietura din cauza forței exercitate asupra mingii, iar fata a fost victima neatenției mele, primind mingea în umăr. Am fost penalizat timp de trei luni, care s-au prelungit din cauza accidentării mele. E prima oară când joc, de la acel incident.

Reacția ei m-a surprins. A scuturat ușor din cap, încercând să îndepărteze un gând care nu-i dădea pace, apoi resemnându-se, m-a întrebat părând îngrijorată:

— Și, cum te simți?

— Liber, răspunseseam cu inima ușoară. Mă simt liber.

Primul lucru pe care l-am făcut când am ajuns acasă a fost să o informez pe colega mea legat de ceea ce simțisem. Îi spuseseam despre vinovăția care mă încercase în tot acest timp, despre dorința de a renunța și, bineînțeles, despre momentul în care am reușit să redescopăr iubirea față de joc. Eram din nou eu! În zilele dinaintea meciului mă antrenam din greu alături de antrenor și Gabriela, petrecându-mi după-amiezile în compania lui Pink. Jocul meu se îmbunătățea pe zi ce trece, fapt ce mă făcea să radiez de fericire. În seara de dinaintea meciului

am fost surprins să văd că Pink lipsea de pe terenul nostru, însă de fileu era lipită o bucată de hârtie roz. M-am apropiat, desprinzând bilețelul, iar după citirea mesajului un zâmbet mi-a înflorit pe buze: „Succes la meci, Blue!”

Ziua meciului

Încercam să ascult discursul sponsorului, însă tot ce-mi trecea prin minte era legat de strategii sportive, mișcări ale corpului sau lovituri câștigătoare.

— E timpul să vă cunoașteți adversarii, a murmurat antrenorul emoționat.

Aprob printr-o înclinare aproape imperceptibilă a capului, îndreptându-mă spre scenă, alături de Gabriela, ce stătea în dreapta mea. Am înlemnit când am văzut-o în locul indicat, alături de partenerul ei. Pink îmi observă reacția, încercând să îndulcească situația cu un zâmbet. Două șuvițe i-au evadat din cocul pe care îl avea în vârful capului, încadrându-i fața. Partenera mea mi-a dat un ghionț, care mă pusese în mișcare, fără a-mi dezlipi privirea de pe chipul pistriat al fetei. Dau mâna cu David, apoi m-am îndreptat către ea. Zăbovisem mai mult decât era necesar, adresându-i rapid întrebarea ce mă măcina:

— Știai cine sunt?

— Toată lumea știe, replică chicotind.

— Atunci de ce m-ai ajutat? Continuam seria întrebărilor din ce în ce mai confuz.

— Prefer să câștig un prieten, decât să câștig un meci, răspunse plină de sinceritate.

Aveam atât de multe să-i spun! Voiam să-i mulțumesc pentru clipele pline de fericire petrecute împreună, pentru că m-a ajutat să-mi depășesc blocajul, pentru că m-a ascultat și m-a înțeles cum nimeni nu a mai făcut-o. Din nefericire, timpul nu a fost de

partea mea, forțându-mă să mă îndepărtez de ea mai repede decât aş fi vrut.

— Doamnelor şi domnilor, începe meciul dintre echipa Munteanu/Cristescu şi echipa Ionescu/Marcu. Mult succes!

Ei aveau primul serviciu. Pink se duse în spate, pregătită să lanseze mingea, astfel începând jocul. Primul set a decurs după cum mă aşteptam, fiind adjudecat în tie-break, de echipa adversă. La pauză, antrenorul ne-a sfătuit să ne bucurăm de meci şi să jucăm fiecare punct până la capăt.

— Totul este bine, dragilor! Jucaţi minunat! Duceţi-vă pe teren şi bucuraţi-vă de această experienţă!

Problemele au apărut la mijlocul celui de-al doilea set. Conduceam cu patru la doi, apoi îl aud pe David strigând către arbitru:

— A fost out! Nu a atins tuşa!

Mă uitam sceptic la mingea ce se rostogolea spre margine, fiind convins că a atins linia. Îl priveam pe tânărul de 1,90, care se agita încontinuu pentru acel punct. Plin de seninătate, am lămurit situaţia, luând prin surprindere pe toată lumea:

— Vă cedăm vouă punctul. Vrem să jucăm fair-play. Poate chiar nu a atins tuşa.

Pink mă privea plină de admiraţie, iar David a zâmbit mulţumit de reuşita lui. Scorul era strâns, fapt ce mă copleşea, însă am reuşit să câştigăm al doilea set. Intrasem în setul decisiv, hotărât să trăiesc momentul până la capăt. Am servit, începând game-ul cu un as, care ne-a asigurat un început promiţător. Jucam din ce în ce mai cursiv, eu cu Gabriela conducând meciul, fiind la un punct distanţă de victorie. David servea, pentru a-şi menţine echipa în meci. Lovitura a fost surprinzător de puternică, ceea ce m-a determinat să simt emoţiile de acum un an. Puteam să repar greşeala! Ştiam ce am de făcut. În loc să îmi canalizez toată forţa

pe minge i-am făcut semn Gabrielei să preia atacul. Aceasta a executat un backhand de toată frumusețea, trimițând mingea pe colțul terenului adversarilor. Pink a preluat-o cu greu, plasând-o sub încercarea unei lovituri scurte, pe colțul opus față de poziția în care mă aflam. Am pornit, fiind convins că voi reuși să salvez punctul. Cu o ușoară mișcare din încheietură, am prins mingea înainte de a cădea a doua oară pe suprafața terenului, punând-o pe tușa exterioară. Aceasta a atins terenul pentru o secundă, zburând apoi spre tribune. Reușisem! Câștigasem meciul! Gabriela mi-a sărit în spate, plângând de fericire, mulțumindu-mi în repetate rânduri că am ales să joc alături de ea. Am strâns-o cu putere la piept, apoi am îndrumat-o către fileu, pentru a ne despărți de adversarii noștri. David ne-a felicitat, cu un zâmbet strălucitor, pornind către vestiare. După ce a dat mâna cu partenera din echipa opusă, Gabriela a plecat spre antrenor, rămânând pe teren doar eu cu Pink. Zâmbindu-mi cald m-a cuprins cu brațele-i firave, felicitându-mă din inimă. S-a retras brusc, întinzându-mi mâna, în timp ce rostea cu glasul melodios:

— Mă numesc Olivia, dar prietenii îmi spun Pink.

Chicotind, i-am capturat mâna, răspunzând la rândul meu:

— Sunt Alexandru, însă prietenii îmi spun Blue.

CRONICĂ-REPORTAJ SPORTIV
Categorie 7-10 ani – PREMIUL I
Elevă: **Păvăleanu Ioana-Maria**

Liceul Tehnologic Energetic
„Dragomir Hurmuzescu”, Deva
Profesor îndrumător:
Borzei Mariana-Rodica

MECIUL DE HANDBAL

Este vineri. Azi va fi mult așteptatul meci de handbal feminin. Echipa „Campioanele” își

face încălzirea. Au emoții. Fiecare meci este altfel, fiecare competiție cere efort, dăruire, pasiune și spirit de echipă. Pe teren intră la încălzire și echipa „Învingătoarelor”. Nu au câștigat de fiecare dată, nu au fost învingătoare la toate meciurile, dar sunt pasionate de acest sport și „muncesc” pe teren din greu.

Meciul a început. Ambele echipe joacă cu multă hotărâre, pe tabelă apare gol după gol. Când una din echipe a marcat, cealaltă se mobilizează și egalează. Sala e în delir. Susținătorii ambelor echipe se bucură de fiecare reușită. Toți strigă, aplaudă și se ridică în picioare la fiecare gol. Final de repriză. Scorul de 10 la 10 dă șansă ambelor echipe la calificare mai departe.

La a doua repriză meciul e la fel de dramatic. Antrenoarele celor două echipe aproape nu mai au glas. Oare fetele de pe teren le mai aud? Și totuși, „Învingătoarele” par puțin mai obosite pe teren, iar „Campioanele” au deja două goluri avans.

La un moment dat, una din fetele echipei „Învingătoarele” cade pe teren în încercarea disperată de a marca încă un gol. Jocul se oprește. Sala parcă a amuțit. Toți sunt neliniștiți. Pare o căzătură urâtă. Doctorul intră pe teren. Nu este nimic grav. Căpitanul echipei „Campioanele”, Andreea, o ajută pe colega ei din echipa adversă să se ridice. O încurajează să intre din nou pe teren dacă nu este accidentată grav. După acest incident jocul s-a mai domolit și chiar dacă nu se mai marchează atât de des, asistăm la un joc cu adevărat frumos de handbal.

Meciul se termină. Un reporter de la „Gazeta sportului” intră pe teren să ia un interviu echipei „Campioanele”, care a câștigat în final meciul.

— Bună ziua și bine v-am găsit dragi telespectatori! Astăzi vom lua un interviu echipei „Campioanele” care a câștigat com-

petiția de handbal feminin între orașele hunedorene. Cum a fost acest meci?

— Trebuie să recunosc că a fost obositor, atât pentru mine, cât și pentru coechipierele mele.

— Cum vă simțiți acum că ați câștigat?

— Foarte bine! Nu ne așteptam! Am avut un meci destul de greu deoarece și „Învingătoarele” au fost foarte bune. Le felicităm cu această ocazie și pe ele. Au luptat pe teren cu voință, dăruire și fair-play. Ne bucurăm că fata accidentată nu a pățit nimic și jocul s-a putut relua.

— Care crezi că este rețeta succesului în sport, din punctul tău de vedere?

— Pentru a avea succes în orice sport cred că este nevoie de antrenament zilnic, de voință în a face acel sport, o alimentație echilibrată și sănătoasă și, nu în ultimul rând, de toleranță, speranță, o luptă dreaptă în competiție și de fair-play.

Reporterul se îndreaptă și spre cealaltă echipă, astăzi învinsă.

— Ce puteți spune despre acest meci, acum la final?

— De data aceasta nu am reușit, deși am dat totul pe teren. Credem în forțele noastre, iar lupta nu s-a sfârșit. Prin multă muncă și stăruință, vom învinge!

— Bravo, fetelor! De abia aștept să văd următorul meci! Dragi telespectatori, acesta a fost scurtul interviu cu echipa câștigătoare la handbal feminin. Revenim în curând cu alte știri sportive de pe meleaguri hunedorene. La revedere!

După terminarea interviului, echipa „Învingătoarelor” a venit să le felicite pe campioane. Toate își strâng mâna și se felicita reciproc pentru joc.

CRONICĂ-REPORTAJ SPORTIV

Categoria 7-10 ani – PREMIUL II

Elev: **Gheorghiu Nicholas**

Școala Gimnazială

„Stroe S. Belloescu”, Bârlad

Profesor îndrumător: Porumb Maria

ÎNCUNUNAȚI DE SUCCES

Rezultate remarcabile obținute de către elevii școlii noastre la competiția lansată de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor, Cupa „Tinere vârstare”

Competiția s-a desfășurat în incinta Grădinii Publice, începând cu ora 9:00. La concurs au participat copii preșcolari și școlari până la clasa a IV-a. Au participat în jur de 60 de copii, la cele opt starturi, au fost premiate primele cinci locuri, cu medalii, diplome și premii surpriză! Evenimentul a fost coordonat de profesorul Lucian Bolgar, din cadrul Clubului Sportiv Școlar Bârlad. Unul din cei cinci câștigători sunt eu, Gheorghiu Nicholas, elev la Școala „Stroe S. Belloescu” și colega mea, Ciobanu Cristina.

Cu toate că nu a fost primul concurs câștigat, am trăit cele mai mari emoții. Cu mâinile tremurânde, cu picioarele obosite, cu ochii plini de lacrimi, am primit cu entuziasm medalia oferită. Nu pot transmite emoțiile în cuvinte, dar pot să îndemn pe toți colegii mei să participe, că nu se știe când șansa le va surâde.

E greu să îți imaginezi un stil de viață sănătos fără practicarea cu regularitate a sportului. Mișcarea este viață, iar sportul te ajută să obții o speranță de viață mai mare, în condițiile unui mediu și unui mod de viață ostile sănătății noastre.

Mă bucur foarte mult că toate cluburile din Bârlad încurajează, promovează și dezvoltă sportul pentru toți.

Practicat în aer liber sau în sală, sportul reprezintă pregătirea pentru viață, menți-

nerea sănătății, antrenarea minții, dezvoltarea fizică și psihologică. Psihologic, aduce avantajul de a fi în competiție cu tine însuși și nu cu ceilalți.

Sportul încurajează disciplina, o condiție importantă a succesului, îți dă ocazia să înveți acest lucru din propria experiență. În plus, ești învățat și despre corectitudine și competiție.

Un sfat prietenesc pentru toți copiii „Fii sportiv în tot ceea ce faci, sportul nu are vârstă!”

CRONICĂ-REPORTAJ SPORTIV
Categorია 7-10 ani – PREMIUL III

Elev: **Boldișor Cristian**

Liceul de Arte „Marin Sorescu”, Craiova
Profesori îndrumători: Boiangiu-Diaconu
Viorica și Trușcă Claudia

CEL BUN, CEL CURAJOS, CEL CORECT!

Ne aflăm în ultimul minut al finalei de fotbal masculin de la Jocurile Olimpice de vară, Tokyo 2020. În ultimul act se întâlnesc echipele României și Japoniei, țara gazdă. Deși nu erau favoriți, jucătorii celor două țări au luptat pentru prima finală din istoria țărilor lor.

Scorul este 1-0 pentru echipa Japoniei. Se așteaptă ca arbitrul adițional să arate minutele de prelungire. Trei jucători din echipa României sunt cu mingea aproape de poarta adversă, dar un jucător nipon este accidentat. România poate să dea gol și să meargă în prelungirile meciului, însă jucătorii români, văzându-l pe jucătorul asiatic la pământ, au trimis mingea afară, permițând echipei medicale să intre pe teren.

Deși până la urmă au pierdut meciul și medaliile de aur, jucătorii români au dat dovadă de fair-play.

La festivitatea de premiere, steagurile celor două țări au fost așezate unul lângă altul, în timp ce au fost cântate, pentru prima dată, cele două imnuri naționale. Jucătorii niponi au împărțit cu colegii români medaliile de aur, în aplauzele celor 100.000 de spectatori, care și-au amintit astfel de spiritul olimpic: Important nu este să câștigi, important este să participi!

Nu uita să fii mereu cel bun, cel curajos și cel corect!

CRONICĂ-REPORTAJ SPORTIV

Categoria 11-14 ani – PREMIUL I

Elevă: **Jugureanu Ioana Iris**

Colegiul Național

„Emil Racoviță”, București

Profesor îndrumător:

Bărbuț Ramona Brîndușa

ȘTAFETA GENERAȚIILOR

Ideea interviului cu Yamato Zaharia mi-a venit imediat în momentul în care am văzut afișul unei activități sportiv-umanitare susținute de o parte din participanții la emisiunea-concurs „Exatlon”. Războinici și Faimoși împreună, formând o frumoasă echipă în binele copiilor. Ce exemplu mai adevărat de fair-play decât acesta!

L-am cunoscut indirect pe Yamato în timpul difuzării emisiunii Exatlon II, atunci când a trecut cu ușurință „dincolo de sticlă” și alături de coechipierii săi au intrat în casele noastre, în inimile noastre, au făcut parte din familiile noastre. Suntem mulți cei care ne făceam programul în așa fel încât temele să fie gata când începea emisiunea! Am descoperit un sportiv adevărat, gata oricând de competiție, pregătit atât fizic cât și psihic de toate provocările ce aveau să urmeze, un om frumos, modest, cu foarte mult respect și bun simț pentru cei din jur. Yamato a răspuns imediat „Prezent!” la ideea interviului. Haideți să aflăm împreună și alte lucruri interesante despre el!

Iris: La cei doar 23 de ani, deții un palmares impresionant ca sportiv!

Yamato: Am răspuns „prezent” la invitația ta deoarece mi-a plăcut foarte mult ideea ca o elevă-sportivă să-mi ia un interviu. Mă bucur că m-ai ales pe mine și sper să te clasezi pe prima treaptă a podiumului în ceea ce privește proiectul tău. Ca să revin la întrebare, eu de când mă știu stau în sălile de antrenament sau de concurs. Țin minte că pe la vreo trei ani am pus pentru prima oară mânușile în mâini ca să mă joc cu ele. Să fac și eu la fel cum făceau cei pe care tata îi antrena. Să fiu și eu luptător ca și ei. Apoi, pe la vreo șase-șapte ani am început să mă pregătesc serios și tot atunci am avut și prima competiție în ring, undeva în vestul țării, la Salonta. Nici mie nu-mi vine să cred dar, realitatea este că, deși am doar douăzeci și trei de ani, am deja în spate peste douăzeci de ani de sport. Vreau să-ți mai spun ceva! Este foarte important cum îți alegi modelele în viață. Pentru mine, tata a fost modelul meu și întotdeauna visul meu a fost să-l depășesc. Să fiu mai bun decât el. Tata are performanțe cu adevărat extraordinare în sporturile marțiale, atât ca luptător, cât și ca antrenor sau președinte de federație. Sunt convins că într-o bună zi, cu multă muncă și perseverență, voi reuși să-l depășesc, iar el va fi mândru de mine.

Iris: Sportul a făcut mereu parte din viața ta, tatăl tău, Amatto Zaharia, președintele Federației Române de Kempo fiind „deschizător de drumuri” în sportul pe care îl practici. Cum te simți tu reprezentând, într-un fel, o punte de legătură între generații? Și aici mă refer la faptul că ai preluat ștafeta de la tatăl tău și este oarecum de datoria ta să o predai mai departe tinerei generații!

Yamato: Tatăl meu este cel care a introdus kempo-ul în România. El este și pionierul Artelor Marțiale Mixte (MMA) în țara noastră dar și al galelor profesioniste televizate din domeniu. Este foarte dificil să ajungi în postura de a reprezenta o punte între

generații mai ales atunci când crești lângă un om cu o personalitate atât de puternică cum este tatăl meu, deoarece toți au de la tine așteptări foarte mari. Toți se uită la mine așteptându-se ca și eu să fiu la fel ca tata, iar asta pune o presiune foarte mare pe mine deoarece tot timpul mi-e teamă să nu fac ceva greșit. Spre exemplu, cele mai mari emoții le am atunci când lupt acasă, la noi în țară. Stau mereu cu teama de a nu dezamăgi. Pentru mine a fost întotdeauna foarte greu deoarece m-am luptat atât cu adversarii din ring, cât și acești „demoni” din mine. Dar, mai ales, m-am luptat întotdeauna cu prejudecățile unor oameni care nu pot vedea performanțele mele personale fără să comenteze negativ, cum că sunt obținute pentru că sunt „băiatul lui tata”. Chiar și atunci când câștig prin KO sau prin abandonul adversarului ... E foarte greu și frustrant să lupți cu prejudecățile oamenilor. Tocmai de aceea, deocamdată nu am preluat ștafeta de la tatăl mei și nici nu vreau încă. Consider că mai am foarte multe de învățat și nu sunt încă suficient de pregătit pentru o responsabilitate atât de mare.

Iris: Până la participarea sportivilor practicanți de kempo la emisiunea Exatlon, pot spune că, deși România are mulți sportivi kempo medaliați la competiții internaționale, chiar și mondiale, kempo-ul nu era un sport atât de mediatizat. Poate și datorită participării tale, a colegilor tăi Mirel Drăgan și Diana Belbița, la acest proiect TV, sportul pe care îl practici este mult mai cunoscut și mai îndrăgit de tânăra generație! Care crezi că este rolul mass-mediei în promovarea sportului și în atragerea copiilor către sport?

Yamato: În România, kempo-ul este în plină ascensiune și dezvoltare. Avem la nivel național peste 6.000 de sportivi legitimați în 154 de cluburi sportive. Este evident că mass-media are un rol foarte important în promovarea adevăratelor valori ale României. Este foarte important ca lumea să-și cunoască campionii din diferite domenii: sport, cultură.

Iris: Am rămas profund impresionată de activitățile în care ai fost implicat după terminarea emisiunii! Una dintre ele este proiectul desfășurat pe întreg teritoriul României – „Ziua micilor războinici” – un eveniment sportiv cu o puternică latură caritabilă. Mi s-a părut minunat cum artiști români s-au alăturat sportivilor în astfel de proiecte. Au fost prezenți Ciprian Silasi, Iulian Pitea, Corina Petruț și mulți alții! Ce ne poți spune despre acest proiect, cum de un Faimos a făcut echipă cu Războinicii?

Yamato: Când ne aflăm în Republica Dominicană, vorbeam între noi ca la întoarcerea în țară să facem împreună diferite proiecte pentru copii prin care să ne întâlnească, să ne cunoască, să ne jucăm împreună. Într-o zi am văzut pe rețelele de socializare un afiș cu „Ziua micilor războinici”, proiect promovat de Ciprian Silasi și Iulian Pitea. Nu era corect să-i las să-și facă de cap singuri, fără concurență. Așa că le-am făcut o surpriză și m-am dus acolo. A fost o atmosferă foarte frumoasă. Și noi, și toți copiii de acolo ne-am jucat și ne-am distrat împreună. După aceea am participat în toată țara la mai multe proiecte promovate atât de mine și Mirel Drăgan, cât și de alți colegi de la Exatlon.

Iris: Felicitări! Ai pus în practică chiar definiția fair-play-ului: te-ai alăturat „adversarului” pentru un scop nobil: atragerea tinerei generații, a copiilor către sport! Povestește-ne și despre partea a doua a proiectului, despre latura caritabilă, despre locurile în care ați fost să împărțiți și să redăruieți „zâmbete”, căci știi că „biletul” de intrare era o jucărie sau o carte!

Yamato: De-a lungul anilor am luptat de foarte multe ori cu prieteni în competițiile sportive dar, odată cu fluierul final, fie în ring sau pe traseele Exatlon, lupta se încheie. După care râdem, glumim, petrecem împreună. Asta este esența sportului. Să cunoști oameni, să legi prietenii, să crești și să te dezvolți cât mai bine și mai frumos

ca om. Îmi pare foarte bine că împreună cu colegii mei de la lotul național, precum și cu cei de la Exatlon, am avut ocazia să particip la diverse programe pentru atragerea copiilor către sport, unele dintre ele având și caracter umanitar. Este extraordinar să vezi bucuria din ochii unui copil atunci când primește și ține în mâini pentru prima oară o jucărie de pluș. Întotdeauna mă emoționează astfel de momente.

Iris: Un alt proiect la care ai luat parte este Programul Național „Și tu poți fi Campion”, în parteneriat cu Ministerul Tineretului și Sportului, unde se pot înscrie copii cu probleme speciale, proveniți din familii defavorizate sau chiar și copii cu dizabilități, program inițiat cu mult timp înainte de a deveni „faimos”. Ce ne poți spune despre acest proiect?

Yamato: Evident, proiectul nostru de suflet este „Și tu poți fi Campion”, proiect demarat de noi în anul 2015 și continuat și în prezent. Consider că orice copil merită o șansă la o viață mai bună. Mai ales atunci când copiii provin din medii defavorizate, sportul le poate oferi o șansă. Am început acest proiect pentru ca toți copiii, indiferent de mediul din care provin, mai ales cei din familii foarte sărace care, deși abia au ce mânca acasă, au o dorință imensă de a performa. De a-și depăși condiția. Acesta este scopul proiectului „Și tu poți fi Campion”. Personal sunt foarte mulțumit când știu că sunt copii care au fost implicați de noi în acest program, iar acum fac deja performanță la nivel național.

Iris: Ne-am dat seama cu toții că ești un om foarte modest. Totuși, care a fost „feedback-ul” participării tale la emisiunea Exatlon II?

Yamato: La Exatlon este foarte dificil să rămâi la fel ca atunci când ai plecat de acasă. Toate frustrările acumulate, toate lipsurile cu care te confrunți, mâncarea la limita existenței, dormitul în condiții grele alături

de oameni pe care abia atunci i-ai cunoscut, igiena precară, stresul concursului, lipsa familiei, chiar și lipsa accesului la telefon și internet, restricțiile de tot felul, izolarea în mijlocul unei jungle și monotonia peisajului, toate acestea la un loc fac să cadă măștile. Fac să iasă la iveală adevărata față a fiecăruia, adevăratul caracter. Este foarte clar că atunci când totul este bine și frumos, toți sunt extraordinari. Dar adevăratele caractere, adevăratele personalități ale fiecăruia le cunoști cu adevărat nu la bine, ci ... la greu. Iar acolo, la Exatlon, a fost foarte greu. Am stat acolo peste patru luni. Am plecat cu primul avion și m-am întors cu ultimul. În tot acest timp, mulți s-au perindat pe acolo. Eu am fost unul dintre cei puțini care au rămas până la final deși am stat o lungă perioadă în cele mai grele condiții, la baracă. Sunt foarte mulțumit de mine însumi că am reușit să-mi păstrez atitudinea civilizată în ciuda tuturor factorilor de stres și îmi pare bine că marea majoritate a celor care ne-au urmărit au apreciat acest lucru, pentru că nu a fost ușor absolut deloc.

Iris: Pentru ce competiții te pregătești în viitorul apropiat și ce alte proiecte ne pregătești?

Yamato: Exatlon a fost o competiție foarte grea atât din punct de vedere fizic cât mai ales din punct de vedere psihic, mental. Acolo este vorba mai ales de un joc psihologic iar eu, din punct de vedere psihic și mental, am fost foarte puternic. Aș fi putut să stau și un an la baracă și nu aș fi abandonat. Pe mulți colegi de-ai mei eu i-am susținut psihic deși erau mult mai mari ca vârstă decât mine. Eu i-am convins să nu plece acasă, să nu abandoneze. Pe de altă parte, puțină lume știe că eu am plecat și am jucat la Exatlon cu două coaste fisurate și cu o luxație nerefăcută de umăr. Dar cea mai mare problemă pe care am avut-o a fost cu cornele nazale care erau atât de inflamate încât eu nu puteam respira pe nas decât pe o singură rană, cel mult 10%. Practic, puțină lume știe că eu am jucat peste 150 de meciuri timp de patru luni, stabilind opt recorduri de traseu, dintre care trei recorduri internaționale, fără să pot respira pe nas, ceea ce a fost foarte greu. Dacă din punct de vedere psihic m-am întors mult mai puternic decât am plecat, din punct de vedere fizic am avut ceva probleme. Deoarece mi-am suprasolicitat corpul, care era foarte slăbit în urma bacteriei de la stomac și a administrării prelungite de antibiotice, m-am ales cu două hernii de disc la coloană. Așa am

jucat timp de nouă săptămâni, cu dureri de spate foarte mari, dar niciodată nu m-am gândit să abandonez. Pentru mine, abandonul nu este niciodată o opțiune. Așa am fost educat. Luptăm întotdeauna până la capăt. La întoarcerea în țară am suferit două intervenții chirurgicale, una la coloană, iar cealaltă pentru eliberarea căilor respiratorii. Acum sunt încă în perioada de refacere, mi-am reluat încet-încet antrenamentele și sper ca din toamnă să revin în competițiile sportive.

Iris: Îți dorim recuperare totală. Mulțumim frumos că ne-ai împărtășit și nouă o parte din „povestea” ta, îți urăm succes pentru viitoarele competiții și proiecte în care vei fi implicat! Vom continua să te urmărim cu multă simpatie și interes!

Yamato: Îți mulțumesc că m-ai ales pe mine pentru proiectul tău și îți urez mult succes în tot ceea ce-ți propui și în competițiile de naționale la care vei participa.

Yamato Zaharia este sportivul de kempo devenit model pentru copiii de astăzi, un exemplu pentru noi, tânără generație de sportivi, un campion care își face timp și merge în țară, voluntar, participând la programe de atragere a copiilor spre sport. Este dovada că notorietatea se poate folosi și în scopuri caritabile, că sportivii din tânără generație, ca Yamato Zaharia, sunt adevărații noștri ambasadori în lume! Suntem foarte mândri de tine și te felicităm!

CRONICĂ-REPORTAJ SPORTIV
Categorie 11-14 ani – PREMIUL II

Elevă: **Stănoi Carla Elena**

Școala Gimnazială „Mircea Eliade”, Craiova
Profesor îndrumător: Ghiță Otilia

INVICTUS, FORMĂ SUPREMĂ DE FAIR-PLAY

„Să fii mai bun decât ai fost ieri și puțin mai slab decât vei fi mâine” (Lt. Ciprian Iriciuc)

Sportul, vector al respectului, al păcii, al socializării, al dialogului, al schimburilor interculturale înseamnă respectarea regulilor, renunțarea la avantajele obținute pe nedrept, egalitatea de șanse, comportamentul preventiv, respectarea adversarilor sportivi și acceptarea celorlalți, excelență în performanță, plăcere și bucurie, spirit de echipă, devotament și angajare, respect față de legi și regulamente, respect pentru propria persoană, curaj, comunitate și solidaritate.

Jocurile Invictus sunt o competiție sportivă înființată în anul 2014 de Prințul Henry de Wales al Marii Britanii, la care participă militari răniți pe front, majoritatea în Irak și Afganistan.

Unul dintre scopurile Invictus Games este de a le oferi eroilor un eveniment care să le dea șansa de a lupta din nou, de a reuși să transforme suferința în victorie, de data aceasta pe terenul de sport, pentru că lupta și voința de a rămâne în picioare fac parte din gena oricărui militar profesionist.

„Militarul cu dizabilitate, venit din teatrul de operații își poate găsi puterea să se re-integreze prin sport. Dacă muncești, dacă te antrenezi, dacă participi la acest joc, într-adevăr uiți de durere”, afirma Dorin Petruț, unul dintre eroii români din Afganistan, medaliat cu bronz la proba de tir cu arcul compound.

Răniți grav în timpul misiunilor, zbatându-se între viață și moarte pe un pat de spital, nu și-au plâns de milă. Și-au refăcut viața și au ieșit învingători: Invictus, care în latină înseamnă invincibil.

Echipa Invictus a reprezentat România la Jocurile din anul 2017, la Toronto, în Canada și în anul 2018 la Sydney, în Australia.

De la Toronto, militarii sportivi s-au întors cu patru medalii: una de aur, una de argint și două de bronz, iar de la Sydney, cu două

medalii de aur, una de argint și două de bronz.

La Toronto, România a participat la șase discipline sportive individuale: tir cu arcul, atletism, canotaj în sală la simulator, haltere, ciclism, înot, dar și la competiția de volei din poziția șezând, iar la Sydney la șase probe sportive, adaptate pentru persoanele cu dizabilități, respectiv tir cu arcul, atletism, canotaj la ergometru, powerlifting, ciclism și înot.

Participanții, soldații veterani ce au suferit traume fizice și psihice, sunt oameni curațoși care au reușit să meargă mai departe, după ce au trăit experiențe limită pe frontul de luptă.

În spatele fiecăruia se ascunde o poveste de viață tristă!

Plutonierul major Ionuț Butoi a plecat în 2008 în misiune în Afganistan. Era în patrulă pe autostrada Qalat-Kandahar, când TAB-ul în care se afla a fost aruncat în aer de suflul unui dispozitiv exploziv. Militarul a fost la un pas de moarte. Și-a fracturat coloana, a rămas paralizat de la brâu în jos. Rămas în scaun cu roțile în urma exploziei, Ionuț nu s-a lăsat doborât. Dimpotrivă. Este triplu medaliat la Jocurile Invictus de la Toronto și Sydney.

Locotenentul Ciprian Iriciuc a fost rănit în anul 2015, în Afganistan, iar în urma incidentului a rămas cu o schijă în plămân. Pe timpul misiunii de patrulare în aria de responsabilitate, o mașină capcană a explodat și trei militari au fost răniți. A obținut medalia de bronz la proba de canotaj în sală, la Toronto.

Locotenent-colonelul Laurențiu Șerban este un exemplu de învingător. În 2006 a rămas fără piciorul drept, de la genunchi. Era în Afganistan, în misiune și a călcat peste o bombă artizanală. Cu o proteză care ține loc de picior, a reușit să escaladeze munți

și să sară cu parașuta. A obținut medalie de bronz la alergare 1.500 m și s-a clasat pe locurile 4, 5 și 6 la alte trei probe de atletism.

Plutonierul major Dumitru Paraschiva, pe timpul unei misiuni de intervenție rapidă, aflat într-o patrulă mixtă, împreună cu o echipă de genști americani, se afla într-un autovehicul ușor blindat de tip Humvee și a trecut peste un dispozitiv exploziv improvizat. Militarii au fost atacați, concomitent, cu focuri de armă și lovituri de aruncător de grenade antitanc. În urma loviturii puternice la cap, vederea i-a ajuns la o capacitate de 30%, iar cu urechea stângă nu mai aude deloc. El a fost medaliat cu bronz la canotaj în sală.

Colonelul Augustin Pegulescu este unul dintre românii medaliați cu aur la Sydney, la proba de tir cu arcul pe echipe. În 2009, în Afganistan, el și-a pierdut piciorul stâng în urma unei explozii.

Caporalul Eugen Pătru, în 30 martie 2014, aflat în cea de-a doua misiune, a trecut printr-un teribil accident. Făcea parte din patrula de deschidere a drumului. Pe lângă ei a trecut o mașină în care erau două persoane. Mașina-capcană a sărit în aer, avea la bord o încărcătură explozivă de 500 kg. La Jocurile Invictus a ales tirul cu arcul. Câștigase deja, la Ille de France, în iulie 2017, titlul de dublu campion la această probă, într-un concurs pentru militari. La Jocurile Invictus s-a clasat pe locul VII la Toronto și a obținut aurul la Sydney.

Maiorul Dănuț Nicola a câștigat medalia de argint la proba de tir cu arcul, desfășurată în cadrul Jocurilor Invictus organizate la Sydney. Maiorul a fost rănit în anul 2007, în Irak. În urma incidentului a fost operat, fiindu-i scoase schije din zona abdomenului. A avut, de asemenea, și o fractură de piramidă nazală și arsuri pe 5% din suprafața corpului. Pe timpul executării unei misiuni de patrulare, transportorul amfibiu blindat

în care se afla a luat foc, ca urmare a defla-grației unui dispozitiv exploziv improvizat.

În 2007, locotenent-colonelul Dorin Petruț a trecut pe lângă moarte. Era în baza Camp Victory din Bagdad când insurgenții au lansat un atac cu rachete. A fost grav rănit la picior și a fost în pericol să rămână fără acest membru. A luat bronzul la proba de tir cu arcul compound.

Și viața plutonierului-major Cătălin Pârnu a luat o întorsătură după data de 18 august 2011. Aflat în Afganistan, mașina în care se afla a detonat un dispozitiv exploziv improvizat. A fost rănit la cap, față și coloană. În 2017, Cătălin a participat ca rezervă la Invictus Games Toronto.

Vasile Zbâncă a fost rănit la 2 octombrie 2010, în Afganistan. Executa o misiune de patrulare, iar mașina în care era a declanșat un dispozitiv exploziv improvizat. Maiorul Nicolae Grigore, rănit în anul 2007 în Afganistan, plutonierul major Irinel Matei, rănit în anul 2008 în Afganistan, plutonierul Petre Cristian Stoica, rănit în anul 2015 în Afganistan, caporalul Valentin Ciolan, rănit în anul 2015 în Afganistan, plutonierul adjutant principal Eugen Mănăilă, rănit în anul 2010 în Afganistan, plutonierul adjutant Costinel Slăniceanu, rănit în anul 2006 în Afganistan, plutonierul adjutant principal Costel Stanciu, rănit în anul 2012 în Afganistan.

Din nefericire lista poate continua ...

Fiecare poveste a unui militar rănit într-un teatru de luptă este o lecție de viață pentru noi toți!

Sperăm să ne întâlnim cu acești oameni minunați și la Jocurile Invictus care vor avea loc în Olanda, la Haga.

Curajul de a lupta până la capăt și perseverența cu care și-au continuat viața dovedesc

caractere puternice, modele demne de urmat!

A scrie despre Jocurile Invictus presupune respect pentru participanții militari sportivi, pentru cariera lor, pentru valorile morale pe care aceștia le reprezintă, pentru dăruirea cu care se angajează în tot ceea ce fac.

Ei sunt Invictus!

CRONICĂ-REPORTAJ SPORTIV
Categorie 11-14 ani – PREMIUL III
Elev: **Gheorghe-Mitrea Petru**
Școala Gimnazială nr. 7, Alexandria
Profesor îndrumător:
Gheorghe-Mitrea Ligia

AVRAM IANCU – CRĂIȘORUL APELOR

„Povestea trebuie să meargă mai departe”

Auzind de Avram Iancu, gândul te duce imediat la personalitatea istorică supranumită „Crăișorul munților”, avocatul și revoluționarul pașoptist din Transilvania, dar nu despre el vreau să vă vorbesc. Mă voi referi la Avram Iancu din zilele noastre, un om obișnuit de 41 de ani, bibliotecar în viața de zi cu zi, la Petroșani. Dar el are o mare, mare pasiune: înotul, cu care a obținut performanțe demne de Cartea Recordurilor.

Astfel, el a fost primul care a reușit să înoate toată lungimea fluviului Dunărea (2.860 km), în 89 de zile (26 iunie – 16 septembrie 2017), fără nici o zi de întrerupere, între 7 și 10 ore de înot zilnic, alături de alți 12 înotători din toată lumea. Nu i-a fost deloc ușor, organismul lui fiind supus unor mari transformări și dureri, luptându-se ca un erou, pentru a-și învinge suferințele fizice și chiar mentale. A fost o bătălie fantastică, în urma căreia a fost declarat învingător. Aliați i-au fost hrana sănătoasă, buna condiție fizică și ... semințele de cânepă. A fost nominalizat la World Open Water Swimming.

Dar știți de unde i-a venit ideea de a participa la această competiție? Lectura romanului „Pilotul de pe Dunăre” de Jules Verne l-a determinat să ia această hotărâre, deci a îmbinat preocupările profesionale cu pasiunile din timpul liber. În lupta cu fluviul de la izvoarele sale până la vărsarea în Marea Neagră, acest tânăr a suferit de hipotermie, de arșița soarelui, de vânt, de valuri foarte puternice, de curenți periculoși, ba chiar a fost rănit într-o buturugă. Victoria sa a fost o premieră mondială: nimeni până la el nu a traversat Dunărea fără costum de neopren. Astfel, românul nostru a fost fericit să treacă Dunărea prin cele 10 țări și patru capitale pe care le traversează: „Eu cred cu tărie în depășirea limitelor, cred că orice om își poate depăși limitele în orice domeniu și acesta este mesajul pe care vreau să-l transmit.”

Aceasta este mărturisirea de credință a unui om obișnuit care și-a urmat visul și, prin perseverență, determinare și multă muncă a reușit să și-l împlinească. În același timp cu această performanță, Avram Iancu a dorit să-i încurajeze pe tineri să citească: „Îmi doresc ca generația tânără să descopere plăcerea lecturării acestui roman și va avea posibilitatea ca, în paralel, să urmărească deplasarea mea live, prin utilizarea tehnologiei moderne, a GPS-ului, a gadgeturilor specifice vârstei lor”, scria pe blogul personal, înainte de a pleca în cursă.

O altă performanță a lui Avram Iancu este aceea că a fost primul român care a traversat Canalul Mânecii, având doar slip și cască, în august 2016, după 18 ore de înot.

Dar ... după cum, „pofta vine mâncând”, dorința de autodepășire vine înotând pentru Avram Iancu! De aceea, în vara trecută, între 2 septembrie și 31 octombrie 2018, deci în 60 de zile, a străbătut distanța de 630 km de la Sulina la Istanbul, înotând prin Marea Neagră, tot fără costum de neopren. Această cursă a fost dedicată sărbătoririi Centenarului Marii Uniri. În apele Bosforului a înotat chiar de Ziua Națională a Turciei, ocazie

cu care a transmis salutări și felicitări popoului turc. Se declară mândru că a cucerit o țară non-UE, cu tradiții, cultură și religie diferite. Această victorie i-o închină domnitorului creștin Constantin Brâncoveanu și a fost fericit să admire sabia lui Ștefan cel Mare de la Palatul Sultanilor.

Avram Iancu, cetățeanul român din UE și-a încercat puterile, demonstrând că omului nu-i poate sta nimic în cale, dacă are un vis în care crede și pentru care muncește consecvent pentru a și-l împlini. Pentru el, înotul este felul său de a se exprima, de a se bucura de viață, de a arăta că pasiunile pot lua dimensiuni olimpice. În același timp, el se dovedește a fi un bun creștin și un bun patriot: „Fără Dumnezeu nu putem să facem absolut nimic. Lupta pentru păstrarea identității naționale trebuie să se dea în fiecare zi de către fiecare român”.

Performanțele acestui tânăr român ne transmit următoarele obiective: să ne iubim profesia, să iubim lectura, stabilind o relație între mesajul cărții și realitate, să fim perseverenți în tot ceea ce întreprindem, să nu ne dăm bătăuți, căci puterile omului sunt nelimitate, trebuie doar să avem încredere în noi!

„Noi, cei vii, trebuie să ducem povestea mai departe. Noi avem obligația de a scrie povești de care copiii și nepoții noștri să fie mândri. Eu nu scriu poveștile cu stiloul, ci cu brațele. Braț după Braț, până la capăt! Nici chiar poveștile nu pot fi transpuse în realitate fără ca ele să fie susținute!”

Așadar, ar fi bine ca fiecare dintre noi, copil sau adult, să aibă un țel pentru care să lupte și care să se transforme într-o poveste nemuritoare scrisă fie cu mintea, fie cu suflul, fie cu brațele. Pentru mine, Avram Iancu, nume predestinat recunoașterii publice, reprezintă echilibrul dintre minte și corp, modelul omului obișnuit care a reușit să fie învingător în situații mai puțin obișnuite.

CRONICĂ-REPORTAJ SPORTIV

Categorie 15-18 ani – PREMIUL I

Elevă: **Olteanu Maria-Valentina**

Colegiul Național „Frații Buzești”, Craiova

Profesori îndrumători: Simon Aurora
și Marina ElenaANCESTRALITATE ȘI
CONTEMPORANEITATE –
OGLINDĂ ÎN TIMP

Fotbalul concentrează în metafora lui oameni și destine, vieți și idealuri, având doze de dramatism ludic și de frumusețe abisală, strângând în aripile sale eroii imaginației noastre, modelând zdrobitoare emoții și răsunătoare amintiri. E magie, sfidează cauzalitatea și cronologia, contingentele și judecata rațională, repudiază verosimilul. Dozează tragicul atras de un eșec coroziv sau explozia unei bucurii aduse de un succes ardent. Așadar, fotbalul reușește prin scânteierea lui să ne metamorfozeze din ambiguu în marionete îndrăgostite ireversibil de „sportul cu balonul rotund”, ce plutesc printre clipe și veacuri, pe scena copleșitoare a vieții, zâmbind printre alte gânduri și alte șoapte.

În România, fotbalul este de departe cel mai admirat și cel mai mediatizat sport, jurnaliști și sportivi bucurându-se de faimă prin intermediul „sportului rege”. Apar astfel povești cu valoare incomensurabilă, povești ce au în prim-plan extazul, mulțumirea și gloria.

Foșnetul ziarelor se transformă în vuiet. Ecoul gândului zugrăvește atmosfera uneori apăsătoare, alteori euforică a trecutului, iar tușele nuanțate cu măiestrie zăbovesc înecate în atâtea amintiri. Se derulează nestatornic, fără intuiție și fără bariere, pagini anacronice desprinse parcă din trecutul arzător și memorabil...

Dăm timpul înapoi și reedităm momentele grandioase și încărcate de extaz, lacrimile grele și amare, triumful dulce și mult aș-

teptat al unei echipe ce, venită din provincie, a reușit cu patos să câștige respectul și admirația unei întregi țări. Este o echipă ce definește în cuvinte înălțătoare destinul unei regiuni, gravând bucurie hegemonică și trăiri impozante și în prezent, fiind cea mai frumoasă legătură dintre om și fotbal: Universitatea Craiova!

„Știința” este poveste emoționantă și sublimă, un poem de dragoste pură, un crâmpel din viața oamenilor ce s-au adunat și au trudit în jurul aceleiași pasiuni, inconștienți de atâtea frenezie.

Întâia radiografie a unei stări de spirit, generatoare de contemporană nostalgie

Realitatea se estompează ușor, luându-i locul o altă realitate onirică, pierzându-ne într-un delir nestatornic. Mișcarea neîntrupată a sevelor extazului înțeapă ochii noștri, făcându-ne să clipim neîncetat, strivind-o între gene, ca într-o profundă înclăștare. Cuvintele stau zămislite în fiecare colțisor, cristalizând trecutul în infinite modele și detalii, prezentul aflat în căutarea gloriei și viitorul cuprins în chingile speranței.

Aventura începe în anul 1948 cu o echipă numită C.S.U. Craiova, dar alintată de fani, încă din 1953, Știința. Oltenia se remarcă însă în vara anului 1974, odată cu stângul fantastic al lui Ion Oblemenco, odată cu lacrimile unor puști, într-un vestiar din Ploiești, ce aduc primul titlu de campioană a României în sudul țării. Pasiunea prinde viață într-o noapte aidoma unui carnaval, miile de inimi ale craiovenilor pulsând în ritm de samba pe străzile bătrânului oraș, până în zori, Bănia cunoscând atunci momentul în care oportunitatea se întâlnește cu performanța.

**Echipa unei mari iubiri, mângâierea
înlăcărată a unei uriașe pasiuni**

Universitatea Craiova dezlanțuie în prima jumătate a anilor '80 un atașament pe care

puține echipe de fotbal ale lumii au reușit să le stârnească vreodată. În urma unor rezultate remarcabile și mai ales a unui joc strălucitor, formația din Bănie transformă stadionul „Central” într-un templu al fotbalului românesc, o arenă din ce în ce mai mică, pentru a găzdui dragostea din ce în ce mai mare, cu care suporterii îi copleșesc pe eroii ce simțeau mai tare ca niciodată că gloria le dă târcoale.

După primul titlu obținut în 1974 de echipa lui Oblemenco, *Campioana Unei Mari Iubiri*, o nouă generație își propune să calce pe urmele ilustrațiilor predecesori și să ducă performanțele Științei la nivelul următor. Oamenii aplaudă astfel titlul din 1980 și apoi evenimentul din 1981. Calificarea în primele opt echipe ale Europei este prima performanță fără precedent în istoria fotbalului românesc pe care o reușește Știința. Campania europeană din 1982-1983 definește echipa cunoscută, din acel moment, sub denumirea de Craiova maxima, echipă rămasă în amintirea tuturor celor ce s-au bucurat de fentele, pasele și golurile geniale, ce au dezlănțuit o mitică iubire alb-albastră.

Ultimul event – epilogul satisfacțiilor ancestrale

Craiova se contopește și trăiește prin amintirile bunicilor ce erau martorii titlurilor obținute în 1974, 1980, 1981 și poveștile taților ce s-au bucurat de ultimul event ce avea să vină 10 ani mai târziu. 23 iunie 1991 marchează ultimul titlu de campioană sosit în Bănie, Craiova impunându-se cu scorul de 3-1 în fața celor de la Sportul Studentesc. Sezonul se încheie cu mult entuziasm, trei zile mai târziu, la București, Știința reușind evenimentul în Capitală, ultimul din istoria recentă a echipei.

Iluzii deșarte – clișeul anilor apăsători

Urmează 22 de ani ce reușesc să transforme orice bucurie într-o varietate lipsită de semnificație, ani în care cea mai frumoasă poveste de fotbal din întreaga Românie se pierde, sfâșiind inimi și idealuri. 22 de ani gri, în care echipa ce se califică în 1981 în sferturile de finală ale Cupei Campionilor Europeni și în 1983 în semifinala Cupei UEFA ajunge să

fie o ignorată umbră într-un oraș ce pierde fotbalul, cel mai îndrăgit sport rămânând cu amintirea și focul pasiunii pentru Știința încă aprins, căci a iubi Universitatea este un veritabil sport extrem al sentimentelor. 2013 marchează un nou început, pasiunea găsindu-și originile, Universitatea Craiova renăscând din neant pentru toți cei care au crezut în reîntoarcerea ei.

Aripile nezdrobite ale optimiștilor incurabili

Începuturile, când au tendința să vină odată cu sfârșituri gata știute, sunt lipsite de curaj și de farmec, insignifiante, fastidioase. Cu cât știi încă din start cum va fi finalul, pierzi toată frumusețea. Emoția imprevizibilului este cea mai grozavă trăire, un soi de frică amestecată cu nerăbdare, dar și cu speranță, negând sfârșiturile abrupte, lipsite de orice sevă și de orice substanță. Craiova pornește cu mult curaj acest drum interesant, cu aripi de visare, știind că cerul este singura limită.

Craiova reînvie prin fantezia ei fotbalul nostru zbuciumat și lipsit de orice culoare, oltenii cu sânge fierbinte trăind de o viață pentru acest joc.

Cetatea Băniei e prietenă cu fotbalul și are nevoie de fotbal fastuos, patetic, trăit în profunzime.

Întregul oraș reușește să își pună în mișcare uriașul angrenaj de emoție, Craiova fiind o fabrică de genii, muncind titanic pentru miracole.

Visul european

Sudul țării tânjește după meciurile europene, după savoarea inegalabilă a partidelor cu iz continental, iar în 2017, într-o noapte caldă de iulie, la Drobeta Turnu Severin, Craiova își dă întâlnire cu o competiție pe care o uimise cu trei decenii în urmă. Evoluția stelară din partida cu Milan reușește

să pună într-un con de umbră înfrângerea la limită suferită în prima manșă. Pe San Siro, vine eliminarea prematură din Europa League, dar o eliminare demnă, cu promisiunea că juveții vor reveni mai puternici. Așa și este, căci un an mai târziu, în vara lui 2018, în fața colosului Leipzig, vine primul egal european, scorul de 1-1 din Bănie gravând încă un moment crucial în existența echipei de suflet a oltenilor de pretutindeni.

La ceas aniversar

1948-2018 De 70 de ani, Universitatea Craiova aduce oameni din toată Oltenia și nu numai în jurul aceleiași pasiuni, în jurul aceleiași credințe. Fiecare deceniu creionează destinul unei echipe născute la începutul toamnei anului 1948, pentru a genera tumult și pasiune, pentru a aduce bucurie unei regiuni îndrăgostite iremediabil de Știință! Știința – o iubire pe care nu o putem lăsa deoparte orice ne-ar spune lumea; Știința – o iubire care nu ne părăsește, orice i-ar spune ei lumea.

Dans pe cioburi de cer

De la Universitatea din 1974, de la stângul lui Oblemenco, de la acele lacrimi de bucurie vărsate la Ploiești în acea seară calduroasă de vară, de la pasiunea noastră ce a prins aripi, de la o Oltenie ruptă din cel mai frumos basm și până la echipa ce dezlanțuia o pasiune pe care oricare altă echipă nu reușise să o stârnească până atunci, la un stadion Central neîncăpător pentru a găzdui toată dragostea Olteniei, pătimașii cu sânge alb-albastru în vene au construit o temelie solidă, o poveste cu eroi, un vis ce a prins aripi.

Pe acea temelie crește acum noua și totodată vechea Știința, o echipă ce a reușit să se reinventeze și să renască din propria cenușă, atunci când toți o vedeau deja moartă. Acea poveste este cea care se bucură de eroi, de Oblemenco, Ștefănescu, Balaci sau de Mitriță, Bancu și Băluță, de olteni ce au

trăit și au murit pentru Știința și de tineri născuți în sudul țării, ce au învățat încă de mici ce înseamnă Știința – o icoană purtată în suflet.

Prezentul deschizător de performanțe

Însângerați de ireversibil, alergăm purtați de sărutul incendiar al amurgului, în încercarea de a atinge succesul, scufundându-ne într-o mare a iluziilor, dureros de apăsătoare.

După toți acei ani, după toate lacrimile grele și amare, Craiova începe să recucească inimile iubitorilor de fotbal frumos, prin spectacol, autenticitate și rafinament. Continuă să creeze modele, să contureze acea imagine a fotbalului, ce i-a fost dor de această combinație inefabilă dintre voință și efort, exploziv de frumoasă, sublimă, în care se regăsesc lacrimi multe, zâmbete pe furiș, speranțe proiectate în viitor, suporterii inimoși și jucători geniali.

Trec 25 de ani de la ultima încoronare, pentru ca Știința să fie din nou triumfătoare. Nu trec neobservați. Rănesc și învață. Doboară și ridică. Așteptarea a fost lungă, însă visul prinde aripi pe 27 mai 2018, în exil, la București, într-o mare alb-albastră de olteni, care invadează Capitala cu iubire, veniți din sudul țării, simțind cât de important este momentul. Este decisiv și rămâne așadar memorabil. Craiova cucerește din nou un trofeu, Cupa României, demonstrând astfel o mare lecție a performanței.

Viitorul sună bine!

Timpul șterge totul, dar știe să păstreze ca nimeni altul, ceea ce nu trebuie pierdut. Craiova trăiește prin zâmbetul luminos al oamenilor ce s-au născut și au crescut cu ea în suflet, prin perfectul simplu, prin unduirea minunată a valurilor Jiului.

Legenda continuă! Atâta timp cât încă mai bate inima sudului, povestea cea mai fru-

moasă a fotbalului românesc trebuie să meargă mai departe. Și ea merge, Știința calificându-se la finalul acestei primăveri, prin efort propriu și conjuncturi favorabile, pentru al treilea an consecutiv în Cupele Europene, nerăbdătoare să scrie noi pagini de istorie!

Craiova este poezia lui Adrian Păunescu, este oftatul Olteniei la nefasta bară a lui Crișan, este senzația incredibilă când în tot orașul răsună „O iubire alb-albastră”, este primul cuvânt rostit dimineața și ultimul șoptit seara, este pulsul Olteniei, este amintirea de ieri, starea de spirit de azi și speranța de mâine.

Aceasta este Craiova cea mai frumoasă poveste a fotbalului românesc – o unică și inegalabilă iubire și acum este timpul mărturisirii ei!

Dăruiți-vă, nu dați înapoi niciun moment, respectați jocul și adversarii, fiți generoși cu fotbalul și cu suporterii! Țintiți către stele și veți fi iubiți chiar dacă nu le veți atinge! Măcar veți fi privit către cer! Și, „atâta timp cât el va fi albastru, vom fi deasupra tuturor” ...

CRONICĂ-REPORTAJ SPORTIV
Categorie 15-18 ani – PREMIUL II

Elevă: **Stoica Ana Maria**

Liceul cu Program Sportiv „Cetate”, Deva
Profesor îndrumător: Vlad Adriana

TEODOR COVACIU – STEAUA ÎNTUNECATĂ A JUDO-ULUI

Teodor Covaciu este un sportiv de rang înalt cu un trecut tumultuos. Am decis să-i fiu confidentă și să-i aflui suferințele, bucuriile, eșecurile, de la cap la coadă, deoarece fiind un foarte bun prieten și un foarte cunoscut judoka, consider că nimeni nu i-a oferit atenția cuvenită de a-i descoase cariera. Pe lângă acestea, îl consider un îndrăgostit al judo-ului, pe care l-a iubit continuu și necondiționat.

Eu: A trecut ceva timp de când nu am mai vorbit, Teo ...

Teodor: Salut! Da, știu! Era și timpul.

Eu: Să începem cu începutul. Știu că nu ți-ai petrecut copilăria aici, în orașul Deva. Cum arată, într-un tablou, primii ani ai vieții tale?

Teodor: M-am născut în Sighișoara, acum 17 ani (12.01.2002). Am primit acest nume datorită mamei, căreia îi erau foarte dragi operele pictorului Theodor Aman, și de ce nu, și-ar fi dorit să ajung un artist în anii ce urmează.

Eu: Aș putea spune că ești un artist desăvârșit. Nu pictor, dar cu toate acestea, cred că ai depășit visele mamei tale. Cum ai ajuns la Deva?

Teodor: În acel timp, părinții mei se mutau constant cu job-ul și odată cu venirea mea, timpul nu le mai permitea această flexiune. Deva le-a fost un oraș de suflet datorită peisajelor, dar mai ales a oamenilor. Au foarte mulți prieteni în județ și s-au hotărât să realizeze ceva aici, pe cont propriu. Deci pot spune că de mic am locuit la Deva, care mi-a devenit o casă din toate punctele de vedere, nu doar sportiv. Împrejurările m-au ajutat să mă maturizez frumos și liniștit. Mă bucur că am nimerit în acest lăcaș al țării, fiind și o oarecare reședință a sportului. Însă, despre astea, îți voi povesti pe parcurs.

Eu: Aș putea spune că ai nimerit foarte bine! De unde această pasiune pentru judo? Cum a luat ea naștere?

Teodor. Aici e o întâmplare relativ amuzantă. Urmând pașii tatălui meu, am început fotbalul la vârsta de 5 ani. Dar între timp, a apărut prima și deocamdată singura iubire din viața mea, judo-ul. Pentru aproximativ 10 luni, am combinat cele două sporturi, plecam de la un antrenament la altul.

Eu: La o vârstă atât de fragedă mi se pare imposibilă această performanță. Cum ai reușit? Ce te-a ținut să nu renunți la niciunul dintre acestea?

Teodor: Fiind copil, nu știam sigur ce mi s-ar potrivi pe viitor. Știind că tatăl meu are un trecut în fotbal, mi-ar fi plăcut să-l fac mândru și să realizez ceva pe același plan. Însă, în partea opusă, descoperisem judo-ul ... nu am cuvinte să îți exprim ceea ce simțeam în timpul antrenamentelor. Uitam că joc fotbal, uitam să plec acasă, uitam să-mi dau jos echipamentul ... Uitam de tot și mă scufundam în antrenament.

Eu: Într-un final, ce te-a făcut să renunți la minge?

Teodor: Într-o zi, am simțit, fiind lăsat pe banca de rezerve pentru un meci întreg, că nu sunt apreciat în această activitate. Și am preferat să-mi axez toată atenția asupra kimono-ului, cât mai mult timp, oprind antrenamentele de fotbal.

Eu: Consider că ai făcut prima din zecile de alegeri bune, de-a lungul carierei.

Teodor: Îți mulțumesc, dar e doar începutul călătoriei.

Eu: Deci, cum te-a îmbrățișat kimono-ul, știind că nu te mai împarte cu un echipament uzat deja?

Teodor: M-a dorit. Dar, în același timp, aveam mai multe minusuri. Eram un copil care avea construcția opusă unui luptător. După ce am obținut prima medalie, doamna învățătoare din școala primară mi-a spus: „Felicitări, de la tine nu mă așteptam să iei medalii într-un sport care necesită forța!”

Eu: Tu cum te considerai?

Teodor: Într-adevăr, nu eram pregătit să plec de acasă, eram legat de părinții mei, care au fost tot timpul lângă mine, iar în

toate deplasările pentru primii 2-3 ani plângeam doar pentru că nu erau ei acolo. Odată cu ajungerea înapoi în complexe în care eram cazați în turnee, îi sunam rapid, plângând, fiindu-mi mult prea dor de ei.

Eu: Acest lucru putea fi datorat și vârstei fragede. Lăsând la o parte dorul de casă, cum poți descrie începuturile carierei tale?

Teodor: Sincer, pentru prima parte a carierei sportive, eram învins psihic. Iubeam antrenamentele, dar parcă nu doream să rănesc. Îmi lipsea așa-numitul „instinct de ucigaș”. Simțeam fiecare manevră pe care o aplicam asupra colegilor de antrenamente, fiecare zgârietură, fiecare îmbrâncire. Simțeam tot ce le făceam eu, probabil înzecit. Însă nu m-am descurajat. Am reușit să mă gândesc că-i ajut și pe ei să se modeleze, să fie mai puternici!

Eu: Când a fost prima dată când ți-ai despășit acest stop pus la nivelul psihicului?

Teodor: La fix! Pot spune că am făcut acest pas la momentul ideal, în preajma campionatului național. Primul meci mergea foarte bine, aș putea spune perfect. Însă, de nicăieri, un incident m-a lăsat cu nasul spart și cu o echipă medicală care se repezea asupra mea. În acel moment m-am pierdut. Am eșuat și mă speriasem pe moment, dar am înțeles că pot să câștig, chiar sunt un posibil câștigător. Știi cum e ... mulți sportivi spun că toată lumea aceasta a judo-ului e 90% mentală.

Eu: Și restul de 10% cui rămâne?

Teodor: Să-ți explic. Este imposibil să fie 100% mental, pentru că nimeni nu e chiar atât de încrezător. Orice ar spune o persoană, viața și, în special, sportul are momente în care aduce o lipsă de încredere în forțele proprii groaznică. Am avut momente în care m-am considerat de nimic. Dar motivul care face sportul să fie în proporție de 90% psihic este că, dacă nu te ridici din

acele momente, nu vei fi un învingător. Trebuie să porți o luptă constantă cu acel 10% care îți ține contră.

Eu: Deci să înțeleg că au fost și momente grele ...

Teodor: Da ... Prima scenă a avut loc după ce am fost bătut de către un coleg, la o competiție. Știam și simțeam că pot câștiga, însă nu ajunsesem să fiu 100% construit psihic pentru a fi puternic. Consider că, de-a lungul carierei judo, ești într-o constantă dezvoltare și nu numai! Cu fiecare zi în care te decizi să faci ceva util pentru tine, nu doar un sport, te maturizezi într-un mod armonios.

După cum spuneam, momentele acestea grele trec și te dezvoltă. Așa am ajuns în 2015 să mă consider o persoană posibil medaliată la campionatele naționale. Acolo am văzut prima lumină ... a unui luptător dezvoltat, care totuși a pierdut medalia doar pentru o decizie controversată a arbitrilor ...

Eu: Ce s-a întâmplat atunci?

Teodor: În finala pentru bronz, am primit un avertisment pentru că am ieșit de pe suprafața de luptă, deși doar am eschivat un atac, în urma căruia am intrat înapoi în mai puțin de o secundă.

Eu: Ce ai simțit în acel moment? Te-ai descurajat sau te-ai motivat, având în vedere că era prima oară când ai fi pățit așa ceva?

Teodor: Am simțit o dezamăgire, dar știam că sunt capabil de o medalie. Aceasta urmează să o aduc la Deva, doar un an mai târziu. E adevărat că astfel de momente sunt foarte frustrante, însă, în aceeași cantitate, motivaționale.

Eu: Ce ai făcut între timp până la cucerirea medaliei?

Teodor: Am fost entuziasmat! Ajuns înapoi în sala de antrenament, pot spune că prin câștigarea medaliei, primisem recompensa muncii. Recompensa sângelui pierdut pe tatami (saltea). Doar de aici, lucrurile din viața simplă pe care o duceam, devin bune.

Eu: Deci aceste începuturi au fost doar o încălzire necesară prin care ai fost nevoit să treci. Ce s-a întâmplat mai departe?

Teodor: După campionatele naționale, am avut o perioadă în care trei zile pe săptămână mă antrenam de trei ori pe zi. Mergeam la școală, la antrenamente, după care îmi croiam drumul direct spre pat. A fost o sabie cu două tăișuri. Apreciez ce făceam, însă mi-am pierdut vigoarea tinereții, probabil mai devreme decât ar fi trebuit, din cauza acelei perioade. Pe lângă acest mod de viață în cercul căruia am intrat, la începutul lui 2017, tatăl meu să se mute și să rămân doar cu mama acasă. Fusese un șoc ... parcă de fiecare dată când pleca, devenea din ce în ce mai greu.

Eu: Cum ai reușit să te menții și să nu renunți la sport?

Teodor: Singurul moment în care îmi luam mintea de la toate, după cum ți-am mai spus, era prin antrenamente. M-am scufundat în acea sală, îi învățasem mirosurile, aerul, fiecare particulă deja făcea parte din mine. Începusem antrenamentele pentru naționale și consideram că eram mai pregătit ca niciodată. Dar, din nou, ca o lovitură nouă, fusesem învins. Deși punctasem, punctul îmi fusese anulat de către arbitru. În momentul în care am părăsit tatami-ul, am izbucnit în lacrimi. Nimeni nu mă putea opri. Mintea îmi era umplută de gândul că îmi dezamăgisem tatăl ... Că îmi dezamăgisem ființa.

Eu: Ce ai făcut după ce te-ai calmat, Teo?

Teodor: Am vorbit cu el ... L-am sunat. Discuția nu a urmat față în față, ci pe un ecran, pe Skype ... Tot ce-mi doream atunci era să fiu în brațele lui și să uit de ce se întâmplase cu 15 minute mai devreme. Părăseam campionatul național fără nicio medalie. Eram distrus. Simțeam că acea competiție îmi era îndatorată cu cel puțin un premiu.

Eu: Cred că ai suferit enorm ... Cine te ținea tare în acele momente?

Teodor: Nimeni! Nu voiam să las pe nimeni să afle ce simt pentru că am considerat că dacă cineva putea să mă ajute, acel cineva eram chiar eu!

Eu: Deci te-ai construit ca fiind o persoană capabilă să-și stăpânească singură durerea. Ce a urmat mai apoi?

Teodor: Revelația! După patru competiții importante, am câștigat primul trofeu internațional, aflându-mă pe locul 13 cumulat, din toate categoriile la masculin. Dar în timpul acelei perioade, nu mi-e frică să recunosc, psihicul și moralul îmi erau căzute la pământ. Pentru două săptămâni, cât mama era plecată la tata, eu locuiam cu bunica. Singurul lucru care m-a ținut să nu rup orice legătură cu lumea, a fost dorința de a câștiga.

Eu: Cum ți-a influențat această etapă viitorul?

Teodor: A fost un succes atât pe plan sportiv, din pricina locului internațional, cât și mai important, pe plan psihic.

Eu: După această reușită, nu s-a pus problema lotului?

Teodor: Puteam ajunge la lotul național de două ori, chiar! Însă, oricât de mult visam să mă antrenez la Pitești, din cauza întâmplărilor din interiorul lotului și al federației de judo ce au avut loc în perioada 2017, aproape de anul 2018, antrenorul meu a

decis în ambele ocazii să nu-mi dea voie să plec. Poate a fost alegerea corectă, poate nu. Oricum, m-am bucurat enorm de trofeul internațional!

Eu: Mă bucur enorm! Cu toate acestea, ai continuat pe acest drum. Cum au decurs lucrurile după trofeul dobândit?

Teodor: Neașteptat, a urmat înfrângere după înfrângere, deoarece am luat probabil cea mai greșită decizie posibilă și mi-am schimbat categoria de greutate, ceea ce a însemnat patru kilograme slăbire. Prima jumătate a anului 2018 a fost cea mai grea de până atunci. După toate acele eșecuri, un test medical a dovedit că practicând acest sport, îmi puneam în pericol funcționarea organismului. Unul dintre rinichii mei era pasibil de a se opri. În același timp, vestea că mama trebuie operată, din cauza unui posibil cancer, a umplut paharul. Doar cu câteva luni înainte, aflasem că urma să ne mutăm împreună cu tata. Mă simțeam la pământ, din nou.

Eu: Dacă în tinerețe, nu ... în această perioadă ai avut pe cineva alături? Având în vedere intrarea într-un liceu sportiv, ți-ai găsit vreun bun ascultător?

Teodor: Da. A fost ca o lumină care a strălucit prin întunericul acestor șase luni. Am cunoscut o persoană care mă făcea să uit de durere când vorbeam, care mi-a zâmbit într-un mod pe care nu-l voi uita. Vorbind cu ea ne-am dezvoltat reciproc, iar prietenia dintre noi m-a ajutat să-mi regăsesc puterea și încrederea pas cu pas. Cu ajutorul acestei persoane am reușit să-mi ofer timpul necesar pregătirii pentru o nouă ediție a campionatelor naționale, unde mi-am încheiat povestea cu o nouă medalie. După acest eveniment, ne-am mutat, eu împreună cu mama, dar încă păstram legătura cu prietenii de aici, pe cât ne permite timpul. Diferența de fus orar între noi este de 9 ore, ceea ce este foarte ciudat.

Eu: Cum te-ai acomodat, fiind atât de departe de casă? Știi că Republica Vanuatu, în care te afli acum, se află la 1.800 de kilometri față de Australia.

Teodor: În primele două luni, m-am adaptat cât de bine am putut. Oamenii sunt foarte prietenoși, iar acest lucru m-a ajutat enorm de mult. Aici, în prima competiție am obținut trei medalii la Auckland!

Eu: Acum, fiind totuși pe un alt continent, care sunt planurile tale de viitor în cariera de sportiv?

Teodor: Îmi doresc să-mi dovedesc valoarea mie însumi, să mă îmbunătățesc ca persoană. Din punct de vedere sportiv, pe termen scurt, doresc să particip la un cantonament în Japonia, pentru a-mi obține centura neagră. Pe termen mediu/lung, îmi doresc participarea și, de ce nu, cucerirea unei medalii la Jocurile Olimpice.

Eu: Mă simt mândră că suntem prieteni, Teo! Îți urez tot succesul din lume pentru a-ți îndeplini visele, deoarece chiar meriți! Ai avut un trecut poate prea greu pentru performanța de care dai în continuare dovadă ...

Teodor: Nu mă plâng. Toate se întâmplă cu un motiv. Principalul este că acum sunt sănătos, și eu, dar și mama, și că pot face ceea ce-mi doresc cel mai mult, judo!

CRONICĂ-REPORTAJ SPORTIV
Categorie 15-18 ani – PREMIUL III
Elevă: **Stanciu Diana-Maria**
Colegiul Național Pedagogic
„Regina Maria”, Deva
Profesor îndrumător: Noaghi Petrița

INTERVIU CU MARIUS CHIRILĂ

— Țiparule, încă trei ture și acasă cu tine! Iar mi se plângе nenea George că nu-l lași să-nchidă bazinul!

— Ah! Fie ... Într-o zi, să știți că am să cumpăr sala asta. Pe cuvânt de cercetaș, am s-o cumpăr, zău că da!

— Ei, măi Radule, și de mine ce s-o alege atunci?

— Tot aici veți fi, don' antrenor! Și atunci o să fiu mare cât dumneavoastră și o să putem intra în bazinul de doi metri împreună. Sau ... în cel de 10 ...

— Mi-ar prinde bine un voinic așa ca tine la așa o adâncime, asta e drept ... Acum fuguța în apă, zece minute trec mai repede decât crezi.

— Am tulit-o!

Mă întorc puțin stânjenit către doamna de la gazetă.

— Scuzele mele! Băiatul e ... ei bine, literalmente un pește pe uscat. Un pește cu visuri mari și sănătoase. Mi-e drag până peste cap. Ah! Revenind la întrebarea dumneavoastră ... Puteți repeta, vă rog?

— Nu vă faceți probleme, domnule Chirilă. Timp este. Începuserăți să-mi spuneți despre accident.

— Oh, da, așa e. Cum am menționat și în reportaje anterioare, renașterea mea profesională, așa îmi place s-o numesc, a avut loc acum trei ani de zile. Mă îndreptam spre casa alor mei din județul Neamț, voiam să le fac o surpriză de sărbători, ca orice fiu pe jumătate decent ... Conduceam, iar în dreapta era sora mea, altă fiică-model. (Te salut, Maia – știu că citești articolul acesta.) Fără alte detalii sumbre și dureros de amintit, am pierdut controlul volanului. Mașina s-a rostogolit de câteva ori și a aterizat într-un lan de secară. M-am trezit patru ore mai târziu într-un salon de spital. Corpul mi-era amorțit, vederea încetoșată. Când m-am dezmeticit puțin, mi-am amintit de Maia. Am început să urlu precum un bezmetic, nu

puteam să mă mișc, îmi căutam sora cu privirea într-o derută completă. În mai puțin de un minut, două asistente surescitate și albe ca varul au dat buzna în salon. Bietele femei cred că au tras o sperietură pe cinste ... În timp ce mă informau că Maia scăpase doar cu niște vânătăi și zgârieturi superficiale, am observat, ca printr-o transă, că îmi lipsea brațul drept. Era amputat. Nu simțeam nicio durere. Nu simțeam nimic, dacă e să fiu sincer. Întreaga carieră de înotător mi se derula în fața ochilor, precum o peliculă veche, umor negru. „Ieșiti afară”, le-am spus doamnelor asistente. Confuze cum erau, au început să se bâlbâie lângă mine, nu le judec. Pentru ce-a urmat, însă, am o mare datorie la dumnealor ... Cu un răcnet ce cred că mi-a uscat plămâni, le-am gonit pe femei din salon, odată cu ele luând-o la goană probabil toate vietățile, cuvântătoare sau necuvântătoare, din împrejurimi. N-a fost cel mai bun moment al meu ...

— Cu un astfel de șoc, cred că e cel puțin firesc să vă fi ieșit puțin din minți ... Spuneți-mi despre ce-a urmat apoi, cum v-ați adaptat la o schimbare atât de drastică?

— După ce am ieșit din spital, a urmat o perioadă de izolare totală pentru mine. Orice gest de afecțiune din partea cuiva îl percepeam ca fiind milă, compătimire. Un om de treizeci și ceva de ani, burlac rebel și petrecăreț convins, incapabil să ducă lingura la gură ... Simțeam că se scurge din mine tot ce fusese Marius Chirilă odată. Apoi am primit dușul rece de care aveam nevoie. Un înțelept al vremurilor noastre mi-a spus că esența mea n-a stat niciodată în brațul drept. Îl parafrazez, desigur. Omul e un zvăpăiat și jumătate. Ideea e că a trebuit să învăț să-mi folosesc mâna stângă. Mâncatul era cel mai greu. Totuși, mi-a servit ca exercițiu pentru spălat, cum două din trei linguri de ciorbă sfârșeau pe cămășile mele bune ... În aproximativ două luni devenisem stângaci înăscut. Ei bine, renăscut ... Am lăsat garda jos și le-am permis alor mei să se apropie din nou de mine. Mama ... Um, avea

o tehnică ireală de albit cămăși ... Glumesc, desigur. Erau ai mei, până la urmă. Iar eu al lor. Cu sau fără brațul drept.

— Mă bucur să aud că ați depășit incidentul. Afirm ce a spus „înțeleptul” acesta.

Doamna de la gazetă îmi zâmbi prietenște.

— Cum ați luat decizia de a deveni antrenor? continuă aceasta.

Am tăcut câteva secunde. M-am uitat la Radu peste umărul femeii. Ce mai iubea să înoate ... Mă întreb dacă aveam și eu aceeași sclipire în ochi la zece ani.

Îmi scutur capul, îmi fixează din nou privirea și răspund:

— Am iubit sportul toată viața mea. Mi-a fost refugiu și mentor, scăpare și remediu. E tot ce știu să fac, e tot ce am vrut vreodată să fac. Când mi-am pierdut brațul credeam că nu voi mai avea niciodată asta, eram gata să-mi trăiesc viața mizerabilă precum un inadaptat. Și, într-o zi, m-am confruntat cu frapantul adevăr. Iubirea, pasiunea, tot ce zvâcnea în sufletul meu trebuia canalizat undeva. Dimineața următoare eram angajat aici, zeci de ochi privindu-mă curioși. Eram domnul antrenor. Asta da trezire la realitate! Nu-mi amintesc foarte clar cum era să înot folosindu-mi ambele brațe, dar simt că o fac în fiecare zi.

Un apel inoportun mă întrerupe.

— Îmi permiteți? O întreb eu pe doamna de la gazetă?

— Sigur.

Răspund. Cunosc numărul de telefon.

— Alo? Bună seara, doamna Grigore! Ce face pruncul? Ei, ia ghiciți ... Fiți fără griji, e plăcerea mea ... Nu vă mai deranjați, îl aduc eu, mai profit și îi ascult poveștile – sunt sa-

vuroase! Oricând! O seara liniștită vă doresc și eu. Măine, de la aceeași oră!

Mă îndrept spre bazinul în care înoată inculpatul.

— Ei, Radule, a sunat șefa. În prosop și la vestiare!

— Oof! Măcar mergem acasă cu Rechinul Supersonic?

— Mergem, mergem.

Radu chiuie. Sper că doamna de la gazetă a dedus că Rechinul Supersonic e numele de sportiv al Jeepului meu. Dacă nu, ei bine, mă aștept la niște reacții aprinse din partea părinților care vor citi numărul următor din gazetă ...

— Scuzele mele, din nou ... Am un voinicel în custodie.

Râd pe sub mustață.

— E în regulă, mă asigură femeia. Aș mai fi avut o întrebare.

— S-auzim.

— Dacă ați pu ...

— Gataaaaa! Se aude strigătul de războinic al lui Radu care se aruncă la mine în poală.

— Radule, doamna aceasta drăguță tocmai îmi lua un interviu, iar tu ai întrerupt-o. Cred că ai ceva de spus, am dreptate?

— Da, da ... Îmi paaaare rău! Spune copilul, fixând podeaua cu privirea. Dar, dar, daaar voiam să vă ... să vă dau asta. Am lăsat-o în buzunarul de la pantaloni ca să nu o ud.

Radu îmi dă o hârtie împăturită hotărât.

— Ce-i aici?

— Suntem noi, îmi spune. Și suntem aici, în sală, ne pregătim să facem o săritură în bazinul de 10 metri, cum am vorbit.

Despătur hârtia și tac pentru câteva momente. Nu știu cum să reacționez. Mă adun și mă uit la copil.

— Radu, e frumos. Chiar e. Dar tu știi că brațul meu drept nu mai e, nu?

Doamna de la gazetă urmărește prudent discuția. Îi simt tensiunea plutind lângă mine.

— Normal că știu. Brațul acela l-am construit eu. Așa o să poți înota când și cum vrei tu. Sau chiar o să faci scufundări. Poți căuta comori în ocean dacă vrei. Deși mie mi-ar plăcea să avem o întrecere mai întâi. Sau am putea fi o echipă. Am fi de neînviinsi!

Simt cum ochii vor să mi se înece. Nu pot să-i las. Nu acum.

Îl iau pe Radu la mine la piept și îl strâng zdravăn. „Țiparii dinamici” îmi șoptește în

ureche. Nu înțeleg la ce se referă, dar, înaintea să-l pot întreba, văd că doamna de la gazetă se ridică de pe banchetă. Mă înroșesc de rușine. Am dat-o în bară cu interviul, nu glumă ... Oare mai pot să repar ceva?

— Doamnă, mai aveți o ... o întrebare, nu?

— Nu e nevoie, am auzit suficient astăzi. Mulțumesc, domnule Chirilă! Mulțumesc și ție, Radu!

O văd îndreptându-se spre poartă. Vreau să pornesc după ea, dar, deodată, își întoarce capul.

— „Țiparii dinamici” vor fi o echipă pe cinste! Cu adevărat, de neînviinsi! Succes, voinicilor!

Doamna iese din sală, iar eu rămân cu Radu în brațe, fericit și întreg, așteptând ca doamna lui nea’ George să ne trimită acasă.

ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE SUB EGIDA A.O.R.

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A SPORTULUI
PENTRU DEZVOLTARE ȘI PACE

CONFERINȚA NAȚIONALĂ „DE LA EXPERIENȚĂ LA CERCETARE
ÎN OLIMPISM, EDUCAȚIE, SPORT ȘI KINETO-TERAPIE”

PROGRAM NAȚIONAL DE EDUCAȚIE OLIMPICĂ PRIN SPORT
ÎN CĂDRUL VOLUNTARIATULUI OLIMPIC

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A SPORTULUI PENTRU DEZVOLTARE ȘI PACE

CINE:

Comitetul Olimpic și Sportiv Român, prin Academia Olimpică Română, cu sprijinul filialelor A.O.R. din București (sectoarele 1, 2, 3, 4, 5, 6), Complexului Olimpic „Sydney 2000”, și a Școlii Gimnaziale nr. 162 din București

CE:

Evenimentul promovează sportul și activitățile fizice ca limbaj universal și mijloc inovator pentru educație, sănătate, integrare socială, construirea păcii și dezvoltării durabile. Cu această ocazie, elevii participanți au avut posibilitatea de a-i cunoaște pe câțiva dintre cei mai valoroși sportivi români, sub îndrumarea lor, să descopere tainele scrimei, tenisului de masă, baschetului 3x3, judo-ului și gimnasticii, în cadrul a cinci ateliere de lucru.

CÂND:

5 aprilie

UNDE:

Sala de sport a Școlii Gimnaziale nr. 162 din București

REZULTATE:

La eveniment au luat parte peste 100 de elevi din clasele a V-a și a VI-a din cinci unități de învățământ din București (Școala Gimnazială nr. 162, Școala Gimnazială „Principesa Margareta”, Școala Gimnazială „Sfânta Treime”, Liceul Greco-Catolic „Timotei Cipariu” și Liceul Teoretic „Ștefan Odobleja”) cărora li s-au alăturat sportivi de renume și studenți de la Academia Națională de Educație Fizică și Sport.

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A SPORTULUI PENTRU DEZVOLTARE ȘI PACE

Într-o atmosferă de sărbătoare, presărată cu momente solemne, peste 100 de elevi de la cinci unități de învățământ din București, împreună cu campioni olimpici, mondiali și europeni și personalități ale sportului românesc, au sărbătorit cea de-a VI-a ediție a Zilei Internaționale a Sportului pentru Dezvoltare și Pace, în Sala de Sport a Școlii Gimnaziale nr. 162 din Capitală.

În anul 2013, Adunarea Generală a Națiunilor Unite, cu susținerea Comitetului Internațional Olimpic, a declarat ziua de 6 aprilie drept Ziua Internațională a Sportului pentru Dezvoltare și Pace, prin care este subliniată puterea sportului, în general, de a aduce schimbări la nivel social, de a ajuta la dezvoltarea comunităților și de a încuraja pacea și înțelegerea atât la nivel național, cât și mondial. Din 2014, această Zi a fost celebrată în fiecare an.

Evenimentul, susținut de către Comitetul Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.), prin

Academia Olimpică Română (A.O.R.), cu sprijinul celor șase filiale de sector din București ale Academiei Olimpice Române și al Complexului Olimpic „Sydney 2000” de la Izvorani, a oferit școlarilor din București posibilitatea de a-i cunoaște pe câțiva dintre cei mai valoroși sportivi români și, sub îndrumarea lor, să descopere tainele scrimei, tenisului de masă, baschetului 3x3, judo-ului și gimnasticii, în cadrul a cinci ateliere de lucru.

După intonarea imnului de stat al României și imnului olimpic, Simona Tabără Amânar, directorul A.O.R., multiplă medaliată olimpică, mondială și europeană la gimnastică, Constantina Diță, campioană olimpică la maraton la J.O. de la Beijing, în 2008 și Dorin Stoican, directorul A.O.R. București Sector 1, director al Școlii Gimnaziale nr. 162 din București, le-au vorbit celor prezenți despre importanța Zilei Internaționale a Sportului pentru Dezvoltare și Pace, despre faptul că an de an, această Zi oferă

oportunitatea de a sărbători puterea sportului care duce la schimbări sociale, dezvoltarea comunității, încurajarea echității și incluziunii sociale precum și stimularea păcii și a înțelegerii între oameni, comunități și națiuni.

Prin tragere la sorți, elevii de la Școala Gimnazială „Principesa Margareta”, Școala Gimnazială nr.162, Liceul Greco-Catolic „Timotei Cipariu”, Școala Gimnazială „Sfânta Treime” și Liceul Teoretic „Ștefan Odobleja” au fost repartizați la atelierele de lucru.

Spre încântarea tuturor, inițierea și demonstrațiile sportive au fost realizate de studenți la Academia Națională de Educație Fizică și Sport și sportivi de renume, printre care:

- la gimnastică artistică: Simona Tabara Amanar;
- la scrimă: Simona Gherman, campioană olimpică în proba de sabie pe echipe la J.O. de la Rio de Janeiro, din 2016, multiplă campioană mondială și europeană, Roxana Scarlat, medaliată olimpică la sabie pe echipe, multiplă medaliată

mondială și europeană la individual și cu echipa, Cristina Constantinescu și Bianca Moroianu, multiple campioane naționale la spadă, Emilia Corbu, multiplă campioană națională și medaliată cu bronz la floretă la Campionatele Europene de la Soci;

- la baschet 3x3: Cătălin Vlaicu, campion continental în 2014, la prima ediție a Campionatului European de Baschet 3X3;
- la judo: Violeta Dumitru, multiplă campioană națională, câștigătoare de Cupe Europene și medaliată cu bronz la Campionatul European Open în 2015, Mihai Mănucu și Tudor Fița, medaliați la campionate naționale și turnee internaționale;
- la tenis de masă: Andreea Dragoman, medaliată cu bronz la Jocurile Olimpice de Tineret de la Buenos Aires, în 2018.

La finalul evenimentului, cu obrajii îmbujorați de efort și emoția întâlnirii cu idoli lor sportivi, copiii, alături de dascălii lor și ceilalți participanți la acțiune, s-au reunit pentru o fotografie de grup.

În această frumoasă Zi, a păcii și bucuriei, s-a marcat și campania Cartonașul Alb, o acțiune internațională digitală creată de Organizația Pace și Sport pentru promovarea valorilor pozitive și constructive ale sportului.

Astfel, toți participanții la eveniment au ținut în mână câte un cartonaș alb, cu un gest preluat de la arbitrii sportivi. În contrast cu un cartonaș roșu, care semnifică cea mai gravă infracțiune din sport, cartonașul alb reprezintă un gest de incluziune, echitate și pace, iar mesajul a fost trimis către milioane de oameni prin intermediul rețelelor de socializare.

La final, George Boroș, secretarul general al C.O.S.R., și Daniel Tudorache, primarul sectorului 1, i-au felicitat pe cei prezenți pentru participare, și fiecare școală a plecat acasă cu câte un set de mingi oferit de Comitetului Olimpic și Sportiv Român ca material didactic pentru orele de educație fizică și sport.

An de an, ziua de 6 aprilie a crescut în importanță și popularitate, peste 850 de evenimente fiind înregistrate în întreaga lume.

CONFERINȚA NAȚIONALĂ „DE LA EXPERIENȚĂ LA CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ”

Conferința de la Cluj, numită „De la experiență la cercetare științifică” - ediția 2019 a avut loc la data de 7 iunie.

Gazda conferinței din acest an a fost prof. dr. Lenuța Mirela Chiș, constant colaborator al filialei Academiei Olimpice Române (A.O.R.) Cluj, director la Palatul Copiilor din Cluj Napoca.

Miza conferinței a constat în promovarea Olimpismului, educarea participanților în acest sens, perfecționare profesională și exercițiu de comunicare și oratorie.

S-a dorit a fi o acțiune autentică și s-a organizat ținând cont de sugestiile primite în anii anteriori.

Conferința a fost organizată pentru studenți și profesori din învățământul preuniversitar, kinetoterapeuți, antrenori de diverse

categorii și bineînțeles pentru toți cei interesați. Un obiectiv al celor interesați de comunicare a constat în a observa ce fac cu mâinile sau picioarele în timpul prezentării, de câte ori spun ”ăăă” sau ”îîî”, cum pot bea apă dacă li se usucă gura etc., funcție de experiențe și talent. După conferință au fost organizate discuții personale și comune în stil asertiv pentru a remedia imperfecțiunile.

Au participat 37 de studenți și profesori și au fost prezentate 25 de lucrări. Unele lucrări au avut caracter individual, altele au fost prezentate de colective de autori.

Lucrările s-au desfășurat în două sesiuni. O primă parte a constat în împărtășirea experienței de către trei invitați.

Domnul profesor Mircea Coldea din Cluj a vorbit despre responsabilitatea față de

elevi și meserie. Având o experiență de zeci de ani, atât în educație fizică și sport cât și în baschetul școlar, a relevat menirea profesorului în educarea copiilor și tinerilor.

De la Baia Mare s-a prezentat doamna profesor Mirela Ramona Pop, cadru didactic la o școală de elevi cu nevoi speciale. A relatat lucruri și întâmplări cu totul ieșite din comun pentru cei care nu au astfel de experiențe.

Domnul profesor Mircea Pățcaș din localitatea Cizer, județul Sălaj, vechi colaborator al filialei A.O.R. Cluj a împărtășit lucruri care nu sunt nuanțate în cursuri. Experiențele din mediul rural prezentate au fost diverse și interesante. Poveștile relatate au ținut treaz interesul participanților, care au înțeles mai bine semnificația responsabilității profesorului pentru situații inedite și conjuncturale.

Pentru destinderea atmosferei, a fost prezent la eveniment, un fost student care a cântat la tobe. Demonstrația a avut și poveste, adică o informare despre instrument, ritm, tempo, semnificații în comunicare, stiluri muzicale, rock, folk, muzică militară, etc.

S-a dovedit a fi avut inspirație și prin prezentarea în cadrul evenimentului, a preocupărilor unui profesor și antrenor, cum este domnul Adrian Mărcuș din Baia Mare, care a animat toată sala printr-un recital instructiv.

O prezență nelipsită la această acțiune a fost domnul conferențiar dr. Sorin Simon de la Universitatea "1 Decembrie" din Alba Iulia. Anul acesta l-a întâlnit la conferință pe

domnul Mircea Coldea, cu care acum câțiva ani au avut o colaborare în baschetul din Alba Iulia, dialogul pe această temă creând o emoție aparte, care a inundat sala.

A doua parte a lucrărilor a constatat în prezentarea lucrărilor în sesiune poster. Debaterile au fost punctuale și interactive.

Sesiunea poster de prezentare a lucrărilor a fost ideea doamnei lector dr. Bulduș Codruța, secretar al filialei AOR Cluj.

Discuțiile din domeniul managementului sportiv au fost dirijate de doamna conferențiar dr. Mia Macra Oșorhean.

La lucrări au mai participat vechii prieteni ai filialei: prof. Cristina Ormenișan de la Colegiul Național „O. Ghibu” și prof. Pop Sorina Marilia de la Colegiul Național „G. Coșbuc”.

Cea de-a doua parte a lucrărilor a fost cea mai vie și mai activantă parte a conferinței, realizată cu resurse modeste.

Participanții au fost nevoiți să-și concentreze discursurile pe lucruri esențiale, relevante.

Succesul conferinței a fost asigurat prin selecția participanților, prezența celor care au mai participat, prezentarea unor obiective individuale certe și înțelegerea că lucrările au scopul perfecționării individuale și câștigarea unui concurs.

Alexandru Mureșan
Director filiala A.O.R. Cluj

PROGRAMUL NAȚIONAL DE EDUCAȚIE OLIMPICĂ PRIN SPORT ÎN CADRUL VOLUNTARIATULUI OLIMPIC

CINE:

C.O.S.R., prin A.O.R., cu sprijinul Solidarității Olimpice – departament din cadrul Comitetului Internațional Olimpic

CE:

Scopul principal – comunicarea deschisă și aplicată între toți cei implicați instituțional în procesul de educație olimpică, asupra principalelor aspecte ce definesc și determină pregătirea și desfășurarea activităților educative olimpice

CÂND:

3-6 septembrie

UNDE:

Complexul Olimpic „Sydney 2000” de la Izvorani

REZULTATE:

Directori, secretari și membri ai consiliilor de conducere din filialele județene A.O.R., organizatori și invitați au participat la consfătuirea voluntarilor A.O.R.

PROGRAMUL NAȚIONAL DE EDUCAȚIE OLIMPICĂ PRIN SPORT ÎN CADRUL VOLUNTARIATULUI OLIMPIC

Comitetul Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.) prin Academia Olimpică Română (A.O.R.), cu sprijinul Solidarității Olimpice (departament din cadrul Comitetului Internațional Olimpic), a desfășurat la Izvorani în intervalul 3-6 septembrie, la Complexul Olimpic „Sydney 2000”, reuniunea anuală a celor 48 filiale A.O.R., reprezentate prin directorii, secretarii sau membri ai Consiliului de conducere al filialelor județene.

Ședința a fost deschisă de dl George Boroș, secretar general al C.O.S.R. și de Simona Tabără Amânar, directorul A.O.R. Dl Boroș a ținut să-i asigure pe reprezentanții filialelor A.O.R. de susținere în tot ceea ce își doresc să întreprindă în domeniul educației și Olimpismului.

Au fost invitați lectori care au abordat teme diferite. Startul discuțiilor l-a dat Viorica Susanu, membră a Comitetului Executiv al C.O.S.R. și campioană olimpică la canotaj, cu un palmares competițional impresionant; aceasta ne-a spus „Povestea unui campion olimpic”. A urmat dl Valeriu Tomescu, director C.O.T.A.S. care a vorbit despre Centrul Olimpic de Testare și Asistență Științifică. O altă prezență a fost cea a dlui Lorand Balint, Director la Publicis Sport and Entertainment Romania, care ne-a prezentat câteva idei despre „Noua oră de sport BCR”. Dl Octavian Pantiș – speaker Qualians împreună cu invitatul său surpriză, dl Emil Dobrovolschi, comandant de zbor, ne-au vorbit despre „Profesionalism la nivel înalt”.

Au urmat: dra Anita Sterea, membru în Consiliul de Conducere A.O.R. cu prezentarea „România, membru fondator al Asociației Academiei Naționale Olimpice din Europa”, dna Alina Alexoi, consilier al președintelui C.O.S.R. - „Rolul mass-media în promovarea sportului”; dl Alexandru Mureșan, director A.O.R. Cluj – Sesiunea de comunicări științifice „De la experiență la cercetare în Olimpism, educație, sport și kinetoterapie”

Dna Elena Moruzov, director al filialei A.O.R. Tulcea și dl Titel Iordache, director al filialei A.O.R. Ilfov au prezentat în câteva cuvinte ideile principale de la „Cea de-a 15-a Sesiune Internațională pentru Directori de Academii Naționale Olimpice”, de la Olympia din Grecia.

În cadrul ședinței s-au acordat două premii pentru „Promovarea Olimpismului pe anul 2018”, una dintre distincții a fost oferită filialei A.O.R. Vaslui, pentru întreaga activitate de educație olimpică desfășurată la nivelul județului, iar cealaltă distincție, directorului A.O.R. Buzău, Elena Medina Tudor-Papuc, pentru implicarea și devotamentul de care a dat dovadă în promovarea valorilor olimpice.

Ca și în anii trecuți, punctele esențiale ale reuniunii filialelor A.O.R. au fost oportunitatea participanților de a putea să învețe unii de la ceilalți, din experiențele lor olimpice, să își împărtășească cunoștințele acumulate, precum și posibilitatea de a susține dezbateri privind modalități de îmbunătățire a activităților de educație olimpică. Aceștia au fost implicați în discuții de grup, fiind împărțiți în mod aleatoriu în cinci grupe de lucru, rezultând următoarele concluzii.

CONCLUZIILE GRUPELOR DE DISCUȚII

Tema: Mijloace de implementare a educației olimpice prin intermediul Cercurilor

Olimpice existente în învățământul preuniversitar și universitar

Grupa 1:

Atragerea copiilor și a tinerilor spre fenomenul olimpic poate fi realizată prin:

1. Organizarea unor concursuri sportiv-cultural-artistice în scopul formării tinerilor în spirit olimpic, astfel:

- Concurs cu tematică olimpică „Cine știe olimpic, câștigă!”
- Concursuri periodice la diferite discipline sportive
- Concursuri pentru galerii și majorete
- Concursuri de fotografie sportivă
- Concursuri artistice în care spiritul de competiție este armonizat prin stimularea calității artistice: desene pe asfalt, recitare de poezii, interpretare de melodii, scenete, confecționarea diverselor materiale cu tematică sportivă și olimpică
- Concurs de pictură
- Concurs de literatură

2. Organizarea unor expoziții tematice de desene, origami, machete, filatelice, afișe olimpice și vânzare de cărți cu tematică sportivă și olimpică.

3. Organizarea unor acțiuni „In Memoriam” (simpozioane, mese rotunde, dezbateri, expuneri, sesiuni de autografe) la care sunt invitate să participe personalități din lumea sportului.

Grupa 2:

1. Efectuarea de către sportivi a unor demonstrații în deschiderea/închiderea unor competiții sportive importante și invitarea acestora la festivitatea de premiere a câștigătorilor.

2. Organizarea unor demonstrații sportive la diferite discipline sportive (minibasket, minifotbal, minihandbal, gimnastică

ritmică, dans sportiv, karate, etc) sau cu ocazia unor manifestări sportive (Ziua Olimpică, Zilele orașului, Ziua școlii, Ziua copilului, etc).

3. Participarea la competiții sportive (ca practicant sau spectator) organizate în cadrul școlii/ liceului/facultății, dar și în alte instituții de învățământ la nivel local, județean sau național.

4. Dotarea Cercului Olimpic cu materiale informative (pliante, broșuri, reviste, cărți, albume cu tematică sportivă și olimpică), dar și cu materiale promoționale cu însemnele olimpice (steaguri, fanioane, insigne, afișe, brelocuri, diplome, drapele, trofee, cupe, fotografii de la edițiile Jocurilor Olimpice Antice și Moderne, cât și cu medaliați olimpici).

5. Editarea unei reviste proprii și a altor materiale informative care să promoveze sportul, sportivii, valorile și fenomenul olimpic românesc.

Grupa 3:

Motto:

1. Fiecare om își are rolul lui în viață
 2. Lucru în echipă
 3. Depășirea situațiilor limită
 4. Nu dăm vina pe nimeni – rezolvăm împreună
- Înființarea Cercurilor Olimpice sau reorganizarea acestora sub tutela sau auspiciul unor personalități olimpice locale
 - Organizarea de competiții specifice sportivului nominalizat și cu specific local
 - Prezentarea poveștilor de succes sub forma – „Povestea unui campion”.

- Introducerea unor informații din domeniul olimpic într-o aplicație „Joc pe telefon” sau pe tabletă
- Jocuri digitale sau aplicații cu regulamentul unor jocuri sportive sau probe olimpice
- Crearea unor momente de cultură olimpică în cadrul orei de educație fizică și sport
- Concursuri cu tematică olimpică dinamizate, digitalizate și organizarea lor în diferite locații care să-i atragă pe cei care participă, combinarea lor cu probe care necesită și prezentări culturale (amfiteatre, săli de sport, stadioane)
- Găsirea unor noi grupuri țintă care să beneficieze de educație olimpică (părinți, familie, cadre didactice)
- Organizarea unor sesiuni de educație olimpică de către membrii Cercurilor la instituții din alt domeniu (locul de muncă al părinților, instituții publice, etc)
- Organizarea de acțiuni, evenimente sportive care să „imite” părți din festivitatea de deschidere/închidere a Jocurilor Olimpice sau alte momente importante din cadrul Jocurilor Olimpice.

Grupa 4:

Motto: Ai învins, continuă!

Ai pierdut, continuă!

- Realizarea unor panouri de informare olimpică în interiorul sălilor de sport și a catedrei de educație fizică și sport din școli și din universități, care să cuprindă istoria sportivă a instituției, trofee, medalii, diplome, fotografii, programul competițiilor sportive viitoare și în curs de desfășurare, nominalizarea câștigătorilor la diferite concursuri și competiții, afișe sportive, aforisme despre sport și educație.
- Realizarea unor rubrici permanente cu caracter olimpic în revista școlii și pe pagina web a instituției

- Schimb de experiență cu alte Cercuri Olimpice din școală/liceu/facultate/sau comună/județ, etc.
- Organizarea unor acțiuni de protejare a mediului înconjurător, excursii, tabere, serbări.
- Organizarea unor activități de informare, documentare, studiu și cercetare, sesiuni de referate, sesiuni ale cadrelor didactice din învățământul preuniversitar și universitar, simpozioane științifice cu tematică olimpică.
- În cadrul „Caravanei Fair-Play”, colaborare și parteneriat cu Jandarmeria privind conștientizarea obligațiilor unui spectator la activitățile sportive sau ale copiilor care fac parte din galerii
- Înființarea unei biblioteci olimpice și cu ajutorul Cercului Olimpic realizarea unei fișe pentru fiecare carte în parte
- În cadrul „Școlii Altfel” să existe „ Ziua Olimpismului”; „Ziua Voluntariatului”
- Vizită la Muzeul Sportului
- Filiala A.O.R. județeană să promoveze în școli educația olimpică

Grupa 5:

- În cadrul Cercului Olimpic, un rol important îl are profesorul în coordonarea elevilor, în a le facilita accesul la direcțiunea școlii
- Organizarea unor consfătuiri pentru profesorii de educație fizică și sport cu participarea inspectorului de specialitate în vederea desfășurării unor acțiuni olimpice în toate localitățile din județ

ACTIVITĂȚI INTERNAȚIONALE

SEMINAR INTERNAȚIONAL PENTRU STUDII OLIMPICE
DESTINAT ABSOLVENȚILOR DE STUDII POSTUNIVERSITARE

SESIUNEA INTERNAȚIONALĂ PENTRU DIRECTORI
SAU PREȘEDINȚI DE ACADEMII NAȚIONALE OLIMPICE

SESIUNEA INTERNAȚIONALĂ PENTRU TINERI PARTICIPANȚI

SESIUNEA INTERNAȚIONALĂ PENTRU PROFESORI
DE LA FACULTĂȚI DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

CONFERINȚA ANUALĂ A
ACADEMIILOR NAȚIONALE OLIMPICE EUROPENE

SEMINAR INTERNAȚIONAL PENTRU STUDII
OLIMPICE DESTINAT ABSOLVENȚILOR
DE STUDII POSTUNIVERSITARE

CINE:

Academia Internațională Olimpică

CE:

Seminarul a ajuns la cea de-a 26 ediție și se adresează absolvenților de studii postuniversitare care sunt interesați să studieze fenomenul sportiv și olimpic și să facă cercetări pe subiecte olimpice.

CÂND:

8-30 mai

UNDE:

Olympia, Grecia

REZULTATE:

Au participat reprezentanți ai Academiiilor Naționale Olimpice de pe toate continentele lumii. Delegatul A.O.R. a fost dl Mihăiță Alin Săftel, asistent universitar în cadrul U.N.E.F.S. București.

SEMINAR INTERNAȚIONAL PENTRU STUDII OLIMPICE DESTINAT ABSOLVENȚILOR DE STUDII POSTUNIVERSITARE

Academia Internațională Olimpică a organizat cel de-al 26-lea Seminar Internațional de Studii Olimpice pentru absolvenții de studii postuniversitare în perioada 8-30 mai, în campusul propriu din Olympia, un oraș în Grecia Antică, în Elis, cunoscut ca loc de desfășurare al Jocurilor Olimpice în perioada clasică.

Pe data de 8 mai 2019 am ajuns în Atena, la Hotelul Atrium, unde a avut loc prima întâlnire cu cei 26 de participanți din 21 de țări din întreaga lume (Letonia, Pakistan, Brazilia, Taipei, Canada, Camerun, Liban, Australia, Croația, Polonia, Ucraina, Germania, Iran, Franța, Mexic, Turcia, Grecia, Guatemala, Rusia, China, România). Prima întrunire a fost condusă de prof. dr. Konstantinos Georgiadis și de președintele A.I.O., Isidoros Kouvelos. Ziua s-a terminat cu o invitație la cină, iar cu acest prilej am putut să ne cunoaștem toți participanții care am plecat pe drumul studierii Olimpismului pentru 23 de zile în cadrul Academiei Internaționale Olimpice.

Dis-de-dimineață ne-am început călătoria de două zile spre Olympia, dar nu înainte de a vizita situl arheologic Acropole, loc unde se află monumente importante precum templele Partenon și Erechtheion, ambele dedicate zeiței Atena, Muzeul Acropole, Stadionul Panathenaikon, loc unde s-au desfășurat primele Jocuri Olimpice Moderne, în anul 1896. Prima noapte în drumul spre Academia Internațională Olimpică am petrecut-o în Nafplio, unde am putut vizita Cetatea Venețiană, o locație încărcată de istorie și care îți oferă o priveliște a întregii regiuni, precum și a orașului situat în golful Argolic. Cea mai interesantă locație a fost stadionul Nemea, prezentat de profesorul Stephen Miller, care și-a dedicat toată cariera profesională acestui sit arheologic.

Înainte de a pleca, profesorul Stephen Miller ne-a invitat pe toți participanții la Seminar să luăm parte în vara anului 2020 la Renașterea Jocurilor din Nemea.

După un drum lung, târziu în noapte, am ajuns la Academia Internațională Olimpică și am fost cazat în camera 32 alături de Ponciano Nenez Pedro Danilo, din Guatemala și Zawadzki Krtstian, din Polonia, amândoi iubitori ai baschetului ca și mine.

Ceremonia de deschidere a avut loc în data de 11 mai 2019, în amfiteatrul Academiei Internaționale Olimpice. După intonarea Imnului olimpic și prezentarea fiecărui participant, profesorul Kostas Georgiadis a prezentat istoria A.I.O. după care a avut loc ceremonia de la Monumentul lui Pierre de Coubertin și fotografia oficială de grup pe scările de marmură din cadrul Academiei.

Programul zilnic din cadrul Seminarului a fost foarte bine structurat. În fiecare dimineață erau sesiuni interactive alături de profesori participanți pe diferite teme legate de Olimpism. Temele prezentate la seminar de către profesorii invitați au fost:

Profesori participanți:

- Prof. Dr. Peter Mauritchu (Austria)
- Ms Erofilis – Iris Kollia (Grecia)
- Jocurile Olimpice Antice și Filosofia lor (8-13 mai)
- Prof. Dr. Konstantinos Georgiadis (Grecia)
- Prof. Dr. John MacAlloon (SUA)
- Prof. Dr. Norbert Muller (Germania)
- Mișcare Olimpică Modernă și aspectele socio-politice ale Jocurilor Olimpice Moderne (media și comunicarea, managementul, organizarea și marketingul) 14-19 mai
- Prof. Dr. Irena Martinkova (Cehia)

- Prof. Dr. Matthew Llewellyn (SUA)
- Prof. Dr. Yannis Theodorakis (Grecia)
- Problematika eticii și filosofiei Olimpismului precum și a atletilor în Mișcarea Olimpică Modernă (20-30 mai)
- Îndrumător: Prof. Dr Konstantinos Georgiadis (Grecia)
- Profesori invitați: Ms Dora Palli (Grecia)

La finalul fiecărei sesiuni, toți cei 26 de participanți și-au prezentat lucrările de cercetare pe care le-au realizat, tema mea fiind „Promovarea valorilor olimpice prin jocul de baschet în scaun rulant în România”. Seminarile nu au avut loc doar în cadrul sălilor de curs de la Academia Internațională Olimpică, ci și în situl arheologic din apropierea Academiei și Stadionul Olympia. Loc în care am putut să înțelegem mai bine Jocurile Olimpice Antice. Aici am discutat de simbolistica Sanctuarul lui Zeus, statuile din bronz Zanes și am organizat o competiție de alergare pe stadion, cursă pe care am câștigat-o și, conform tradiției, am fost încoronat cu ramuri de măslin.

După terminarea cursurilor aveam la dispoziție două ore să rezolvăm temele și proiectele zilnice. De cele mai multe ori aceste două ore le petreceam în cadrul bibliotecii.

După-amiaza era rezervată activităților sportive, alături de îndrumătorul nostru prof. dr. Konstantinos Georgiadis și coordonatorul Nikos Papacharalampous. În fiecare zi organizam diferite meciuri de fotbal, baschet, volei, rugby touch și chiar lupte pe iarbă.

Pe lângă activitățile sportive, seara, am mai participat la petreceri tematice în care am învățat să dansez dansuri tradiționale: zorba greco Reaidy Rabihi și El Yayar Manal, ne-au prezentat tradițiile, dansurile și mâncarea libaneză și am vizionat documentare despre Jocurile Olimpice Antice.

Ceremonia de închidere a avut loc în data de 28 mai. În cadrul ceremoniei, ne-au mulțumit pentru participare și ne-au fost acordate diplome de participare pentru lucrările pe care le-am realizat și activitatea din cadrul Academiei Olimpice Internaționale, urmate de tradiționalele fotografii de grup la statuia lui Diagora.

În drumul de întoarcere spre Atena, ne-am oprit, pentru o ultimă vizită, la stadionul Delphi, acesta fiind construit pe locul cel mai înalt din acest sit arheologic.

Consider că această experiență a fost un real câștig pentru mine, atât prin prisma informațiilor acumulate, dar și a prietenilor legate pe perioada celor 23 de zile petrecute la Olympia. Contactul cu atâtea culturi, obiceiuri și puncte de vedere diferite oferite de către participanții din întreaga lume, îți pot oferi cu siguranță noi viziuni și de ce nu, noi idei de colaborare. În prezent, toți participanții la acest seminar ținem legătura și ne-am promis că ne vom revedea în 2020 la Jocurile Olimpice de la Tokyo.

Mihăiță Alin SĂFTEL

Asistent universitar U.N.E.F.S. București

SESIUNEA INTERNAȚIONALĂ
PENTRU DIRECTORI SAU PREȘEDINȚI
DE ACADEMII NAȚIONALE OLIMPICE

CINE:

Academia Internațională Olimpică

CE:

Sesiunea, organizată pentru prima dată în 1986, are ca scop sprijinirea Academiei Naționale Olimpice și încurajarea creării unor noi Academii. Prin prelegerile profesorilor și oficialilor din Mișcarea Olimpică precum și prin intermediul grupurilor de discuție este pusă în valoare cooperarea între Academii Naționale Olimpice pentru promovarea programului mondial de Educație Olimpică.

CÂND:

10-17 mai

UNDE:

Olympia, Grecia

REZULTATE:

130 de participanți din 86 de țări au luat parte la această reuniune. Delegații A.O.R. au fost dna Elena Moruzov (director A.O.R. Tulcea) și dl Titel Iordache (director A.O.R. Ilfov).

SESIUNEA INTERNAȚIONALĂ PENTRU DIRECTORI SAU PREȘEDINȚI DE ACADEMII NAȚIONALE OLIMPICE

Cea de-a 15-a Sesiune Internațională pentru Directori sau Președinți ai Academiiilor Naționale Olimpice a avut loc în perioada 10-17 mai 2019, în Grecia, la Olympia. Tema principală a sesiunii a fost „Diplomația Olimpică și Pacea”, iar cea specială „Pacea și educația – părți ale Educației Olimpice”.

Importantul eveniment a reunit 130 de participanți din 86 de țări, de pe toate continentele, oferind o excelentă ocazie pentru schimbul de experiență, prezentarea unor exemple de bune practici, consolidarea spiritului de voluntariat, dezvoltarea competențelor organizatorice și, nu în ultimul rând, legarea de prietenii bazate pe afinități profesionale și culturale.

La această întâlnire internațională, din partea României au participat doi reprezentanți ai filialelor Academiei Olimpice Române: prof. Elena Moruzov, directorul filialei A.O.R. Tulcea și prof.dr. Titel Iordache, directorul filialei A.O.R. Ilfov.

Sosirea participanților a avut loc pe parcursul zilei de vineri, 10 mai 2019, în Atena, iar lucrările sesiunii au avut loc la Olympia, începând cu data de 11 mai.

AGENDA SESIUNII

Ceremonia de deschidere a avut loc sâmbătă, 11 mai, prin alocuțiunea susținută de către președintele A.I.O., domnul Isidoros Kouvelos, urmată de intonarea imnului olimpic, prezentarea lectorilor și a participanților.

În continuare, au avut loc o serie de evenimente specifice ceremonialului de deschidere:

- discursul domnului Isidoros Kouvelos, președintele Academiei Olimpice Internaționale;
- acordarea Plăcii „Vikelas” prof. Christina Koulouri de către Societatea Internațională a Istoricilor Olimpici;
- prelegerea prof. Christina Koulouri (Grecia) pe tema: „Olimpiadă și educația pentru pace: o analiză istorică”;
- prelegerea dlui Stelios Aggeloudis (Grecia), avocat, prim-vicepreședinte al Comitetului Olimpic Național al Greciei, fondator și președinte al Muzeului Olimpic din Salonic, pe tema: „Diplomația și pacea olimpică”.

- depunerea de coroane la statuia lui Pierre de Coubertin, părintele Jocurilor Olimpice Moderne;
- depunerea de coroane la monumentul lui John Ketseas și Carl Diem, pionieri ai Academiei Internaționale Olimpice.

În prima parte a zilei, participanții s-au bucurat de o vizită la situl arheologic din Olympia, locul nașterii Jocurilor Olimpice și la Muzeul Olympiei Antice.

În a doua parte a zilei, au avut loc prelegeri susținute de către prof. Thierry Zintz (Belgia) pe tema „Sportul – instrument influent pentru înțelegere și dialog intercultural” și de către dr. Saša Ceraj (Croatia) pe tema: „Construirea de poduri, nu ziduri: rolul unitar al sportului pentru oameni și țări”, urmate de dezbateri în plen.

Seria de prelegeri a continuat cu cea a dr. Sock Miang Teo – Koh (Singapore) pe tema: „Educația pentru pace ca parte a educației olimpice: exemple practice”, urmată de cea a dr. Constantinos Filis (Grecia) pe tema: „Ideea armistițiului”.

Ca și în ziua precedentă, prelegerile au fost urmate de dezbateri în plen și în grupuri mici de discuții constituite din participanții celor 86 de țări.

Programul zilei de marți a debutat cu prelegerea dr. Arnaud Richard (Franța) pe tema: „Diplomația sportivă și naționalitatea în mass-media”, urmată de prelegerea domnului Nils Holmegaard (C.I.O.) pe tema: „Cum pot Comitetele Naționale Olimpice să transpună valorile olimpice în acțiune în secolul XXI”.

În partea a doua a zilei au fost stabilite concluziile finale ale grupurilor de discuții, după care au urmat prezentări susținute de către reprezentanții Academiei Naționale Olimpice.

Pornind de la concluziile ajunse în cadrul grupurilor de discuții, s-a conturat ideea elaborării și implementării unor proiecte care să aibă drept scop pregătirea copiilor pentru integrare socială și promovarea unei societăți libere, formarea unor competențe și atitudini necesare tinerei generații pentru o participare activă la viața socială.

Astfel, Olimpismul poate deveni modul optim de manifestare a tuturor valorilor, dar și de apariție a noi valori reprezentând, totodată, un fel de creuzet ce adună și unește valori morale, estetice, filozofice, spirituale și le configurează noi dimensiuni. Poate deveni tipul de atitudine în care binele, cinstea, onoarea și demnitatea se metamorfozează în fair-play, iar frumosul își poate găsi obiectivitatea în proporția, armonia, echilibrul, forma corpului uman, la cote dintre cele mai înalte.

Ziua de miercuri a fost rezervată, în principal, prezentării în plen a concluziilor finale care au rezultat în cadrul grupurilor de discuții, dar și ceremoniei de închidere, înmânării diplomelor de participare și alocuțiunilor în numele participanților și al lectorilor.

Ca de fiecare dată, și această sesiune internațională a fost deosebit de interesantă și utilă atât sub aspectul informațiilor și competențelor dobândite de către participanți, cât și al dialogului multicultural, fundamentat pe principiile și valorile specifice Olimpismului și spiritului olimpic – generator de valori – care, inevitabil, conduce la armonie, pace, prietenie, loialitate, cunoașterea mai profundă a acestei lumi, a valorilor ei spirituale, face viața mai plină, o înalță și îi dă o semnificație superioară.

Titel IORDACHE

Elena MORUZOV

SESIUNEA INTERNAȚIONALĂ PENTRU TINERI PARTICIPANȚI

CINE:

Academia Internațională Olimpică

CE:

Sesiunea este structurată pe două săptămâni și este concepută ca o introducere în domeniul Olimpismului și a Mișcării Olimpice. Scopul Academiei Internaționale Olimpice pentru această reuniune este să educe, dar, mai important, este să motiveze tinerii participanți să își folosească experiența și cunoștințele dobândite în cele două săptămâni pentru a promova idealurile olimpice în țara de origine.

CÂND:

1 - 15 iunie

UNDE:

Olympia, Grecia

REZULTATE:

Au participat 156 de tineri din 85 de țări. Reprezentanta A.O.R. a fost dra Denisa Deliu, consilier președinte C.O.S.R.

SESIUNEA INTERNAȚIONALĂ PENTRU TINERI PARTICIPANȚI

Academia Internațională Olimpică și-a deschis porțile pentru cea de-a 59-a ediție a Sesiunii Internaționale pentru Tineri Participanți în perioada 1-15 iunie 2019, unde au fost prezenți 156 de tineri din 85 de țări, 17 coordonatori, 6 invitați, 1 observator și 9 profesori.

Prima zi a început frumos cu vizita la Stadionul Panathenaic din Atena – locul unde au fost reluate Jocurile Olimpice Moderne, am continuat apoi cu Acropole și am terminat cu muzeul de la baza acestuia. Pe tot acest parcurs, fiecare grup a avut parte de câte un ghid care a povestit cu mult entuziasm ceea ce se întâmplase acolo în Antichitate.

Ceremonia de deschidere a avut loc la Atena, pe Dealul Pnyx, într-o frumoasă atmosferă dată de grandioarea muntelui Acropole în peisaj, sub lumina apusului, răcoarea serii și muzica interpretată de Corul Copiilor al Operei Naționale din Grecia.

Începutul a fost marcat de imnul olimpic, apoi au urmat alocuțiuni din partea dlui Isidoros Kouvelos, președintele A.I.O., dlui Thomas Bach, președintele C.I.O., dlui Spyros Capralos, președintele Comitetului Național Olimpic din Grecia și dlui Prokopios Pavlopoulos, președintele Greciei. Cu această ocazie, au fost decernate două distincții onorifice: „*Olympia*” – dlui Valeriy Borzov, membru C.I.O. pentru Ucraina, și „*Athena*” – Comitetului Olimpic din China.

Deși eram persoane adunate din toate colțurile lumii, cu obiceiuri și culturi diferite, am avut toți un punct în comun: sportul. Acesta, prin valorile sale, ne-a unit și a creat o familie temporară pentru două săptămâni în care am împărtășit experiențe și povești frumoase pe meleagurile Eladei. După primele zile în care am interacționat cu ceilalți

participanți, deja mă simțeam confortabil de parcă ne cunoșteam de foarte mult timp.

Pe 3 iunie am plecat spre Olympia, trecând prin Delphi, un loc plin de istorie, aflat în munți. Delphi găzduia Jocurile Pythice și era considerat de greci în Antichitate „centrul lumii”. Îndrumați de ghid, am pășit prin tainele ce îmbrăcau ruinele pe care am avut ocazia să le admirăm în splendoarea lor. Mergând la pas alături de ceilalți participanți entuziasmați, nici nu am știut când a trecut timpul și am ajuns în vârful muntelui, unde se afla stadionul antic păstrat în condiții foarte bune.

Odată ajunși în Olympia, după o zi plină de informații noi, ne-am acomodat cu campusul și ne-au fost transmise regulile plus programul următoarelor zile.

Tema propusă anul acesta a fost „Diplomația Olimpică și Pacea”, unde majoritatea subiectelor au urmărit răspunsul la întrebarea „Cum pot juca sporturile olimpice un rol pozitiv în diplomația internațională?”

În fiecare dimineață, în Olympia, după înviorare și mic dejun, urmau lecturile în cadrul cărora ne-au vorbit frumos profesori din toată lumea.

La data de 4 iunie 2019 am experimentat prima trezire pe muzica specifică taberei dis-de-dimineață (ce avea să continue astfel până la sfârșitul sesiunii), micul dejun la „kafeteria” și am avut încă o ceremonie de deschidere în sala ce avea să ne găzduiască zilnic la următoarele lecturi, amfiteatrul care poartă numele primului președinte CIO - “Demetrius Vikelas”. Au urmat depunerile unor coroane de flori la monumentele comemorative ale lui Pierre de Coubertin (părintele Jocurilor Olimpice Moderne), John Ketseas și Carl Diem (pionieri ai Mișcării Olimpice).

Ulterior, am fost împărțiți în 10 grupuri de discuții + grupul francez, fiecare cuprinzând aproximativ 14-15 persoane și 2 coordonatori. Împreună am dezbătut tema principală a sesiunii – Olimpismul și diplomația internațională -, am ales câte două subiecte ce derivau din aceasta și le-am prezentat la finalul fiecărei săptămâni. Am făcut parte din grupul de discuție cu numărul 4 și am avut în echipă tineri din Taiwan, Sri Lanka, Guatemala, Iordania, Kirghistan, Lituania, Malaiezia, Coreea de Sud, Sfântul Vicențiu și Grenadine, Statele Unite ale Americii, Uruguay, Israel și Tadjikistan. În prima săptămână, liderul grupului a fost Cole Mckeel (membru al Comitetului Olimpic din S.U.A.), urmând ca în a doua săptămână să preiau ștafeta la conducere, să redactez concluziile discuțiilor și să prezint în fața tuturor unul dintre subiectele legate de egalitatea dintre sexe din sport în contextul diplomației internaționale.

După ce terminam discuțiile, ne mutam pe terenurile de sport, unde am avut la alegere între baschet, volei, fotbal și tenis. De asemenea, alte opțiuni au mai fost înotul și tenisul de masă. Eu m-am înscris la tenis de masă, volei și înot. N-am avut șanse de reușită în fața unor

foști participanți la Jocurile Olimpice, însă, mai presus de câștigarea unui loc fruntaș, au stat valorile olimpice – prietenia, respectul, excelența, fair-play-ul, bucuria de a lucra în echipă cu oameni minunați și toleranța. Au existat și ateliere de creație literară, dans, muzică și pictură, care ne-au încântat cu un spectacol minunat în ultima zi petrecută în Olympia. Am avut, printre altele, o zi în care am mers la mare, iar o altă zi dedicată unei Gale de înot.

Am vizitat, pe 5 iunie, Muzeul Olympiei Antice și situl arheologic al sanctuarului ce face parte din patrimoniul cultural mondial UNESCO, locul unde se află stadionul în care se aprinde flacăra Olimpică printr-un ceremonial strict, încă din anul 1936. De asemenea, am fost încântați să vedem arhiva Jocurilor Olimpice de la Atena 2004, care se află chiar în cadrul campusului din Olympia.

Am făcut parte dintre cei cu inițiativă în două dintre diminețile cu activitățile de înviorare. Prima dată am predat judo împreună cu Aljaz Sedej (Slovenia, judoka participant la Jocurile Olimpice de la Beijing 2008 și Londra 2012) și Yi-Jen Yang (Taiwan), iar a doua oară am predat elemente de

kick-boxing și autoapărare alături de Jean-Claude Rugigana (Rwanda).

Un alt moment demn de a fi consemnat a fost reprezentat de reconstituirea Jocurilor Olimpice din Antichitate, cu probe din atletism, unde fiecare grupă în parte a avut reprezentanți. Câștigătorii au primit coroanele făcute din ramuri de măslin, atât de celebre încă din Antichitate.

Serile sociale au fost cele care ne-au transpus, pentru câteva minute, în culturi și obiceiuri de pe întreg mapamondul. Fie că gustam o prăjitură tipic mexicană, „dulche de leche” din Argentina, baclava din Turcia, participam la un concurs cu bețișoare chinezești sau de pronunțat cuvinte în limba georgiană, fie că dansam o horă tipic armeană ori românească, toți ne-am simțit bine și am petrecut momente de neuitat, împărțind, în acele clipe, trăiri similare.

Pe lângă fotografii, cele mai căutate suveniruri în schimburile dintre participanți, au

fost insignele și tricourile echipelor olimpice specifice fiecărei națiuni. Finalul sesiunii a fost marcat de multe îmbrățișări, poze, cuvinte frumoase, zâmbete, schimburi de conturi de Instagram și Facebook, adrese de email (și câteva lacrimi).

În concluzie, această sesiune a fost o experiență din care am avut foarte multe lucruri noi de învățat și care va rămâne mereu în sufletul meu. Recomand tuturor celor implicați în sport și în Mișcarea Olimpică să participe la un astfel de eveniment, cu convingerea că se vor simți mai bogați din punct de vedere spiritual și cultural în urma celor două săptămâni petrecute în Grecia.

Denisa DELIU
Consilier președinte C.O.S.R.

CINE:

Academia Internațională Olimpică

CE:

Sesiunea, ajunsă la cea de-a 13- a ediție, se adresează profesorilor din instituțiile superioare de educație fizică și sport, reușind să aducă în plen opt cadre didactice universitare și personalități din lumea sportului, care au susținut prelegeri.

CÂND:

1-7 iulie

UNDE:

Olympia, Grecia

REZULTATE:

La sesiune au luat parte 71 de participanți din 36 de țări de pe 5 continente. Reprezentantul A.O.R. la această sesiune a fost domnul Marius Stoicescu, lector univ. dr. la U.N.E.F.S. București.

SESIUNEA INTERNAȚIONALĂ DEDICATĂ
PROFESORILOR DIN CADRUL FACULTĂȚILOR
DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

SESIUNEA INTERNAȚIONALĂ DEDICATĂ PROFESORILOR DIN CADRUL FACULTĂȚILOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Ajunsă la cea de-a 13-a ediție, Sesiunea Internațională adresată Profesorilor din Instituțiile Superioare de Educație Fizică și Sport desfășurată în orașul Olympia (Grecia), în perioada 1-7 iulie 2019, a reunit un număr de 71 participanți din 36 de țări, de pe 5 continente. Tema principală a sesiunii a fost „Diplomația și Pacea Olimpică”, iar ca tematică specială reuniunea a vizat „Armistițiul Olimpic ca instrument educațional pentru pace”.

În cadrul ceremoniei de deschidere prezidată de prof. Konstantinos Georgiadis și desfășurată în centrul de conferințe al Academiei Internaționale Olimpice din Olympia a fost intonat imnul olimpic și au fost prezentați cei 71 de participanți. În cadrul aceleiași întâlniri, s-au depus coroane de flori la monumentul ridicat în memoria lui Pierre de Coubertin și au fost transmise mesaje în diferite limbi cu privire la rolul Mișcării Olimpice în promovarea păcii.

Această Sesiune atrage în mod tradițional interesul profesorilor universitari de pe întreg mapamondul, ediția din 2019 reușind să aducă în plen opt cadre didactice universitare și personalități din lumea sportului care au susținut prelegeri în tematica reuniunii. În cele patru zile petrecute în Olympia, participanții au auzit și au schimbat opinii privind următoarele teme:

- „Educația pentru pace ca parte a educației pentru drepturile omului” – prof. dr. Katerina Mouratidou (Grecia);
- „Educația pentru pace în cadrul Jocurilor Olimpice pentru Tineret” – prof. master Daniel de la Cueva (Argentina);
- „Abordări incluzive și inovative în educație fizică și sport și antrenament sportiv” – conf. univ. dr. Ana Znidarec Cuckovic (Croatia);
- „Rolul sportului în facilitarea integrării emigranților: o perspectivă europeană” – John Dorber (Marea Britanie);
- „Jocurile Francofoniei” – Thomas Gil (Franța);

- „Rolul sportului în cadrul păcii sociale” – prof. dr Li-Hong (Taipei);
- „Pierre de Coubertin și internaționalizarea” – prof. dr Stephan Wassong (Germania);
- „Mișcarea Olimpică: brand național și diplomatie” – dr. Yoav Dubinsky (Israel).

De asemenea, au fost alocate două sesiuni de prezentări scurte pentru ceilalți participanți ce au trezit numeroase discuții precum și posibile idei de colaborare. Pe lângă aceste prezentări, s-au creat șase grupuri de lucru pentru a discuta tematicile sesiunii, idei ce au fost prezentate în plen în ultima reuniune. În grupul de lucru în care am participat s-au căutat răspunsuri la următoarele două întrebări:

- Cum putem pregăti mai bine sportivii de performanță pentru ca aceștia să-și asume rolul de ambasadori ai Armistițiului Olimpic?
- Cum poate contribui Mișcarea Olimpică la promovarea Păcii în lume?

Și, pentru că sesiunea internațională dedicată profesorilor nu este numai despre prelegeri și prezentări în plen, participanților li s-a oferit un tur ghidat al sitului arheologic și al muzeului din Olympia Antică, alături de ocazia de a practica în incinta Academiei o serie de activități sportive precum fotbal, volei, tenis de masă sau de a se relaxa la piscină.

În plan personal, participarea la această sesiune internațională a reprezentat posibilitatea de a-mi consolida noțiunile cu privire la Mișcarea Olimpică, de a cunoaște și de a interacționa cu oameni care promovează valorile olimpice, de a genera colaborări viitoare și de a simți emoția unui start luat pe stadionul olimpic din Olympia.

Marius STOICESCU

Lect.univ.dr. U.N.E.F.S. București

CONFERINȚA ANUALĂ A ACADEMIILOR NAȚIONALE OLIMPICE EUROPENE

Asociația Academiilor Olimpice Europene a fost fondată anul trecut la Ljubljana, Slovenia, Academia Olimpică Română fiind membru fondator. Anul acesta, Asociația nou înființată a organizat în Cipru, Nicosia, o conferință despre viitorul Mișcării Olimpice, la care au participat reprezentanți a peste 20 de Academii Olimpice Europene, oficiali ai Comitetului Internațional Olimpic, Academia Internațională Olimpică, Comitetul Olimpic European, Centrul de Studii Olimpice, reprezentanți ai federațiilor sportive din Cipru, jurnaliști, etc.

Conferința a ținut două zile, prima zi fiind dedicată prelegerilor unor specialiști în domeniu: ex: Maria Bogner – director al Centrului de Studii Olimpice din Lausanne, Dyonissis Gangas – directorul Academiei Internaționale Olimpice, Maria Bulatova – specialist în studii olimpice și vicepreședinte al Asociației Academiilor Olimpice Europene sau Dinos Foinkarides – jurnalist sportiv.

A doua zi a conferinței a fost destinată Adunării Generale a Asociației Europene. Pe agenda întâlnirii s-au aflat mai multe puncte printre care: raportul forului de conducere privind anul 2019, alegerea membrilor comisiilor nou înființate, alegerea taxei de membru pentru Academii Olimpice afiliate forului european, rapoartele Academiilor Olimpice Naționale privind anul 2019, parteneriate și proiecte pentru viitor.

Academia Olimpică Română a participat cu doi reprezentanți – Simona Tabără Amănar – director A.O.R. și Anita Diana Sterea – membru în Consiliul de Conducere A.O.R.. Au mai fost prezente alte 20 de delegații ale Academiilor Naționale Olimpice, dar și o delegație de la Academia Internațională Olimpică, care a prezentat proiectul de restaurare a campusului din Olympia, proiect realizat cu sprijin financiar din partea C.I.O.

Raportul forului de conducere a adus la cunoștința membrilor etapele legale întreprinse până acum pentru înregistrarea noului for conform legislației europene – forul fiind înregistrat în Germania – Frankfurt; raportul financiar și raportul privind proiectele realizate și parteneriatele deja întreprinse anul acesta. Printre proiectele implementate s-a amintit proiectul „posterul olimpic” prezent în format virtual la Jocurile Europene de la Minsk – posterul României fiind prezentat și în cadrul conferinței.

Forul european va avea patru comisii: comisia de comunicare, comisia de educație olimpică, comisia pentru dezvoltare și cooperare și comisia pentru moștenire olimpică. A.O.R. are un membru în Comisia de educație olimpică, Simona Tabără Amânar fiind aleasă alături de alți 11 membri.

Pentru anul viitor s-a discutat despre proiecte regionale și posibilitatea de a se aplica pentru fonduri europene, mai ales pentru programul Erasmus Plus. Rapoartele colegilor de la alte Academii Olimpice au dat plus valoare conferinței și au oferit idei

participanților despre alte proiecte ușor de implementat la nivel local.

Casa Olimpică din Nicosia a găzduit conferința, un spațiu modern și foarte frumos pus în valoare cu simboluri sportive la tot pasul. Gazdele conferinței precum și Comitetul de Organizare au făcut tot ceea ce a stat în atribuțiile lor pentru a organiza o conferință cu un nivel înalt de dezbatere și găsirea de soluții și idei pentru Mișcarea Olimpică de mâine.

Anita Diana STEREA

Membru în Consiliul de Conducere A.O.R.

SPORTUL ROMÂNESC ÎN LUME

FESTIVALUL OLIMPIC AL TINERETULUI EUROPEAN DE LA
SARAJEVO ȘI SARAJEVO DE EST, BOSNIA ȘI HERȚEGOVINA,
EDIȚIA DE IARNĂ

FESTIVALUL OLIMPIC NAȚIONAL PENTRU TINERET DE LA ALBENA

JOCURILE EUROPENE DE LA MINSK

FESTIVALUL OLIMPIC AL TINERETULUI EUROPEAN DE LA BAKU,
EDIȚIA DE VARĂ

JOCURILE MONDIALE PE PLAJĂ DIN DOHA, QATAR

FESTIVALUL OLIMPIC AL TINERETULUI EUROPEAN
DE LA SARAJEVO ȘI SARAJEVO DE EST,
BOSNIA ȘI HERȚEGOVINA, EDIȚIA DE IARNĂ

CINE:

Au participat 46 de Comitete Naționale Olimpice

CE:

911 sportivi cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani s-au întrecut la opt discipline sportive

CÂND:

9-16 februarie

UNDE:

Sarajevo și Sarajevo de Est, Bosnia și Herțegovina

REZULTATE:

Cele mai bune rezultate ale delegației tricolore au fost înregistrate la short track de către Katalin Albert, care s-a clasat pe locul 11 în proba de 1.500 m și pe locul 12 în proba de 1.000 m

FESTIVALUL OLIMPIC AL TINERETULUI EUROPEAN DE LA SARAJEVO ȘI SARAJEVO DE EST, BOSNIA ȘI HERȚEGOVINA, EDIȚIA DE IARNĂ

Cea de-a XIV-a ediție de iarnă a Festivalului Olimpic al Tineretului European (F.O.T.E.), care a avut loc în perioada 9-16 februarie, a unit două orașe – Sarajevo și Sarajevo de Est din Bosnia și Herțegovina într-un spirit pozitiv de unitate și mândrie colectivă de a găzdui acest eveniment remarcabil. 911 sportivi cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani, din 46 de țări europene, s-au întrecut la opt discipline sportive: schi alpin, schi fond, biatlon, curling, patinaj artistic, short track, hochei pe gheață și snowboard.

MOTTO-UL OFICIAL AL F.O.T.E. SARAJEVO ȘI SARAJEVO DE EST 2019

„Două orașe, un vis” – a fost devizul F.O.T.E. care a avut o semnificație mai profundă

pentru comunitățile locale din zonă decât o competiție multi-sport și sărbătorirea tinerilor. Pentru orașele Sarajevo și Sarajevo de Est, Festivalul a constituit o oportunitate de cooperare între cele două părți și împărțirea unei viziuni comune pentru reconciliere, reconstrucție și, mai ales, speranță pentru un viitor comun și construirea unor relații durabile.

MASCOTA OFICIALĂ A F.O.T.E. SARAJEVO ȘI SARAJEVO DE EST 2019

Mascota, care se numește Groodvy, seamănă cu un bulgăre de zăpadă, elementul cel mai important pentru jocurile de iarnă, iar părul său multicolor reprezintă toți sportivii care vor participa la competiții.

Mascota este opera unei agenții de design din Sarajevo de Est, Visia. Pentru desemnarea mascotei oficiale, a fost organizat, în premieră, un concurs prin care 28 de tineri au sugerat 16 idei posibile pentru mascotă. Judecătorii au ales apoi primii trei, iar publicul a votat pentru Groodvy.

Groodvy a câștigat cu doar 125 de voturi mai mult decât mascota clasată pe locul doi.

ROMÂNIA LA F.O.T.E. SARAJEVO ȘI SARAJEVO DE EST 2019

Cei 30 de reprezentanți ai României, însoțiți de 13 antrenori, au participat în competițiile de patinaj artistic, schi alpin, biatlon, schi fond, short track și snowboard, șase din cele opt sporturi la care s-a concursat la Festival.

Cele mai bune rezultate ale delegației tricolore au fost înregistrate la short track de către Katalin Albert care s-a clasat pe locul 11 în proba de 1.500 m și pe locul 12 în proba de 1.000 m, realizări în urma cărora a fost desemnată portadrapelul României la ceremonia de închidere a competiției.

SECRETARUL GENERAL ADJUNCT AL C.O.S.R., NUMIT PREȘEDINTELE COMISIEI DE COORDONARE A EDIȚIEI DE IARNĂ A F.O.T.E. – VUOKATTI 2021

Următoarea ediție de iarnă a Festivalului Olimpic al Tineretului European va avea loc peste doi ani la Vuokatti, în Finlanda. În programul F.O.T.E. Vuokatti 2021 vor fi fost incluse nouă sporturi și discipline sportive: schi alpin, biatlon, schi fond, patinaj, hochei pe gheață, combinata nordică, short track, schi sărituri și snowboard.

Florin Mișcă, secretarul general adjunct al Comitetului Olimpic și Sportiv Român, a fost desemnat președintele Comisiei de Coordonare, din partea Asociației Comitetelor Olimpice Europene (E.O.C.).

Membru în Comisia F.O.T.E. a E.O.C., Florin Mișcă a fost directorul Departamentului de relații cu Comitetele Olimpice Naționale Europene la F.O.T.E. Brașov 2013 și membru în Comisiile E.O.C. de Coordonare a F.O.T.E. Erzurum 2017 și F.O.T.E. Sarajevo & Sarajevo de Est 2019.

FESTIVALUL OLIMPIC NAȚIONAL
PENTRU TINERET DE LA ALBENA

CINE:

Comitetul Olimpic Bulgar

CE:

Competiție sportivă destinată tinerilor cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani. Disciplinele din program: atletism, baschet 3x3, volei pe plajă, lupte pe plajă, fotbal, înot și tenis de masă.

CÂND:

9-12 iunie

UNDE:

În cadrul complexului sportiv din Albena

REZULTATE:

Delegația României și-a adjudecat o medalie de aur la volei pe plajă feminin și o medalie de aur la baschet 3x3 feminin. Echipa masculină de volei pe plajă s-a clasat pe locul III.

FESTIVALUL OLIMPIC NAȚIONAL PENTRU TINERET DE LA ALBENA

Așa cum ne-a obișnuit în ultimi ani, și în 2019, Comitetul Olimpic din Bulgaria a organizat în perioada 9-12 iunie, o nouă ediție a Festivalului Olimpic Național pentru Tineret. Întrecerile sunt rezervate sportivilor juniori cu vârste cuprinse între 14 și 18 ani și s-au desfășurat pe terenurile special amenajate în incinta Complexului Sportiv din Albena.

La cea de-a XII-a ediție a Festivalului, România a participat la volei pe plajă și baschet 3x3, atât la feminin, cât și la masculin.

La fel ca și la edițiile precedente, sportul românesc a fost din nou reprezentat cu brio în competițiile organizate în Albena, tinerii sportivi români reușind și de această dată să obțină performanțe notabile. Finala la volei pe plajă, la feminin, a fost câștigată de echipa României, în timp ce la masculin,

România s-a clasat pe locul 3. Naționala feminină de baschet 3x3 a reușit să urce pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere.

La volei, echipa României a fost formată din Kosinski Irina Eliza, Grigore Serena Andreea și Butușină-Popescu Iarina.

Din echipa României la baschet 3x3 au făcut parte Dumitru Andreea, Ciomag Alexandra, Horlea Andreea Alexandra și Ilaș Ioana Alexandra.

Cu aceste noi medalii adăugate în palmares, putem afirma că sportul juvenil românesc a continuat seria performanțelor obținute de-a lungul timpului la Albena, România fiind mereu abonată la podiumul de premiere.

JOCURILE EUROPENE DE LA MINSK

CINE:

50 de Comitete Naționale Olimpice
au participat la cea de-a II-a ediție a
Jocurilor Europene

CE:

Peste 4.000 de sportivi s-au întrecut
la 23 discipline din 15 sporturi

CÂND:

21-30 iunie

UNDE:

Minsk, Belarus

REZULTATE:

Delegația României, compusă din
123 de sportivi, și-a adjudecat 10
medalii: două de aur (tir sportiv și
kaiac-canoa), trei de argint (tenis
de masă – echipe și dublu mixt,
gimnastică aerobică – cuplu mixt)
și cinci de bronz (lupte, gimnastică
aerobică – grup mixt, sambo
(categoriile +80 kg, 56 kg și 64 kg).

JOCURILE EUROPENE DE LA MINSK

Jocurile Europene reprezintă un eveniment continental multi-sport organizat la fiecare patru ani, în an preolimpic, în rândul sportivilor din toată Europa. Jocurile sunt deținute, reglementate și organizate de Comitetele Olimpice Europene (E.O.C.) și au loc sub auspiciile Comitetului Internațional Olimpic. Prima ediție a avut loc la Baku (Azerbaidjan), în anul 2015.

Găzduirea Jocurilor Europene este o oportunitate unică pentru orașe și regiuni de a demonstra o poziție de lider ca oraș sportiv european. Moștenirile cheie ale dezvoltării infrastructurii, dezvoltării sportive și dezvoltării turismului și comerțului sunt încurajate într-un mod holistic și durabil.

În Azerbaidjan, găzduirea primelor Jocuri Europene a lăsat o moștenire tangibilă a dezvoltării sportive. Evenimentul a servit drept catalizator pentru construirea de facilități cheie, inclusiv noul stadion național. Copiii și tinerii au fost încurajați să adopte un stil de viață sănătos, datorită programelor organizate în jurul Jocurilor cu ONG-uri cheie, inclusiv UNICEF.

În urma ediției inaugurale de mare succes de la Baku, la Adunarea Generală din 2016, E.O.C. a votat Minsk, capitala Belarusului, ca gazdă a celei de-a doua ediții a Jocurilor Europene (21-30 iunie 2019).

După această desemnare, Minsk și-a stabilit un obiectiv clar de a lucra nu de dragul celor 10 zile de concurs, ci pentru moștenirea materială și nematerială de care locuitorii din Minsk și întreaga țară vor beneficia în continuare. Sălile de sport construite sau renovate își vor găsi utilitate după terminarea Jocurilor, intrând în patrimoniul comunității.

De exemplu, ceea ce a fost Sala principală de mese la vremea Jocurilor este de fapt o

anexă la Școala Specială de Copii și Tineret din Rezervația Olimpică pentru patinaj artistic. Clădirea va avea în curând noi săli de sport și săli de coregrafie, precum și locuri de joacă. Acestea vor fi utilizate pentru orele de sport pentru copii și tineret și vor fi disponibile pentru toți rezidenții Minsk.

Transportul și infrastructura din Minsk au primit, de asemenea, un anumit upgrade. Peste 300 de vehicule noi achiziționate pentru Jocuri au devenit acum parte a sistemului de transport public, în timp ce flota de ambulanțe a fost actualizată cu autoutilitare noi dotate cu echipamente de ultimă oră.

În aceste condiții, participarea la Jocuri a fost una importantă: în cele 10 zile de întreceri au evoluat peste 4.000 de sportivi din 50 de țări care au concurat la 15 sporturi și 23 de discipline sportive, la opt dintre acestea rezultatele contând pentru calificarea la Jocurile Olimpice de la Tokyo 2020. S-au acordat 200 de medalii: 91 pentru evenimentele masculine, 89 pentru cele feminine și 20 pentru cele mixte.

Având în vedere importanța Jocurilor Europene, ca și obiectivele de calificare la Jocurile Olimpice de la Tokyo 2020, Comitetul Olimpic și Sportiv Român a depus toate eforturile pentru asigurarea celor mai bune condiții de echipare, transport și restul facilităților necesare pentru ca evoluția tehnică a sportivilor să se situeze la cele mai înalte cote valorice.

Delegația noastră, reunită sub genericul Team Romania, a avut în componență 123 de sportivi care au concurat la toate cele 15 sporturi și discipline sportive: atletism, baschet 3x3, badminton, box, ciclism, fotbal pe plajă, gimnastică – artistică, aerobică și ritmică, judo, kaidac-canoe, lupte – feminin,

libere și greco-romane, sambo, tenis de masă, tir sportiv și tir cu arcu.

Palmaresul final la revenirea în țară a sportivilor români a numărat 10 medalii: două de aur, trei de argint, cinci de bronz, trei locuri patru, 11 locuri cinci și un loc șase.

MEDALII DE AUR:

- Laura Georgeta Coman (tir sportiv, 10 m pușcă aer comprimat)
- Victor Mihalachi și Cătălin Chirilă (kaiac canoe C2 – 1.000 m)

MEDALII DE ARGINT:

- Bernadette Cynthia Szocs, Elizabeta Samara și Daniela Dodean Monteiro (tenis de masă, echipe)
- Ovidiu George Ionescu și Berandette Cynthia Szocs (tenis de masă, dublu mixt)
- Dacian Nicolae Barna și Andreea Bogati (gimnastică aerobică, cuplu mixt)

MEDALII DE BRONZ:

- Kriszta Tunde Incze (lupte, 62 kg)
- Dacian Nicolae Barna, Gabriel Bocșer, Dorin Marian Brotei, Mihai Alin Popa și Andreea Bogati (gimnastică aerobică, grup mixt)
- Alina Petronela Păunescu (sambo, categoria +80 kg)
- Daniela Poroineanu (sambo, categoria 56 kg)
- Anda Mihaela Vâlvoi (sambo, categoria 64 kg)

LOCUL IV:

- Denisa Maria Golgotă (gimnastică artistică, bârnă)
- Florentina Costina Iusco (atletism, săritura în lungime)
- Mihai Donisan (atletism, săritura în înălțime)

LOCUL V:

- Maria Claudia Nechita (box, categoria 51 kg)
- Cosmin Petre Gîrleanu (box, categoria 49 kg)
- Rareș Daniel Chintoan (lupte libere, categoria 125 kg)
- Răzvan Arnăuț (lupte greco-romane, categoria 60 kg)
- Andreea Cristina Verdeș (gimnastică ritmică, panglică)
- Gabriel Ștefăniță Rîmă (sambo, categoria 52 kg)
- Codrina Mihaela Ionescu (sambo, categoria 60 kg)
- Diana Alexandra Kovacs (sambo, categoria 52 kg)
- Lorena Alexandra Podelenczki (sambo, categoria 72 kg)
- Daniela Mihaela Chiss (sambo, categoria 48 kg)
- Ovidiu George Ionescu, Hunor Janos Szocs și Cristian Pletea (tenis de masă, echipe).

LOCUL VI:

- Denisa Maria Golgotă (gimnastică artistică, sol).

FESTIVALUL OLIMPIC AL TINERETULUI EUROPEAN DE LA BAKU, EDIȚIA DE VARĂ

CINE:

*Au participat 48 de Comitete
Naționale Olimpice*

CE:

*3.600 sportivi și oficiali; 135 de
competiții; 298 seturi de medalii*

CÂND:

21-27 iulie

UNDE:

Baku, Azerbaidjan

REZULTATE:

*4 medalii de aur, 10 medalii de
argint, 5 medalii de bronz, trei locuri
4, unsprezece locuri 5, un loc 6*

FESTIVALUL OLIMPIC AL TINERETULUI EUROPEAN DE LA BAKU, EDIȚIA DE VARĂ

Festivalul Olimpic al Tineretului European (F.O.T.E.) reprezintă o celebrare a sportului, a tineretului, a diversității și a valorilor olimpice. Acesta exemplifică principiul fundamental al Olimpismului – de a combina sportul cu educația și cultura.

Viziunea acestui Festival Olimpic este de a inspira tinerii europeni să participe în sport și să trăiască conform valorilor olimpice. F.O.T.E. este rezervat tinerilor cu vârste cuprinse între 14-18 ani. În anul 1990, la inițiativa lui Jacques Rogge (al VIII-lea președinte C.I.O.) a fost aprobată organizarea unui festival pentru tineret, denumit „Zilele Olimpice ale Tineretului European”, iar din anul 2004 competiția și-a schimbat denumirea în Festivalul Olimpic al Tineretului European.

Prima ediție de vară a acestui eveniment a fost organizată în anul 1991 la Bruxelles, Belgia, iar cea de iarnă în anul 1993 la Aosta, în Italia.

În perioada 21-27 iulie 2019, în cadrul F.O.T.E. Baku 2019 au participat aproximativ 3.600 de sportivi și oficiali ai echipelor. Echipa României a fost prezentă cu 103 sportivi care au luat startul în întrecerile de atletism, ciclism, gimnastică artistică, handbal, înot, judo, lupte, tenis și volei, nouă dintre cele zece sporturi din competiție.

La Baku s-au mai organizat evenimente internaționale de răsunet, cum ar fi ediția de debut a Jocurilor Europene, în 2015, Jocurile Solidarității Islamice, în 2017, sau Marele Premiu al Azerbaidjanului, etapă anuală în Formula 1 începând din 2016, sau concursul muzical Eurovision din 2012.

Cu 100 de zile înainte de startul ediției de vară a Festivalului Olimpic al Tineretului European, care a avut loc la Baku, în Azerbaidjan, a fost aprinsă Flacăra Păcii

- Flacăra competiției. Evenimentul a avut loc în cadrul unei ceremonii organizate de Asociația Comitetelor Olimpice Europene (E.O.C.) împreună cu Comitetul de Organizare a F.O.T.E. Baku 2019, în incinta sitului istoric Ara Pacis din Roma.

Ara Pacis este cel mai vechi templu din lume, construit de Împăratul Augustus în sec. 9 d.H. în onoarea valorilor Păcii și Fraternității.

Festivalul Olimpic al Tineretului European este o celebrare a tinereții, speranței și păcii, pentru tot ce are umanitatea mai bun, urmând idealurile olimpice de excelență, prietenie și respect. Toate acestea sunt reprezentate de Flacăra Păcii și istoricul Măslin de Aur, care simbolizează rădăcinile adânci ale Festivalului, crengile sale fiind o umbrelă deschisă, gata să-i primească pe sportivii tuturor Comitetelor Naționale Olimpice Europene. La Jocurile Olimpice antice nu existau medalii sau purtarea torței în ștafetă, dar învingătorii erau onorați cu ramuri și cununi de măslin.

MEDALIILE

Organizatorii au ales un design plin de simboluri pentru medaliile cu care au fost recompensați sportivii care au urcat pe podiumurile de premiere ale Festivalului.

Pe o față, medaliile de aur, argint și bronz reflectă patrimoniul și cultura din Baku: „focul” și „buta” – un vechi șal de lână tradițional azer, precum și spectaculoasa arhitectură modernă reprezentativă a orașului Baku - Turnurile Flăcării (Towers Flame) și Centrul Heydar Aliyev, iar pe cealaltă față este gravat logo-ul Comitetului Olimpic European.

Medaliile, despre care Azad Rahimov, ministrul tineretului și sportului din Azerbaidjan, a afirmat că reflectă trei valori principale ale Festivalului - inovație, calitate și transparență, au fost concepute de o echipă a F.O.T.E. Baku 2019 și confecționate de o fabrică azeră de suveniruri.

MASCOTELE OFICIALE ALE FOTE BAKU 2019

JIRTDAN, care înseamnă „mic” este unul dintre cele mai populare personaje din basmele azere – un băiețel mult mai mic decât ceilalți copii de vârsta lui, dar mult mai puternic datorită calităților sale. Se remarcă printr-o puternică identitate națională, ingeniozitate, inteligență, curaj și popularitate. Într-unul din basme, JIRTDAN învinge un monstru pentru a se salva împreună cu prietenii săi, dovedind că poate fi un erou neînfricat.

Leopardul caucazian BABIR (babir înseamnă leopard în limba azeră) promovează ideea de bogăție și frumusețe a naturii Azerbaidjanului. Leopardul caucazian este una dintre cele mai cunoscute specii din fauna acestei țări și a devenit specie prioritară pentru conservare în întreaga regiune deoarece se află pe cale de dispariție.

Leopardul se regăsește în mitologia azeră fiind considerat un simbol al vitezei, forței, neînfricării și frumuseții naturale.

REZULTATELE ECHIPEI ROMÂNIEI

La cea de-a XV-a ediție de vară a Festivalului Olimpic al Tineretului European care a avut loc la Baku, Echipa Olimpică a României și-a trecut în palmares patru medalii de aur, zece de argint, cinci de bronz, trei locuri 4, unsprezece locuri 5, un loc 6.

Patru medalii de aur

- Bianca Andreea Costea - Înot - 50 m liber
- David Popovici - Înot - 100 m liber
- Giorgia Barbara Hagianu - Judo - 40 kg
- Georgiana Lavinia Antucă - Lupte - libere, 46 kg

Zece medalii de argint

- Ioana Andreea Stănciulescu - Gimnastică artistică - sol
- Robert Burtanete - Gimnastică artistică - sărituri
- Silviana Maria Sfiringu-Gheorghe - Gimnastică artistică - bârnă
- Echipa națională de volei - Adriana Valentina Alexandru, Francesca Ioana Alupei, Maria Dulau, Alexia-Ioana Căruțașu, Andra Elena Cojocar, Mara Dumitrescu, Denisa Ioana Ionescu, Alexandra Spinoche, Isabela Florina Murariu, Georgiana Florentina Popa, Mădălina Andreea Airoaie
- Maria Talida Sfârghișu - Atletism - 1500 m

- David Popovici - Înot - 200 m liber
- David Popovici - Înot - 50 m liber
- Echipa de gimnastică artistică - Silviana Maria Sfiringu-Gheorghe, Irina Antonia Duță, Ioana Andreea Stănciulescu
- Robert Alexandru Matei - Judo - 50 kg
- Ana Maria Pîrvu - Lupte - libere, 49 kg

Cinci medalii de bronz

- Silviana Maria Sfiringu-Gheorghe - Gimnastică artistică - sol
- Gabriel Burtănete - Gimnastică artistică - sărituri
- Ioana Andreea Stănciulescu - Gimnastică artistică - paralele inegale
- Silviana Maria Sfiringu-Gheorghe - Gimnastică artistică - sărituri
- Alexandra Maria Pașca - Judo - 52 kg

Locul 4

- Robert Burtănete - Gimnastică artistică - paralele
- Alesia Maria Rengle - Atletism - săritura în înălțime

- Ioana Andreea Stănciulescu - Gimnastică artistică - individual compus

Locul 5

- Alex George Ioan Creț - Judo - 90 kg
- Echipa națională de handbal - Oana Doina Bors, Andreea Alexandra Coman, Alicia Maria Gogîrlă, Maria Valentina Ion, Carla Ariana Lăcătuș, Corina Elena Romina Lupei, Ioana Rebeca Necula, Georgiana Adelina Olaru, Alexandra Sorina Perianu, Andreea Loredana Prescură, Raluca Nicoleta Rădoi, Andreea Roxana Sandu, Angela Ștefania Stoica, Bianca Andreea Tîrle, Elena Bianca Voica
- Ioana Andreea Stănciulescu - Gimnastică artistică - sărituri
- Gabriel Burtănete - Gimnastică artistică - individual compus
- Florentina Cornelia Ivănescu - Judo - 57 kg
- Andrei Voican - Tenis - simplu
- Andreea Iuliana Lungu - Atletism - aruncarea discului
- Anne Marie Simona Victoria Brebinaru - Judo - 44 kg
- Alexia Anca Todoni, Alexandra Maria Petric, - Tenis - dublu
- Andrei Voican, Alin Mihai Fătu - Tenis - dublu
- Patricia Valeria Iurașcu - Lupte libere 53 kg
- Denis Florin Mihai - Lupte greco-romane, 51 kg
- Mihai Iacob - Înot - 200 m bras
- Bogdan Pop - Lupte greco-romane, 55 kg

Locul 6

- Raul Gabriel Șoica, Robert Burtănete, Gabriel Burtănete - Gimnastică artistică - echipe

JOCURILE MONDIALE PE PLAJĂ DIN DOHA, QATAR

CINE:

Sportivi din 35 de țări din Europa, 21 de țări din Asia, 19 țări din America, 17 țări din Africa și 5 țări din Oceania

CE:

Peste 1.200 de sportivi; 16 discipline sportive

CÂND:

11-16 octombrie 2019

UNDE:

Doha, Qatar

REZULTATE:

Sportivii români au cucerit trei medalii de bronz la aquathlon (Antonela Manac) și lupte pe plajă (Adina Popescu și Ștefan Coman, ambii la categoria 70 kg)

JOCURILE MONDIALE PE PLAJĂ DIN DOHA, QATAR

Ediția inaugurală a Jocurilor Mondiale pe plajă, organizată de Asociația Comitetelor Naționale Olimpice (A.N.O.C.), a debutat pe 11 octombrie. Competițiile s-au desfășurat la Doha (Qatar), în perioada 11-16 octombrie 2019.

România s-a numărat printre cele 97 de țări cu sportivi calificați la ediția inaugurală a Jocurilor Mondiale pe plajă.

Peste 1.200 de sportivi din 35 de țări din Europa, 21 din Asia, 19 din America, 17 din Africa și cinci din Oceania s-au întrecut la 16 discipline sportive: aquathlon, o combinație de alergare și înot, înot în ape libere pe o distanță de 5 km, bouldering (alpinism pe stâncă), handbal pe plajă, karate kata individual, kiteboarding, park skateboarding, fotbal pe plajă, tenis pe plajă, baschet 3x3, volei pe plajă 4x4, lupte pe plajă, schi nautic sărituri și wakeboarding, surfing cu shortboard și longboard.

Sportivii români au cucerit trei medalii de bronz la aquathlon și lupte pe plajă.

Antonela Manac a ocupat locul al treilea în competiția feminină de aquathlon, fiind devansată de

Francisca Tous (Spania) și de Ksenia Levkovska (Azerbaidjan).

Componentă a lotul național de triatlon, Antonela Manac se pregătește pentru calificarea la Jocurile Olimpice de la Tokyo, din 2020, iar în acest moment, al desfășurării Jocurilor Mondiale pe plajă de la Doha, ocupă locul 42 în clasamentul european și locul 249 în clasamentul olimpic.

Constanțeanca este una dintre cele mai bune triatloniste din România, aceasta înregistrând rezultate foarte bune la multiple competiții la care a participat până în prezent. Ea a fost prezentă, anul acesta, și la H3RO by Trichallenge Mamaia, unul dintre cele mai mari concursuri de triatlon din sud-estul Europei.

Medalii de bronz au obținut și luptătorii Adina Popescu (cat. 70 kg) și Ștefan Coman (cat. 70 kg).

Tot la lupte pe plajă, Ștefania Claudia Priceputu (50 kg), care a fost purtătoarea drapelului României la ceremonia de deschidere a competiției, a pierdut meciul pentru medalia de bronz cu bulgăroaica Miglena Gheorghieva Seliška. La 90 kg, Mihai Palaghia a cedat și el în meciul pentru bronz în fața spaniolului Pedro Jacinto Garcia Perez.

EDUCAȚIE, CULTURĂ, SPORT

CENTRUL OLIMPIC DE TESTARE SI ASISTENȚĂ ȘTIINȚIFICĂ

COMPETIȚIA SPORTIVĂ ȘCOLARĂ „GIMNAZIADA”

FORUM „JOACĂ PENTRU VIAȚĂ”

NOI PARTENERI ÎN ECHIPA OLIMPICĂ A ROMÂNIEI
(ELECTRICA FURNIZARE, ASOCIAȚIA JIDVEI)

CENTRUL OLIMPIC DE TESTARE ȘI ASISTENȚĂ ȘTIINȚIFICĂ

Un număr mare de tehnicieni și reprezentanți ai 28 de federații naționale ale sporturilor olimpice din România au umplut Sala Amfiteatru din incinta Casei Olimpice în ziua de 11 aprilie, pentru a asista la prezentarea Centrului Olimpic de Testare și Asistență Științifică (C.O.T.A.S.) și cabinetului medical al Comitetului Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.).

George Boroș, secretarul general al C.O.S.R., și specialiști în asistență științifică, nutriție și psihologie au vorbit despre importanța existenței C.O.T.A.S., un sistem sinergic de lucru care sprijină activitatea de la loturi pe multiple planuri. Atât C.O.T.A.S. cât și cabinetul medical se adresează sportivilor de elită din „Samurai 2020” și aspiranților la „Samurai 2020”, sportivilor din Centrele Naționale Olimpice pentru Tineret (C.N.O.P.T.) și din cele pentru juniori (C.N.O.P.J.).

C.O.S.R. vine în sprijinul federațiilor cu un personal bine pregătit în domeniile medicinei sportive (dispune de doi medici, cinci asistenți medicali și doi preparatori fizici), nutriției pentru înalta performanță, psihologiei sportive și asistenței științifice, cu câte un specialist. Actionând pe principiul „de la informație la performanță”, prioritară este valorificarea cunoașterii pentru îmbunătățirea performanțelor, în vederea calificării și participării la Jocurile Olimpice de la Tokyo, din 2020, dar și la alte competiții majore care se desfășoară sub egida Comitetului Internațional Olimpic, al Asociației Comitetelor Olimpice Europene (E.O.C.) sau a Asociației Comitetelor Naționale Olimpice (A.C.N.O.).

C.O.T.A.S. este un sistem de analiză pentru soluții și programe privind îmbunătățirea pregătirii sportivilor și antrenorilor.

Obiectivele principale:

- Evaluare

- Monitorizare
- Asistență într-o structură multidisciplinară

Obiectivele secundare:

- Efectuarea de expertize specifice
- Acordarea de consultanță și asistență tehnică pentru sportivi și antrenori
- Elaborarea de propuneri și recomandări privind pregătirea sportivă
- Realizarea obiectivelor prevăzute în planurile de pregătire proprii fiecărui lot olimpic

C.O.T.A.S. este singura structură oficială din România, sub autoritatea C.O.S.R., care se centrează pe latura aplicativă în domeniul sportului de înaltă performanță, asigurând progresul în domeniu, oferind evaluare, monitorizare și asistență științifică la un nivel cât mai ridicat prin intermediul activităților sale:

Bilanțul medico-sportiv

- Chestionar medical general
- Bilanț articular gleznă, genunchi, umăr, gât
- Analiza investigațiilor și documentelor medicale ale accidentărilor vechi, intervențiilor chirurgicale ce ar putea fi cu risc de reaccidentare, în vederea consilierii medicale a sportivilor și antrenorilor pentru pregătirea fizică, nutriția, pregătirea psihologică și prevenirea psihologică și prevenirea recidivelor;
- Evaluarea medico-sportivă înaintea testelor de efort maxime și pe perioada testărilor.

Evaluare și testare efort

- VO₂ max (ergometru bandă rulantă, ergometru Concept 2, test în apă) și teste intermitente
- Test submaximal de efort (zone de efort)
- Test rată metabolică în repaus

- Monitorizarea cardiacă pe zone de efort în timpul antrenamentului
- Saturație oxigen muscular
- Teste salivare rapide pentru determinarea stresului și imunității
- Monitorizarea out-door a antrenamentului prin sistemul CATAPULT (pulsul, volumul și intensitatea antrenamentului – încărcătura antrenamentului, monitorizare GPS)
- Monitorizarea calității și durată somnului prin metoda chestionar (aplicație COSR)
- Chestionar PANAS (positive and negative schedule)

Psihologie sportivă

- Evaluare psihologică
- Anamneză, istoric psihologic, identificarea resurselor și a vulnerabilităților
- Program pentru dezvoltarea personală și sănătatea mentală a sportivilor
- Consiliere individuală – asistență psihologică centrată pe simptom
- Program de asistență psihologică la nivelul loturilor olimpice
- Programul online de pregătire mentală

- Asistență psihologică de grup
- Consultanță acordată antrenorilor pentru situații specifice
- Grup de dezvoltare și cooperare antrenori

Psiho-neuro-motricitate

- Evaluarea diferențiată a controlului echilibrului – COR4
- Evaluarea calităților de psiho-neuro-motrice combinate – MGM-15

Nutriție sportivă

- Evaluare individuală medico-nutrițională și de comportamente alimentare
- Analiza corporală individuală prin tehnologie BIA (bioimpedanță)
- Consiliere nutrițională individuală, suplimente și recomandări analize laborator specifice privind potențiatorii sau inhibitorii de performanță
- Prezentări cu tematică de nutriție sportivă pe grupuri/loturi de sportivi

Kinetoterapie

- Evaluarea bilanțului muscular și articular

- Informații referitoare la prevenirea accidentărilor
- Educație cu privire la posturile defecuoase, necorespunzătoare sau biomecanica corporală
- Educație și suport în ceea ce privește tehnica executării exercițiilor
- Antrenament de flexibilitate dezvoltând astfel o gamă largă de mișcări
- Educație privind corecția dezechilibrelor musculare
- Atenuarea durerii folosind diferite metode kinetice cât și imobilizări de diferite tipuri (tape, kinesiotape sau dynamictape)

Motricitate

- Evaluarea mobilității, simetria și funcționalitatea bilaterală a șoldurilor, genunchilor și a gleznelor
- Examinează bio-mecanica corporală în timpul modelului asimetric al unei mișcări de pășire
- Evaluează abilitatea sportivului de a stabili coloana pe parcursul unei mișcări a trenului superior în lanț kinetic închis

- Evaluează stabilitatea trunchiului pe mai multe planuri în timp ce extremitățile superioare și inferioare sunt în mișcare combinată
- Evaluează gama bilaterală a mișcării umărului, mobilitatea scapulo – humerală extensia toracică a coloanei vertebrale

Viziunea noastră

- Aducerea aceluși plus de cunoaștere necesar atingerii performanței de înalt nivel
- Expertiza și competența specialiștilor noștri într-un efort interdisciplinar pentru dezvoltarea și susținerea pregătirii sportivilor de înalt nivel prin mijloace specifice:
 - evaluări de specialitate
 - asistență științifică
 - consultanță de specialitate

Valorile noastre

- Expertiza (experiență bogată și cunoaștere)
- Adaptarea metodelor la nevoile specifice
- Raportarea datelor în timp real
- Transparență

- Crearea și menținerea unor relații de lungă durată
- Perspectiva globală pe termen lung
- O cultură a performanței
- Respect și conștiința lucrului bine făcut

Principiile noastre

- Coeziune în acțiune

- Diversitatea serviciilor
- Adaptabilitatea metodelor
- Inovație și tehnologie
- Comunicare
- Soluții integrate
- Promptitudinea rezultatelor
- Calitatea serviciilor
- Garanția rezultatelor

COMPETIȚIA SPORTIVĂ ȘCOLARĂ „GIMNAZIADA”

CINE:

Comitetul Olimpic și Sportiv Român,
Ministerul Educației și Cercetării
și federațiile sportive de: Atletism,
Badminton, Baschet, Fotbal,
Handbal, Oină, Rugby, Șah, Tenis de
masă și Volei

CE:

Competiție sportivă școlară dedicată
elevilor din clasele V-VIII

CÂND:

Etapa regională: 5 - 21 aprilie și
etapa finală: 9 mai – 6 iunie

UNDE:

120 de orașe din 41 de județe și
Municipiul București și Complexul
Olimpic „Sydney” 2000 - Izvorani

REZULTATE:

Aproximativ 6.000 de elevi și
profesori participanți la cele două
etape: regională și finală

COMPETIȚIA SPORTIVĂ ȘCOLARĂ „GIMNAZIADA”

Timp de patru ani consecutivi, învățământul preuniversitar a beneficiat de organizarea la nivel național a competiției sportive școlare dedicată elevilor din clasele V-VIII, numită „Gimnaziada”, competiție organizată și desfășurată în baza protocolului de colaborare încheiat între Comitetul Olimpic și Sportiv Român și federațiile sportive naționale și derulat în perioada 1.09.2015 – 31.08.2019.

Organizatorii acestei competiții au fost Ministerul Educației și Cercetării, Comitetul Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.) și federațiile sportive de Atletism, Badminton, Baschet, Fotbal, Handbal, Oină, Rugby, Șah, Tenis de masă și Volei.

Scopul protocolului a fost de a asigura cadrul dezvoltării continue, a organizării și funcționării performante a sistemului național de educație fizică și sport, a aplicării

corecte a prevederilor legale, în vederea atingerii următoarelor obiective:

- atragerea unui număr cât mai mare de copii către sport;
- dezvoltarea ariei de selecție pentru practicarea sportului de performanță la nivel național;
- depistarea tinerelor talente și înscrierea lor în programele de performanță;
- educarea tinerilor în spiritul unui mod de viață activ, bazat pe practicarea regulată a exercițiilor fizice;
- asigurarea oportunităților competiționale adecvate vârstei ca factor care influențează procesul de formare a sportivilor;
- transpunerea experienței olimpice multisport într-un program național;
- conștientizarea părinților privind rolul educativ al sportului și al Olimpismului.

OBLIGAȚIILE C.O.S.R.

- acordarea de echipament sportiv, la etapa regională și etapa finală;
- acordarea de mingi de joc, la etapa regională și etapa finală;
- acordarea de premii (medalii și trofee), la etapa finală;
- asigurarea asistenței medicale pe toată durata de desfășurare a competițiilor;
- asigurarea serviciilor de cazare și masă pentru elevi, profesori, șoferi, membrii comisiilor de organizare ale Inspectoratelor Școlare Județene, reprezentanți ai federațiilor sportive de specialitate și arbitri;
- asigurarea serviciilor de transport de la locul de reședință la Izvorani și retur pentru elevi, profesori, membrii comisiilor de organizare ale Inspectoratelor Școlare Județene, reprezentanți ai federațiilor sportive de specialitate și arbitri.

Echipamentele sportive, mingile de joc și premiile au fost oferite de C.O.S.R..

ECHIPAMENT SPORTIV:

- 5.900 seturi de îmbrăcăminte sport (două tricouri și un șort), pentru etapa regională;
- 1.176 treninguri, pentru etapa finală;
- 1.176 perechi încălțăminte sport, pentru etapa finală;
- 1.176 rucsacuri, pentru etapa finală.

MINGI DE JOC:

- 480 mingi de baschet;
- 544 mingi de fotbal;
- 510 mingi de handbal;
- 261 mingi de rugby;
- 279 mingi de volei;
- 196 seturi fluturași de badminton;
- 280 mingi de oină;
- 196 seturi mingi de tenis de masă.

Pentru a asigura distribuirea echipamentelor sportive la fazele regionale și finale, reprezentanții C.O.S.R. au fost prezenți la toate competițiile derulate în țară.

PREMII:

- 441 medalii pentru locurile I, II și III;
- 15 trofee pentru locul I;
- 15 trofee pentru locul II;
- 15 trofee pentru locul III;
- 15 trofee pentru „Cel mai bun sportiv” – pe ramură de sport.

Cea de-a patra ediție a competiției școlare „Gimnaziada”, derulată în anul școlar 2018-2019, a cuprins următoarele discipline:

- atletism – tetratlon (echipe mixte);
- badminton (echipe mixte);
- baschet feminin, baschet masculin;
- fotbal feminin, fotbal masculin;
- handbal feminin, handbal masculin;
- oină feminin, oină masculin;
- rugby tag (echipe mixte);
- șah (echipe mixte);
- tenis de masă (echipe mixte);
- volei feminin, volei masculin.

Etapă regională, pentru cele 15 discipline din program, s-a desfășurat în perioada 5-21 aprilie 2019 și au participat 5.933 de elevi și profesori, de la 615 unități de învățământ. Timp de trei săptămâni, întrecerile s-au derulat în 120 de orașe din 41 de județe și Municipiul București.

1.170 elevi și profesori de la 120 de școli au participat la etapa finală a competiției care

a avut loc în perioada 9 mai – 6 iunie 2019, în cadrul Complexului Olimpic „Sydney 2000” de la Izvorani. Desfășurarea etapei finale la Izvorani a dat un plus de valoare întrecerilor, fiind apreciată pozitiv de toți cei prezenți: elevi, profesori, membrii comisiilor de organizare ale Inspectoratelor Școlare Județene, reprezentanți ai federațiilor sportive de specialitate și arbitri.

Cele patru ediții ale competiției sportive școlare „Gimnaziada” au avut suportul financiar oferit de sponsorul principal al C.O.S.R., compania Dedeman, care se implică activ în susținerea activității sportive la diferite niveluri, dar și a Mișcării Olimpice.

„Gimnaziada” s-a bucurat de un real succes în rândul elevilor și profesorilor care au revenit an de an mai motivați, mai dornici de a se califica în finală și de a intra în posesia echipamentelor oferite de C.O.S.R.

„Gimnaziada” le-a oferit copiilor ocazia ca prin sport să-și facă prieteni, să se distreze, să învețe să coopereze din ipostaza de membru al unei echipe, să joace echitabil și să dobândească noi abilități sociale și idealuri vitale pentru bunăstarea, respectul de sine și încrederea în forțele proprii.

Astfel, copiii și-au însușit cele trei valori olimpice fundamentale: excelență, prietenie și respect – respect pentru reguli, respect pentru sine și respect față de ceilalți.

FORUM „JOACĂ PENTRU VIAȚĂ”

În data de 26 septembrie, la Palatul Parlamentului, Sala „Nicolae Bălcescu”, a avut loc forumul „Joacă pentru Viață”, organizat de către Institutul Aspen din România, în parteneriat cu Comitetul Olimpic și Sportiv Român, Liga Profesionistă de Fotbal și U.N.E.F.S. București.

Forumul și-a propus adoptarea unui Plan Național de activități sportive, care să fie recunoscute ca o prioritate națională pentru România.

Președintele C.O.S.R, Mihai Covaliu s-a numărat printre cei ce au deschis forumul, care a avut în centrul atenției activitatea fizică în rândul copiilor. La Palatul Parlamentului, Mihai Covaliu a vorbit despre educația prin sport, despre rolul formator al acestuia, despre sport ca o alternativă pentru o viață sănătoasă. A punctat că sportul a fost și este unul dintre domeniile care captează interesul național, creează empatie, mândrie și identitate națională.

JOACĂ PENTRU VIAȚĂ SUMMIT

ASPEN INSTITUTE ROMANIA

JOACĂ PENTRU VIAȚĂ
INSPIRED BY
PROJECT PLAY ASPEN US

WHEN | 26 SEPTEMBER 2019
WHERE | PALACE OF THE PARLIAMENT

ORGANIZERS | **ASPEN INSTITUTE ROMANIA**

IN PARTNERSHIP WITH: SUPPORTED BY:

Programul a cuprins expuneri pe următoarele teme: cele mai bune practici în formarea unei societăți sănătoase prin practicarea sportului; inițiative publice și private în susținerea activităților fizice în rândul copiilor: implicarea comunității locale, a părinților și a sectorului privat în creșterea atractivității sportului și a accesului la facilitățile adecvate; rolul sportului în dezvoltarea sănătoasă a copiilor; de la idei la practică: prin intermediul unor recomandări concrete la un Plan Național de Activități Fizice pentru România; programul „Joacă pentru Viață”: contribuie la o dezvoltare sănătoasă a copiilor.

La eveniment au mai fost prezenți: Camelia Potec – vicepreședinte al Comitetului Olimpic și Sportiv Român, Mircea Geoană – președintele Institutului Aspen din România, Răzvan Burleanu - președintele Federației Române de Fotbal, Gabriela Szabo – director la C.S.M. București, Gheorghe Hagi – membru fondator al Institutului Aspen în România și Florin Pelin – rectorul U.N.E.F.S. București

COMITETUL OLIMPIC ȘI SPORTIV ROMÂN ȘI ELECTRICA FURNIZARE, PARTENERIAT PENTRU SUSȚINEREA ECHIPEI OLIMPICE

Electrica Furnizare, parte a Grupului Electrica, a devenit partener strategic al Comitetului Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.) pentru susținerea Echipelor Olimpice a României pe durata pregătirii, calificării și participării la Jocurile Olimpice de la Tokyo din 2020.

Mihai Covaliu, președintele C.O.S.R., Corina Popescu, directorul general Electrica S.A., și Mircea Pătrășcoiu, directorul general Electrica Furnizare, au semnat contractul de parteneriat la data de 16 mai în sala Amfiteatru a Casei Olimpice din București.

Mihai Covaliu, președintele C.O.S.R. a declarat că: „Sprijinul Electrica Furnizare oferit Familiei Olimpice, C.O.S.R.-ului, ne duce cu un pas mai aproape de podium. Deschiderea noului nostru partener aduce o motivație în plus atât pentru sportivii, cât și pentru antrenorii care muncesc pentru

succesul olimpic! Călătoria aceasta pe care Team Romania o face spre Jocurile Olimpice de la Tokyo este alimentată cu «energia» care vine și de la Electrica Furnizare, care, de acum, face parte din echipă, din Team Romania. Vă mulțumesc, în numele întregii echipe, pentru ajutorul oferit în drumul spre marea performanță!”.

„Parteneriatul cu Comitetul Olimpic și Sportiv Român reprezintă un pas firesc pentru Electrica și este fundamentat de dorința noastră, în calitate de companie românească, de a investi în românii care vor și pot să facă performanță. De peste 120 de ani, Electrica dă energie românilor la propriu și, de mai mult de un secol, olimpicii noștri ne oferă energie, la figurat, prin performanțele de care suntem atât de mândri. După fiecare ciclu olimpic, trebuie să avem grijă să creștem o nouă generație de campioni și mă bucur că, prin acest parteneriat, putem să

oferim olimpicilor români sprijinul nostru în procesul de pregătire și de participare la competiții”, a declarat Corina Popescu, director general Electrica S.A..

„Este o onoare să fim alături de Echipa Olimpică a României, cel puțin până în 2020, și să susținem sportivii români de top, care urcă pe podium la competițiile din întreaga lume. Credem în parteneriate puternice, cu oameni care împărtășesc aceleași valori și cred în aceleași deziderate. Ne bucurăm că putem fi alături și de tinerele talente, campioni de mâine, care ne arată că avem toate resursele necesare pentru a fi printre cei mai buni”, a declarat Mircea Pătrășcoiu, director general Electrica Furnizare.

Printre cele mai importante proiecte care vor fi sprijinite prin parteneriatul încheiat cu Electrica Furnizare, se numără: derularea programului „Samurai 2020”, prin care C.O.S.R. își propune să ofere asistență specială pentru 38 de sportivi cu potențial de a obține medalii la Jocurile Olimpice Tokyo 2020, promovarea sportivilor și a Mișcării

Olimpice din România, dezvoltarea bazei de selecție pentru disciplinele olimpice, dar și achiziționarea echipamentelor tehnice și sportive.

Mai mult, acest parteneriat își propune să contribuie la dezvoltarea educației prin sport, printre programele susținute fiind: Jocurile Olimpice în imaginația copiilor, Ziua Olimpică, Gimnaziada, Crosul Național și Școala Altfel.

Invitați speciali la eveniment au fost înotătorul Robert Glință, primul sportiv român calificat la Jocurile Olimpice de la Tokyo 2020, și tenismenul Horia Tecău, medaliat cu argint la Jocurile Olimpice de la Rio de Janeiro 2016.

„Calificarea la Jocurile Olimpice din 2020 este doar o etapă din drumul care duce la Tokyo, iar noi suntem foarte concentrați și motivați să urcăm pe podium. Obiectivul nostru este să venim acasă cu o medalie olimpică. Aceste performanțe, medaliiile, sunt rezultatul muncii întregii

echipe, inclusiv a partenerilor Forului Olimpic, cărora le mulțumesc și eu pentru încrederea și sprijinul pe care ni-l oferă!”, a declarat Robert Glință, care a venit la Casa Olimpică însoțit de antrenorul său Silviu Anastase.

La rândul său, Horia Tecău a declarat: “Urez și eu bun-venit în Familia Olimpică noului partener al Comitetului Olimpic și Sportiv Român și îi mulțumesc pentru susținere. Pentru noi, sportivii, contează enorm să avem acest sprijin din partea Forului Olimpic prin specialiști care ne pot ajuta să ajungem la un nivel maxim la Jocurile Olimpice”.

La evenimentul din Sala Amfiteatru a Casei Olimpice au mai fost prezenți George Boroș - secretarul general al C.O.S.R., membri ai Comitetului Executiv C.O.S.R., campioni olimpici și personalități ale lumii sportului: Elisabeta Lipă, supranumită „Canotoarea Secolului XX” – câștigătoare a cinci medalii olimpice de aur, Doina Melinte - campioană olimpică la 800 m la Los Angeles 1984, Cătălina Ponor - triplă campioană olimpică la gimnastică, Alina Dumitru – prima campioană olimpică din istoria judo-ului feminin românesc, fostele canotoare Georgeta Damian-Andrunache - cvintuplă campioană olimpică și Viorica Susanu, patru medalii olimpice de aur.

C.O.S.R. ȘI ASOCIAȚIA JIDVEI, PARTENERI PENTRU SUSȚINEREA TEAM ROMÂNIA

Comitetul Olimpic și Sportiv Român și Asociația Jidvei - Viitor prin Educație au devenit parteneri. În urma acordului semnat în Sala Amfiteatru din incinta Casei Olimpice, de Mihai Covaliu, președintele C.O.S.R., și ing. Claudiu Necșulescu, președintele Grupului Jidvei, Asociația Jidvei - Viitor prin Educație va susține activitatea C.O.S.R. pentru pregătirea echipei României - Team Romania - în vederea participării acesteia la Jocurile Olimpice - Tokyo 2020.

În mesajul său, președintele C.O.S.R. a accentuat că sportul are puterea de a uni oamenii și că sportul înseamnă emoție, dar și educație. „Sportul trebuie să devină o alternativă pentru copii și tineri, care trebuie să învețe că succesul are la bază antrenamentul, perseverența și dăruirea. Comitetul Olimpic și Sportiv Român sădește spiritul olimpic prin toate programele Academiei Olimpice Române. Educația prin sport sădește spirit de performanță pentru tot

restul vieții și generează exemplu, crează modele și dezvoltă mândrie națională. Fiecare pas pe care Team România îl face spre podiumul olimpic e făcut cu multă pasiune, efort, curaj și dedicare. Cu oameni de nădejde alături, cu oameni care cred în același vis, care se ghidează după aceleași principii și împărtășesc aceleași valori: Excelență, Prietenie, Respect, Tradiție și Mândrie Națională. Comitetul Olimpic și Sportiv Român salută intrarea în Familia Olimpică a unui nou partener, Asociația Jidvei - Viitor prin Educație, și multumește în numele tuturor acelor care reprezintă România în întrecerile olimpice pentru sprijin, pentru încrederea acordată. Știu că Team Romania va lupta până la ultima picătură de energie pentru acest vis de a face pasul spre podiumul olimpic la Jocurile de la Tokyo din 2020. Generația în care investim astăzi s-a inspirat din poveștile de succes ale marilor campioni ai României și, sperăm, să devină model pentru generațiile următoare.

Credem cu tărie în viitor, în generația celor care ne vor reprezenta la JO de la Paris din 2024. Cu ajutorul unor oameni care cred în sportul olimpic, în campioni, în români, povestea merge mai departe! De azi, Asociația Jidvei – Viitor prin Educație e membru al Team Romania”, a mai spus Mihai Covaliu.

La rândul său, președintele Grupului Jidvei a declarat: „Ne dorim ca prin sprijinul Asociației Jidvei – Viitor prin Educație, sportivii români să scrie istorie la ediția de vară a Jocurilor Olimpice din 2020 și astfel să se alăture legendelor sportului românesc devenind modele pentru generațiile viitoare. Visăm împreună la cât mai multe medalii de aur și avem convingerea că „primul loc e doar primul pas” în construirea unei cariere încununate de performanțe de excepție. Întotdeauna am considerat că cea mai importantă și solidă investiție este în oameni, atât la nivelul Grupului pe care îl conduc, cât și la nivelul comunităților în

care ne desfășurăm activitatea. De aceea am susținut mereu acțiuni din domeniul educației, culturii și sportului, domenii care presupun consecvență, dedicare, muncă, extrem de multă voință și perseverență, valori care se află în centrul filosofiei noastre. Eforturile sportivilor noștri și ale tuturor acelor care muncesc alături de ei și sunt implicați în fenomenul olimpic românesc trebuie susținute constant și prin demersuri concrete. De aceea, mă bucură nespus faptul că astăzi am făcut încă un pas înainte concretizând, dincolo de cuvinte, sprijinul nostru într-un parteneriat menit să susțină pregătirea Team Romania pentru Tokyo 2020”.

La eveniment au mai fost prezenți George Boroș, secretar general C.O.S.R., membri ai Comitetului Executiv al COSR, medaliați olimpici și personalități marcante din lumea sportului.

ROMÂNIA OLIMPICĂ

REVISTA „MAGAZIN OLIMPIC”,
PRIMA PUBLICAȚIE OFICIALĂ A C.O.S.R.

REVISTA „MAGAZIN OLIMPIC”, PRIMA PUBLICAȚIE OFICIALĂ A C.O.S.R.

Mari campioni ai sportului românesc, membrii Comitetului Executiv al Comitetului Olimpic și Sportiv Român (C.O.S.R.) și invitați de marcă au fost prezenți la festivitatea de lansare a revistei oficiale a C.O.S.R. – Magazin Olimpic, care a avut loc în ziua de 17 decembrie, în sala Amfiteatru a Casei Olimpice din București.

Ivan Patzaichin, Elisabeta Lipă, Nicu Vlad, Doina Melinte, Laura Badea Cârlescu, Alina Dumitru, Georgeta Andrunache, Viorica Susanu sunt doar câteva dintre personalitățile sportului tricolor care au ținut în mână cele dintâi exemplare ale primului număr al revistei oficiale a Mișcării Olimpice din România, care îl are pe copertă pe gimnastul Marian Drăgulescu îmbrăcat în uniforma de samurai.

Supranumit simbolic „Ultimul samurai”, Drăgulescu participă pentru a cincea oară la o ediție de vară a Jocurilor Olimpice și speră

ca la Tokyo 2020 își va completa palmare-sul cu aurul olimpic – ultima medalie care îi lipsește.

Mihai Covaliu, președintele Comitetului Olimpic și Sportiv Român, a declarat că Magazinul Olimpic se dorește a fi „Casa Campionilor”.

„Sunt foarte fericit și bucuros precum un copil care a primit cadoul visat cu ocazia Sărbătorilor. Și sunt de două ori fericit pentru că pot să împart acest cadou cu toți colegii mei din sport și nu numai. Sunt momente și clipe în viața noastră în care imaginile fac cât o mie de cuvinte. Sunt mândru și onorat să prezint acest proiect drag sufletului meu. Marii campioni ai sportului românesc sunt nemuritori prin ceea ce au lăsat moștenire generațiilor care au urmat. Poveștile lor, imaginile victoriilor istorice ni s-au întipărit în minte. Fac parte din patrimoniul românesc și universal. Tot ceea

ce facem noi azi e un pas spre normalitate. Acest Magazin Olimpic se dorește a fi Casa Campionilor din trecut, de azi, precum și a celor care vor veni”, a spus Mihai Covaliu. Președintele C.O.S.R. a mai adăugat: „Ca și în sport, o dată ce am ajuns în vârf ne dorim să și rămânem. Știu că este greu, urez succes colectivului redacțional care a luat startul în această competiție. După cum se vede ștacheta este foarte sus și aveți datoria să mai urcați câte o treaptă cu fiecare ediție a revistei. Cel care este pe coperta primului număr al revistei, Marian Drăgulescu, nu a putut fi prezent azi la lansare, se află într-un stadiu de pregătire. El cred că va fi cel mai în vârstă component al Team Romania la Tokyo și este, așa cum l-am intitulat noi, «ultimul samurai». Marian este un exemplu, iar dacă el la 39 de ani poate face acele sărituri, atunci toți

cred că putem duce la bun sfârșit ceea ce ne propunem”.

George Boroi, secretarul general al C.O.S.R., a afirmat la rândul său că sportivii care reprezintă România la cele mai importante competiții internaționale merită o asemenea revistă. „După o cursă nici prea scurtă, nici prea lungă, depășind obstacolele, reușim astăzi să trecem linia de sosire și să oferim cu satisfacție sportului românesc un frumos cadou de Crăciun. Echipa C.O.S.R. a finalizat un proiect planificat de ceva vreme, revista „Magazin Olimpic” fiind o certitudine. O certitudine frumoasă, inspirată și realistă. Nu există succes fără poveste și nici victorie fără o imagine sugestivă. Sportul românesc și campionii lui de azi și de mâine merită această revistă”, a precizat George Boroi.

DISTINCTII OFERITE DE C.O.S.R.

IVAN PATZAICHIN A PRIMIT COLANUL DE AUR,
CEA MAI ÎNALTĂ DISTINCȚIE A OLIMPISMULUI ROMÂNESC

IVAN PATZAICHIN A PRIMIT COLANUL DE AUR, CEA MAI ÎNALTĂ DISTINCȚIE A OLIMPISMULUI ROMÂNESC

În luna aprilie, în ziua Adunării Generale Ordinare a C.O.S.R., a avut loc un moment special, plin de emoție, în Sala Amfiteatru din incinta Casei Olimpice.

Mihai Covaliu, președintele C.O.S.R. a oferit cea mai înaltă distincție a Olimpismului unei personalități marcante a Mișcării Olimpice din România. Ivan Patzaichin a primit Colanul de Aur al C.O.S.R. pentru întreaga sa carieră în slujba sportului.

Fostul mare canoist a câștigat nu mai puțin de șapte medalii olimpice – patru de aur, trei de argint și 22 de medalii mondiale, dintre care nouă de aur. A rămas în istoria Olimpismului drept „Campionul cu pagaia ruptă” după ce, la Jocurile Olimpice de la Munchen, în anul 1972, a terminat o cursă cu pagaia ruptă.

În anul 1968 a primit titlul de Maestru Emerit al Sportului, în 1982 pe cel de Ma-

estru Internațional al Sportului, iar în 1991 pe cel de Antrenor Emerit.

În 1990, președintele C.I.O., Juan Antonio Samaranch i-a conferit cea mai înaltă distincție a acestui for, respectiv Ordinul Olimpic „Colanul de Argint”.

În anul 2000 a fost decorat cu Ordinul Național „Serviciul Credincios în grad de ofițer”, iar în 2008 a primit ordinul „Meritul Sportiv” clasa I.

Din partea Casei Regale a României, în anul 2010, a primit Decorația Regală „Nihil Sine Deo”, din Ordinul Majestății Sale Regele Mihai I.

În semn de prețuire, președintele României, Klaus Iohannis, l-a decorat în anul 2019 cu cea mai înaltă distincție a Statului Român, Ordinul Național „Steaua României” în grad de Cavaler.

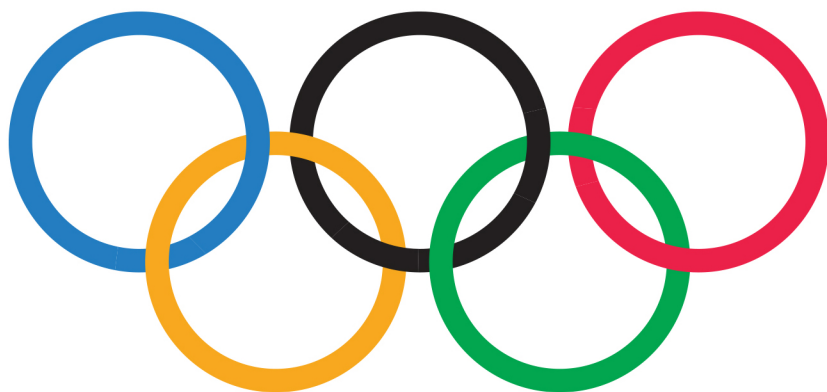
PARTENERI ȘI SPONSORI AI C.O.S.R.

“OLIMPISMUL ESTE O FILOSOFIE DE VIAȚĂ,
ÎNĂLȚÂND ȘI COMBINÂND ÎNTR-UN ANSAMBLU
ECHILIBRAT CALITĂȚILE CORPULUI, VOINȚEI ȘI
MINȚII.

EL ÎNCEARCĂ SĂ CREEZE UN MOD DE VIAȚĂ
BAZAT PE BUCURIA AFLATĂ ÎN EFORT, VALOAREA
EDUCATIVĂ A BUNULUI EXEMPLU ȘI RESPECTULUI
PRINCIPIILOR FUNDAMENTALE UNIVERSALE.”

PIERRE DE COUBERTIN

CITIUS. ALTIUS. FORTIUS.